

310
HARISCHANDRA PURANAM

MAYANAKANDAM

ஆசு கவிராஜர் இயற்றிய
அரிச்சந்திர புராணம்

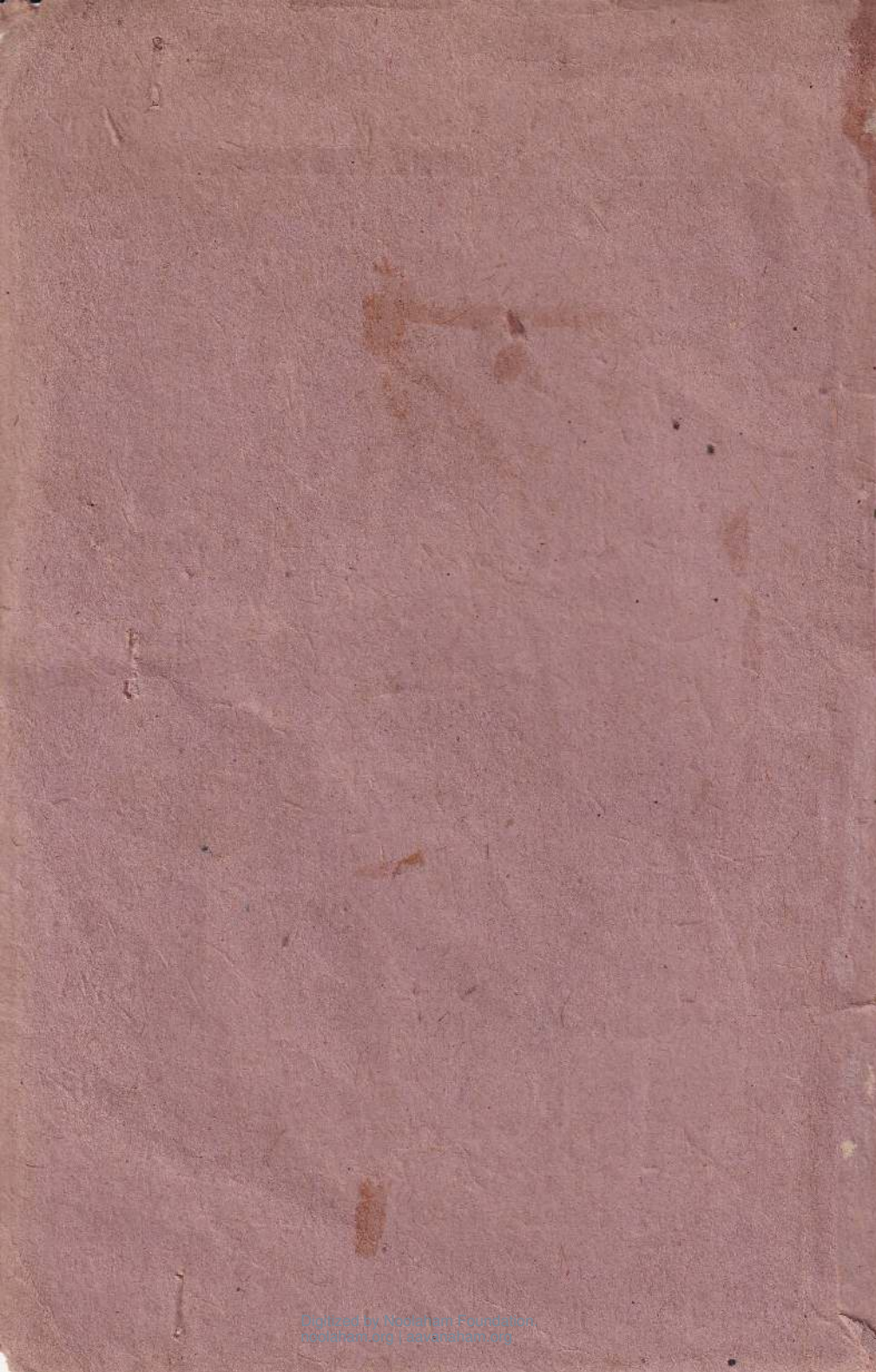
மயான காண்டம்

உரையுடன்

சுன்னாகம்:

வட - இலங்கைத் தமிழ்நாற் பதிப்பகம்

Copyright Reserved) 1951 (Price Re. 1-00

310

10

ஆசு கவிராஜர் இயற்றிய
 அரிச்சந்திர புராணம்
மயான காண்டம்
 உரையுடன்

சுன்னாகம் :

வட - இலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பகம்

Copyright Registered] 1951 [Price Re. 1-00

சுன்னாகம் :
திருமகள் அழுத்தகம்

கதைச் சுருக்கம்

கோசல நாடு சகல வளங்களும் பொருந்தியது. அந் நாட்டின் தலைநகர் அயோத்தியாபுரி. அந் நாட்டைத் திரிசங்குவின் புதல்வனாகிய அரிச்சந்திரன் என்னும் அரசன் அரசாண்டு வந்தான். அவன் சகல நற்குணங்களுக்கும் இருப்பிடமானவன். வாய்மையைத் தனது சிறந்த விரதமாகக்கொண்டு ஒழுகியவன். இவன் கன்னேசிராட்டரசனது ஏக புத்திரியாகிய சந்திரவதியை விவாகஞ் செய்தவன். சந்திரவதி பிறக்கும்போதே கழுத்தில் மாங்கல்யத்துடன் பிறந்தாள். அவள் மாங்கல்யம் யாருடைய கண்ணுக்குப் புலனாகிறதோ, அவனே சந்திரவதியின் கணவனாவன் என்னும் வரத்திற்கிணங்கச் சுயம்வரத்தின்போது சந்திரவதி அரிச்சந்திரனுக்கு மாலை சூட்டி அவனை மணமுடித்தாள். அவர்களுக்குத் தேவதாசன் என்னும் ஒரு புதல்வன் பிறந்தான்.

அரிச்சந்திரன் இவ்வாறு அரசுபுரிந்துவருங் காலத்தில் ஒரு நாள் தேவலோகத்தில் இந்திரன் இந்திராணியுடனே, வேத சாஸ்திரம் தெரிந்த பெரியோர்கள் பொருந்திய சபாமண்டபத்தே கொலு வீற்றிருந்தான். அம் மண்டபத்தே பரத்துவாசன், வசிட்டன், விசுவாமித்திரன் முதலிய முனிவர்களும், வருணன், வாயு, அக்ஷிணி முதலிய தேவர்களும் நிறைந்திருந்தனர். அப்பொழுது இந்திரன் அவர்களை நோக்கிப் “பூமியில் பாவம், துன்பம் என்பவற்றிற்கு இடங்கொடாமல் மெய்மைக்கும் நன்மைக்கும் இருப்பிடமான உத்தமன் யார்? அவன் பெயரைக் கூறுங்கள்” என்று சொன்னான்.

அப்பொழுது வசிட்ட முனிவர் பூவுலகத்தில் அத்தகைய இயல்புடையவன் அயோத்தி அரசனாகிய அரிச்சந்திரன் ஒருவனே என்று கூறினார். அதனைப் பொறுத விசுவாமித்திர முனி “அவ் வரிச்சந்திரன் பாதகன்; பாதார இச்சையுடையவன்; பொய்யன்; வஞ்சகன். அங்ஙனமிருக்க நீர் இங்ஙனஞ் சொன்னது யாது பயன் கருகியோ?” என்று கூறினார். அதனைக்கேட்ட வசிட்டன் “கௌசிக முனிவரே! இவ்வாறு பொய்கூறும் உமது வாய் இன்னும் வேவாதிருக்கின்றதே! தெய்வம்கூட இவ் விஷயத்தில்

உமக்குச் சாதகமாயிருக்கின்றதே! நீர் அவ் வரிச்சந்திரனிடம் தவறுண்மையைக் காட்டினால் நான் எனது தவபலமிழந்து புலிச் சேரிக்குப் போய்த் தலையோட்டிற் பிச்சை எடுக்கும் இழிந்தவனாவேனாக” என்றார்.

நாரதர் அச் சமயத்துக் கௌசிகனை நோக்கி, வசிட்டர் இவ்வாறு கூறிவிட்டார். நீரும் உமது சபதத்தை நன்கு ஆலோசனை செய்து கூறும் என, கௌசிகன் “வசிட்டர் வெல்வாரேயானால் எனது தவ வலிமைபிற் பாதியை அவருக்குக் கொடுப்பேன்” என்று கூறினார். அங்கனமாயின் “நீர் இப்பொழுதே அதனை நிரூபிக்க எழுந்தருளும்” என்று நாரதர் கூற, அவர் பூவுலகில் மகாமேரு மலையின் சாரலிலுள்ள ஒரு சோலையை அடைந்தார்.

அரிச்சந்திரனைத் துன்புறுத்திப் பொய் கூறுவிக்க நினைந்த கௌசிக முனி, முதலில் அரிச்சந்திரனை அடைந்து யாகம் செய்வதற்கு ஆணையின்மேல் ஏறிநின்று கவனால் ஏறியப்படும் கல் செல்லும் அளவினதாய் பொருளைப்பெற்று, அவனிடமே அடைக்கலமாக வைத்துச் சென்றார். பின் இரு நீசப் பெண்களை அரிச்சந்திரனிடம் அனுப்பி அவர்களை மணமுடிக்குப்படி கேட்பித்தார். அவன் மறுக்க, தாமே சென்று அதனைக் கேட்க, ‘எனது நாடு, நகரை இழப்பினும் இச் செயலுக்கு ஒருப்படேன்’ என்று அரசன் தெரிவித்தான். அதனையே சாட்டாகக்கொண்டு நாடு, நகர், செல்வம் அனைத்தையும் பெற்ற விசுவாமித்திரமுனி, பின்னர், தான் முன் அடைக்கலமாக வைத்த பொருளையும் தருமாறு கேட்டார்.

உங்களிடம் தந்த பொருள்களுள் அப் பொருளும் அடங்கிற்று. ஆயினும் ஒரு தண்ணை தந்து ஒரு ஆளையும் அனுப்பினால் அதனைத் தருவேன் என்று அரசன் கூற, கௌசிகர் நாற்பத்தெட்டுநாள் தவளை கொடுத்து வெள்ளி என்பவளையும் உடன் அனுப்பிவைத்தார். அவர்கள் வழியில் பல துன்பங்களை அறுபவித்தனர். கௌசிகன் ஏவுதலினால் அக்கினி அவர்களைச் சுடவந்தது. ஈற்றில் சந்திரவதியின் கற்புக் கனலின்முன் நிற்கமாட்டாது அது அவிந்தது.

அரிச்சந்திரனும், சந்திரவதியும், தேவதாசனும், மந்திரி சத்தியகீர்த்தியும், வெள்ளி என்பவனுடன் அயோத்தி நகரைக்

கடந்து காசி நகரை அடைந்தனர். அவ்விடத்தில் அரிச்சந்திரன் 'எவ்வாறு முனிவருக்குப் பொருளைக் கொடுப்பது' என்று யோசிக்கச் சந்திரவதி தன்னையும் மகனையும் விற்று அப் பணத்தைப் பெறுமாறு கூறினாள். அதை வெள்ளி என்பானும் அதுவதிக் வேறு வழியின்றிச் சந்திரவதியையும் மகனையும் விற்க அரிச்சந்திரன் ஒருப்பட்டான். அவர்களைப் பிராமணன் ஒருவனுக்கு விற்று அப் பொருளைக் கொடுத்தான். அப்பொழுது வெள்ளியும் (சுக்கிரன்) தனது வழிநடந்த கூலியைக் கேட்க, அதன்பொருட்டு அரிச்சந்திரன் தன்னை விற்குமாறு சத்தியகீர்த்தியிடம் கூற, அவன் மிகுந்த துன்பத்துடன் அதற்குடன்பட்டு விலை கூற, வீரவாகு என்னும் புலையன் பதினாயிரம் பொன் கொடுத்து அரிச்சந்திரனை அடிமை கொண்டான்.

அரிச்சந்திரனுக்குச் சுடலை காக்கும் தொழில் கொடுக்கப்பட்டது. பிணங்கட வருவேரிடம் முழந்துண்டும் காற்பணமும்பெற்று அதனை எஜமானனாகிய வீரவாகுவுக்குக் கொடுத்து விட்டு வாய்க்கரிசியை மாத்திரம் அரிச்சந்திரன் பெற்று வந்தான். அவ் வரிசியைச் சத்தியகீர்த்தி பசுவுக்கு உண்ணவைத்து அதன் மலத்தினூடு கழியும் அரிசியைக் கழுவீச் சமைத்து அரசனுக்குக் கொடுத்து வந்தான். [இங்ஙனம் வருங்காலத்தில், சந்திரவதி முதலியோர் பட்ட கஷ்டங்களையும் முடிவையும் மேற்காண்க.]

அரிச்சந்திர புராணம்

மயான காண்டம்

மயானம் - சுடலை (இடுகாடு, சுடுகாடு). காண்டம் - பகுதி.
மயானத்தே நடந்த சம்பவங்களைத் தெரிவிக்கும் பகுதி
என்பது பொருள்.

சந்திரவதியும் தேவதாசனும் பட்ட கஷ்டங்கள்

1. வல்லியு மகனு மந்த மறையவன் மனையிற் சேர்ந்து
சொல்லிய பணிக ளெல்லாஞ் சேர்வறச் செய்து பின்னு
மெல்லியோர் சாம மென்ன வெழுந்திருந் தேவன் முற்றி
யல்லிரு சாமஞ் சென்று லளித்தகூ முண்டு றங்கி.

பதவுரை: வல்லியும் மகனும் - கொடிபோன்ற உருவத்தினையுடையவளாகிய சந்திரவதியும் அவள் புத்திரானாகிய தேவதாசனும்; அந்த மறையவன் மனையிற் சேர்ந்து - தம்மை விலக்குக் கொண்ட அப் பிராமணனது வீட்டை அடைந்து; சொல்லிய பணிகள் எல்லாம் சேர்வு அறச் செய்து - அவ் வீட்டிலுள்ளாரால் சொல்லப்பட்ட ஏவல்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்வின்றிச் செய்து; பின்னும் - (அத்துடன் அமையாது) பின்னரும்; எல்லி ஓர் சாமம் என்ன எழுந்திருந்து - சூரியனுதிக்க ஒரு ஜாமப்பொழுது இருக்கும் அளவினதாக நித்திரைவிட்டெழுந்து; எவல் முற்றி - அன்றைய ஏவல்கள் அனைத்தையும் முடித்து; அல் இரு சாமம் சென்றால் - இரவு இரண்டு ஜாமம் கழிந்த பின்பு; அளித்த - அவர்களுக்கென (சந்திரவதி, தேவதாசனுக்கென) வைக்கப்பட்ட; கூழ் - உணவை; உண்டு உறங்கி - உண்டபின்னர் நித்திரைக்குச் சென்று [இவ்வாறு மிகவும் துன்பத்தை அனுபவித்தனர் என இயைக்க].

வி - ரை: நான்கு ஜாமப் பொழுது கொண்ட ஓர் இரவில் அவர் நித்திரைசெய்வது ஒரு ஜாமப் பொழுது நேரமேயாகும்; அவர்கள் வேலை செய்யும் கஷ்டத்தை முற்கூறி ஓர் இரவில் நித்திரை விழித்திருக்க வேண்டிய கஷ்டத்தைப் 'பின்னும்' என்னும் சொல்லால் பின்னர் கூறினார்.

அப் பிராமணன் வீட்டில் உள்ளார், சந்திரவதியும் தேவதாசனும் இரவு மூன்று ஜாமங்களுக்கும் செய்யவேண்டிய வேலையை முன்னரே

தெரிவித்துத் துயில்கொள்வர் என்றவாறு. இப்பாடலுக்கு ஒரு முற்றுச்சொல் வருவித்து முடித்தல் வேண்டும். [பதவுரை பார்க்க].

வல்லி'யும்' மக'னும்' (வல்லி + உம் ; மகன் + உம்) என்பவற்றிலுள்ள உம்மை இடைச்சொற்கள் எச்சப்பொருளில் வந்தன. 'மனையில்' என்பதிலுள்ள 'இல்' என்னும் எழும் உருபு இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தது; வேற்றுமை மயக்கம். சேர்ந்து, செய்து, முற்றி, உறங்கி [இருந்தனர், என்க]. இவை 'செய்து' என்னும் வாய்பாட்டெச்சங்கள்.

சொல்லிய = இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; சொல் + இ + அ; இறந்தகால இடைநிலை; 'இன்' இல் 'ன்' கெட்டது; ஏவல் + முற்றி = ஏவன் முற்றி. எல்லாம், இருதிணை மூலிடப் பொதுப்பெயர்.

சந்திரவதியின் துன்பத்தைக்கண்டு நேவமாதர் வருந்துதல்

2. கையினி லுலங்கை பற்றிக் காந்தளி னுதிரம் பாய
மெய்யினில் வியர்நீர் சிந்த விழியினி லருவி பாய
மெய்யினின் முடித்த கூந்த னெற்குத்துங் கொடுமை காண
மையினிற் றிகழ்வேற் கண்ண ரரம்பையர் மறுகிச் சோரந்தார்.

ப - ளை: மெய்யினில் முடித்த கூந்தல் - மெய்யைப்பூசி அதனுதவியால் சீவி முடித்த கூந்தலை யுடையவளாகிய சந்திரவதி; கையினில் உலங்கை பற்றி - தன் கைகளினால் உலங்கையைப் பிடித்து; காந்தளின் உதிரம் பாய - காந்தள் பூவினின்று இரத்தம் சொரிவதுபோல அவன் கைகளினின்று இரத்தம் பாயவும்; மெய்யினில் வியர்நீர் சிந்த - உடம்பில் இருந்து வெயர்வைநீர் ஒழுகவும்; விழியினில் அருவிபாய - விழியிலிருந்து கண்ணீரானது அருவிபோலப் பாயவும்; கெல் குத்தும் கொடுமை - அப் பிராமணன் வீட்டில் கெல்லைக் குத்தும் கோரமான செயலை; மையினில் திகழ் வேல்கண்ணார் அரம்பையர் - மை தீட்டுதலினால் அழகு அதிகரித்து விளங்குகின்ற வேல்போன்ற கண்களை உடையவராகிய தேவப் பெண்கள்; காண - கண்டு; மறுகிச் சோரந்தார் - (இவளுக்கு இந்நிலை வந்ததே என்று) மயங்கிச் சோரந்தார்கள்; ஏ - று.

வி - ளை: பற்றிக் குத்தும்; உதிரம்பாயக் குத்தும்; நீர் சிந்தக் குத்தும்; அருவிபாயக் குத்தும் எனவும்; குத்தும் கொடுமை எனவும் இயைக்க; பாய, சிந்த என்பன 'செய்' என்னும் வாய்பாட்டெச்சங்கள். 'குத்தும்' என்பது 'செய்யும்' என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம். காண - கண்டு; செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினை எச்சம். கூந்தல் - அன்மொழித்தொகை. கண்ணார் அரம்பையர் - குறிப்புமுற்றுப் பெயரெச்சம். கொடுமை - பண்புப்பெயர். வேல் கண்ணார் - உவமத்தொகை.

விலைகொண்ட பிராமணனதும் அவன் மனைவியதும்
இயல்பு

3. புன்கணுற் றரம்பை மாதர் வருந்தவும் புந்தி செய்யா
வன்கண னிரக்க மில்லான் மடித்தவரய் வெடித்த சொல்லான்
தன்கணன் பில்லான் பொல்லான் தறுகணன் விலைகொண்ட டர்ள்வோ
னின்கணில் லாதாள் பாரி யிவனிலுங் கொடிய பாவி.

ப - ணை: விலைகொண்டு ஆள்வோன் - சந்திரவதியையும் புதல்
வனையும் விலையாகக்கொண்டு அவர்களை அடிமைகளைப்போல வருத்தும்
அப் பிராமணன்; அரம்பை மாதர் - தேவப்பெண்கள்; புன்கண் உற்று
வருந்தவும் - (சந்திரவதியின் நிலையைக்கண்டு) தன்பம் உற்று வருந்தவும்;
புந்திசெய்யா வன்கணன் - (தான் சந்திரவதிக்கு ஏவிய வேலைகள் கொடுமை
யானவை என்பதைச் சிறிதும்) தன் புத்தியில் எண்ணாத வன்கண்மை
யுடையவன்; இரக்கம் இல்லான் - இரக்கம் இல்லாதவன்; மடித்த
வாய் வெடித்த சொல்லான் - கோபத்தினால் மடித்த வாயினையும் கடும்
சொற்களையுமுடையான்; தன்கண் அன்பில்லான் - தன்னிடத்து அன்
பென்னும் குணம் சற்றும் இல்லாதவன்; பொல்லான் - பொல்லாதவன்;
தறுகணன் - அஞ்சாமையை யுடையவன்; பாரி - (இவன் இங்ஙனமாக)
இவன் மனைவியோடுவெனின்; இன்கண் இல்லாதாள் - இனிய முகதாட்
சணிய மில்லாதவள்; இவனிலும் கொடிய பாவி - இப் பிராமணனிலும்
கொடுமையான மனமுடைய பாவி ஆவான். ஏ - று.

வி - ணை: ஒவ்வொருவரும் தாம் தாம் செய்துகொண்ட புண்ணிய
பாவங்களுக்குத் தகவே பலனை அறுபலிப்பர் என்னும் விதியை உணர்ந்த
தேவமாதர்கூட வருந்தும் அளவினதாகிய கடிய வேலைகளைச் சந்திரவதி
யைக்கொண்டு செய்வித்தலை அப் பிராமணன் சிறிதும் யோசித்தானல்லன்
என்பது 'வருந்தவும் புந்தி செய்யான்' என்பதன் பொருளாகும்.

வருந்தவும் என்பது வினை எச்சம். அது 'செய்யா' என்னும் ஈறு
குறைந்த எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்துடன் முடிந்தது. வன்கணன், இல்
லான், செல்லான், பொல்லான், தறுகணன் என்பன குறிப்பு முற்றுக்
கள். 'இல்லான்' எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது.

இன்கண் - கண்ணோட்டம்; 'பாவி' குறிப்புமுற்று. இதனுடன்
குறிப்பு முற்றுக்குச் சேரற்பாலதாய ஆக்கவினை (ஆவான்) கொடுத்த
முடிக்கப்பட்டது. 'இவனிலும்' என்பதிலுள்ள 'ம்' வேற்றுமை இல்
லுருபு எல்லைப்பொருளில் வந்தது. கொடிய: குறிப்புப் பெயரெச்சம்.

தேவதாசன் பிராமணனது வீட்டில் வேலை செய்த
இயல்பு

4. அடியினு லஞ்ச மைந்த னனந்தலைப் பயமு ணர்த்த விடியமுன் னெழுந்தி ருந்து விளைபுலங் களைப றித்துக் கடிவனத் தடகு கொய்து காட்டமும் சமிகை யும்பொன் முடிபுனை தலையில் வைத்து முறைமுறை வருமந் நாளில்.

ப - ரை: அடியினால் - (தனக்கு அப் பிராமணன்) அடிக்கும் அடி காரணமாக; அஞ்சம் மைந்தன் - பயப்படுகின்ற சந்திரவதியின் புதல்வ னாகிய தேவதாசனது; அனந்தலை - நீத்திரையை; பயம் - (அந்த அடியி னால் ஏற்பட்ட) பயமானது; உணர்த்த - நீக்கிவிடுதலினால்; விடியமுன் எழுந்திருந்து - சூரியனுதிப்பதற்கு ஒரு ஜாமப்பொழுதின் முன்னரே நீத் திரைவிட்டெழுந்து; விளைபுலம் களைபறித்து - வயலிலுள்ள களைகளைப் பிடுங்கியும்; கடி வனத்து அடகு கொய்து - அச்சம் மிகுந்த காடுகளிலுள்ள இலைக்கற்களைக் கொய்தும்; காட்டமும் சமிகையம் (கொய்து) - விறகு களையும் சமித்துகளையும் [சேகரித்தும்]; பொன்முடிபுனை தலையில்வைத்து - [இவற்றை யெல்லாம்] பொன்னாலாகிய மணிமுடியைத் தரிக்கவேண்டிய தலையில் வைத்துச் சமந்து; முறைமுறை வரும் அந்நாளில் - இவ்வாறே தினந்தோறும் செய்துகொண்டுவரும் நாளில் (ஒருநாள்); எ - று.

வி - ரை: இப்பாடல் அடுத்த பாவுடன் முடியும்; இங்ஙனம் முடி யின் அது குளகம் எனப் பெயர்பெறும். உணர்த்த, எழுந்திருந்து, பறித்து, கொய்து, வைத்துவரும் நாளில் என்க.

அடியினால் 'ஆல்' மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு. அஞ்சம் - செய்யு மென் எச்சம். உணர்த்த - செய்வென் எச்சம். விளைபுலம், புனைதலை - வினைத்தொகைகள். கடி - அச்சம், உரிச்சொல்.

தேவதாசன் தருப்பை கொய்தல்

5. மைந்தனுஞ் சிறுரோ டேகி வனந்தனில் விறகு கட்டித் தந்திடு வழியி னோர்பாற் றருப்பைகண் டிதுவிட் டேகி லந்தணன் முனிவா னென்னு வஞ்சியோர் வடத்தி னீழ லிந்தன மிறக்கி யப்பு லிருந்திடு புதர்க்கட் சென்றான்.

ப - ரை: மைந்தனும் - தேவதாசனும்; சிறுரோடு (அவ்வூரி லுள்ள மற்றைய) சிறுவர்களுடன்; வனந்தனில் ஏகி - காட்டிற்குச் சென்று; விறகு கட்டி - விறகளைத் தறித்துக் கட்டி; தந்திடு வழியில் லார்பால் - கொண்டுவருகிற வழியின் ஒரு பக்கத்தே (உள்ள); தருப்பை

கண்டு - தருப்பைப்புல்லைக் கண்டு ; இதுவிட்டு ஏகில் - இதனைப்பறியாத யான் செல்வேனுகில் ; அந்தணன் முனிவான் - (என்னை அடிமை கொண்ட) பிராமணன் கோயிப்பான் ; என்னு அஞ்சி - என்று (நினைந்து) பயந்து ; ஓர் வடத்தின் நீழல் - ஓர் ஆலமர நீழலில் ; இந்தணம் இறக்கி - (தான் கொண்டுவந்த) வீறகை இறக்கிவைத்து ; அப்புல் இருந்திடு புதர்க்கண் சென்றான் - (அத்தருப்பைப்) புல் முனைத்திருந்த பற்றையி னிடமாகச் சென்றான் ; எ - று.

வி - ரை : வருமநாளில் (ஒருநாள்) ஏகி, கட்டி, கண்டு, அஞ்சி, இறக்கி, சென்றான் என முடிவுசெய்க. 'புதர்க்கண்' என்பதில் 'கண்' 7 - ம் உருபு. 'பால்' என்பது 7 - ம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. 'என்னு' செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினை எச்சம்.

தேவதாசனைப் பாம்பு கடித்தல்

6. பறித்தனன் குசையைப் பற்றிப் பறித்தலும் முனிவ நேவக் குறித்துவந் ததனுட் டங்கும் கோளராச் சீறி யோங்கித் தெறித்ததழல் விழியாற் சிந்தத் தீண்டிற்றுத் தீண்ட லோடும் வெறித்தெழுந் தலறி யோடி வெருவியே தரையில் வீழ்ந்தான்.

ப - ரை : குசையைப் பற்றிப் பறித்தனன் - (அவ்வாறு சென்று) தருப்பையைப் பிடித்துக் கொய்தான் ; பறித்தலும் - கொய்தவளவில் ; முனிவன் ஏவ - விசுவாமித்திர முனிவனது ஏவுதலினால் ; குறித்து வந்து அதனுள் தங்கும் - (தேவதாசனைக் கடித்தலையே) கருதி வந்து அந்தத் தருப்பைக்குள் தங்கியிருந்த ; கோள் அரா - உயிரைக்கொள்ளும் இயல்பு வாய்ந்த ஒரு நாகமானது ; ஓங்கிச் சீறி - உயர்ந்து எழுந்து கோபத் துடன் ; அழல் விழியால் தெறித்துச் சிந்த - கோபாக்கினியானது கண் களினின்றும் தெறித்துப் பறக்குமாறு ; தீண்டிற்று - (தேவதாசனைக்) கடித்தது ; தீண்டலோடும் - அவ்வாறு தீண்டிய அளவிலே ; வெறித்து எழுந்து - (அவன்) வெறிபிடித்தாற்போன்று எழுந்து ; அலறி ஓடி - அழுது கொண்டு அவ்விடம் எல்லாம் ஓடி ; வெருவி - பயந்து ; தரையில் வீழ்ந் தான் - (கடைசியாக நடக்கமுடியாமையால்) நிலத்தில் வீழ்ந்தான் ; எ - று.

வி - ரை : ஏவ, தங்கும், அரா, ஓங்கி, சிந்த, தீண்டிற்று என்ற வாறு. 'வெருவியே' என்பதில் ஏகாரவிடைச்சொல் இசைசிறை. தரையில் 7 - ம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உருபு ; அதனுள் + தங்கும் = அதனுட் டங்கும் ; அரவு - அரா ; சிலவு - சிலா என்பதுபோல தீண்டு + இன் + று = தீண்டிற்று. 'இன்' இறந்தால இடைசிலை. 'தீண்டலோடும்' என்ப தில் 'ஓடு' மூன்றாம் உருபு. தீண்டியவுடன் வீழ்ந்தான் என்றவாறு.

தேவதாசன் தனக்கு நேர்ந்ததைத் தோழருக்குக் கூறி
உயிர் நீத்தல்

7. வடத்தின்கீழிருந்த தோழர் மறுகிப்போய் வள்ளல் வீழ்ந்த
இடத்தினை யணுகியையோ வென்னுற்ற துரையா யென்னப்
படத்தினுற் பெரிய நாகம் கடித்தது பாரு மென்று
விடத்தினு லறிவு சேரர்தான் விட்டுயி ரடங்கிற் றன்றே.

ப - ரை: வடத்தின் கீழ் இருந்த தோழர் - ஆலமரத்தின் கீழ்
இளைப்பாறியிருந்த தோழர்கள் ; மறுகிப்போய் - பயந்து ஓடிப்போய்; வள்
ளல் வீழ்ந்த இடத்தினை அணுகி - தேவதாசன் விழுந்துகிடந்த இடத்தை
அடைந்து; ஐயோ-; என் உற்றது உரையாய் என்ன - (உணக்கு)
என்ன கிழந்தது சொல்லாய் என்று கேட்க; படத்தினுல் பெரிய நாகம்
கடித்தது - பெரிய படத்தினையுடையதாகிய நாகபாம்பு ஒன்று என்னைக்
கடித்தது; பாரும் என்று - அதனை நீங்கள் பாருங்கள் என்று சொல்லிக்
கொண்டே; விடத்தினுல் அறிவு சேரர்தான் - விஷம் தலைக்கேறி
அதிகரித்தமையால் அறிவு மயங்கினுன்; உயிர்விட்டு அடங்கிற்று - அப்
பொழுது உயிர் உடம்பைவிட்டு நீங்கி அடங்கியது. எ - று.

வி - ரை: அன்று, ஏ, அசை இடைச்சொற்கள்; இறந்தவர்களை
அடங்கினார் என்று கூறும் வழக்குண்மையின் அடங்கிற்றென்றார். உரை
யாய் உரை: முன்னிலை வினைமுற்று. உரை + ஆய்: (உடன்பாடு).
ஐயோ - அச்சக் குறிப்பிடைச்சொல்; என்ன என்பது சொல்லெச்சம்;
(ஒரு சொல் வருவித்துரைக்கப்படும்) என்ன - என்று கேட்க; தன்
தந்தை தாயரின் விமோசனத்தின்பொருட்டு தன் உயிரை ஈந்தானாதலின்
'வள்ளல்' என்றார். உறு + அ + து = உற்றது; பகுதி இரட்டித்து இறந்த
காலம் காட்டிற்று.

தோழர் காசி நகரை அடைதல்

8. ஆவிபோ யகன்ற பின்ன ரனைவரும் புரட்டிப் பார்த்துப்
பானியூ மென்னே யிரந்தப் பாலக னிறந்தா னென்னு
மேவியல் வடத்தின் கீழ்வந் தவரவர் விறகு கொண்டு
காவியங் கழனி சூழுவ் காசியம் பதியிற் புக்கார்.

ப - ரை: ஆவிபோய் அகன்ற பின்னர் - அவனது உயிர் நீங்கிய
பிறகு; அனைவரும் புரட்டிப் பார்த்து - தோழர்கள் அனைவரும் தேவதாச
னது உடலைப் புரட்டிப் பார்த்து; பாலகன் இறந்தான் - இரத்தப் பின்னை
இறந்துவிட்டான்; இரத்தப் பாலி ஊழ் என்னே - இரத்தப் பாலியாகிய

இவனது விதி இருந்தபடி என்னே!; என்னு - என்று; அவ் வடத்தின் கீழ் வந்து மேவி - தாங்கள் விறகு கட்டுகளை வைத்த அந்த ஆலமரத்தின் கீழே வந்து சேர்ந்து; அவர் அவர் விறகுகொண்டு - அவரவர்களது விறகுக் கட்டுகளை எடுத்துக்கொண்டு; காலியம் கழனி குழும் காகியம் பதியிற் புக்கார் - நீலோற்பல மலர்கள் பொருந்திய வயல்களாற் குழப் பட்ட காசிரகரை அடைந்தார்கள்; எ - று.

வி - ரை: பகு+ஆர்=புக்கார். பகுதி இரட்டித்து இறந்தகாலம் காட்டிற்று. 'என்னே' இரக்கக்குறிப்பிடைச்சொல். புரட்டிப்பார்த்து, இறந்தான் என்னு, வடத்தின்கீழ் வந்து, விறகுகொண்டு காசிபுக்கார் என்க.

தேவதாசன் பிராமணர் வீட்டில் படும் கஷ்டங்களைத் தோழர்கள் அறிவார்களாதலின் அக் கஷ்டங்களும், அக் கஷ்டங்களின் தொடர்ச்சியாய்ப் பாம்புதிண்டி இறந்ததும் அவர்கள் மனதில் மிகுந்த இரக்கத்தை ஏற்படுத்த, அவனது விதியின் கொடுமையை சினைந்து "பாவியூழ் என்னே!" என்றார்.

தன் மகனும் பிள்ளைகளும் காசிரகரை எப்போது அடைவார்கள் என சந்திரவதி அடிக்கடி தலைவாயில் வந்து பார்த்து நின்றாளாதலின் அவளுடைய கண்ணோடு உவமையான காலி மலர்களுடன் இயைத்து காசிரகரை வர்ணித்தார். அடுத்த பாவை நோக்குக.

சந்திரவதி தன் மகன் வரவை எதிர்பார்த்தல்

9. பாலர்வந் தூரிற் புக்கார் பானுவும் கடலிற் புக்கான்
மாலைவந் திறுத்த பின்னர் வழியினை நோக்கி யன்னை
| பாலன்வந் திலனென் நேங்கிப் பாதவிந் திருகண் டாரை
காலநொந் துருகி வாயிற் கடைத்தலை வந்து பார்த்தான்.

ப - ரை: பாலர் வந்து ஊரிற் புக்கார் - பாலர்கள் வந்து காசிரகரின் எல்லையை அடைந்தனர்; பானுவும் கடலிற் புக்கான் - சூரியனும் மேல்கடலை அடைந்தான் (அஸ்தமித்தான்); மாலைவந்து இறுத்த பின்னர் - மாலையெபொழுது வந்து தங்கியபின்னர்; அன்னை - தேவதாசனின் தாயாகிய சந்திரவதி; பாலன் வந்திலன் என்று ஏங்கி - தன் மகன் இன்னும் வந்திலனே என்று ஏக்கமடைந்து; வழியினை நோக்கி - அவன் வரவேண்டிய வழியைப் பார்த்து; பாதவித்து - (அவனைக் காணாமையால்) துடிதுடித்து; இருகண் டாரை கால - இரு சண்களும் கண்ணீரைச் சிந்த; நொந்து உருகி - மனம் நொந்து உருகி; வாயில் - வாசல்களூன்; கடைத்தலை - (முதலாவதாகிய) தலைவாசலில்; வந்து பார்த்தான் -; எ - று.

வி - னை : இறுத்தல் - தங்குதல்; மாலையந்து சிறிது நேரமாயிற்று என்றவாறு. வந்திலன் - எதிர்மறைவினைமுற்று; வா + ந் + த் + இல் + அன்; 'இல்' எதிர்மறை இடைநிலை. 'த்' இறந்தகால இடைநிலை. கண் + தாரை = கண்டாரை; ன, ல முன்றனவும்; ன, ள முன் டணவும் ஆகும். த, நக்கள் ஆகும்காலே என்பது விதி; கால - செயவெனெச்சம். கடைத்தலை - வாயிலின் தலையிடம் (தலைவாயில்); இது தலைக்கடை எனவும் வழங்கும். அங்ஙனம் வழங்கில் இலக்கணப்போலி எனப்படும். பின் முன்னகத் தொக்க ஆறும்வேற்றுமைபுமாம். (முன்றில், இல்முன் என்பனபோல).

சந்திரவதி பிள்ளைகளை வினாவலும்
தன் மகன் இறந்தமையை அறிதலும்

10. வணங்கிய கரத்தாள் சால வாடிய முகத்தாண் மக்கர்
ளிணங்கியும் முடனே வந்த வென்மக நெங்கே யென்றாள்
மணங்கமழ் குழலா யுன்றன் மைந்தனை யரவு தீண்டி
யுணங்கியே யிறந்தா நென்றா ருயிர்த்திலன் மறுகி வீழ்ந்தாள்.

ப - ரை : வணங்கிய கரத்தாள் - சோர்ந்த கைகளை யுடையவளாயும்; சால வாடிய முகத்தாள் - மிகவும் வாட்டமடைந்த முகத்தினை யுடையவளாயும் நின்ற சந்திரவதி; [அப்பாலர்களை நோக்கி]; மக்கர் - பாலர்களே! இணங்கி உம்முடனே வந்த என்மகன் எங்கே என்றாள் - வருதற்கு உடன்பட்டு உம்முடனே கூடிக்கொண்டு (விறகும் தருப்பையும் பெற) வந்த என்மகன் எங்கே என்று வினாவினாள்; [அதற்கு அப்பிள்ளைகள்] மணம் கமழ் குழலாய் - வாசனை வீசுகின்ற கூந்தலையுடைய பெண்ணே! உந்தன் மைந்தனை அரவு தீண்டி - உன் புதல்வனைப் பாம்பு கடித்ததனால்; உணங்கி இறந்தான் என்றார் - வருந்தி இறந்துவிட்டான் என்று சொன்னார்கள்; மறுகி வீழ்ந்தாள் - (அதனைக்கேட்ட சந்திரவதி) மயங்கிக் கீழே வீழ்ந்தாள்; உயிர்த்திலன் - உயிர் அற்றவன்போலக் காணப்பட்டாள்; எ - று.

வி - னை : வீழ்ந்த சந்திரவதி மயக்க மிகுதியால் யாதோர் அசைவுமின்றிக் காணப்பட்டாளாதலின் 'உயிர்த்திலன்' என்றார். இறந்தான் என்னும் சொல்கேட்டலும் மயங்கி வீழ்தலும் ஒரே நேரத்து நிகழ்ந்தன என்றவாறு. 'தீண்ட' என்னும் செயவெனெச்சம் தீண்டி எனத் திரிந்தது; காரணப்பொருள் உடையதாய் வந்தமையின். கரத்தாள், முகத்தாள் என்பன குறிப்பு முற்றுகள். குழலாய் - அன்மொழித்தொகை. மக்கர் - விளிப்பெயர். உயிர்த்திலன் - எதிர்மறைவினைமுற்று.

சந்திரவதி தன் மகன் இறந்துகிடக்கும் இடம் கேட்டலும்
அவர்கள் வீடை கூறலும்

11. மடத்தகை வல்வி பின்னு மைந்தரை நோக்கி யெந்த
விடத்திலே யிறந்தா னென்ன யாம்வரும் வழியி னிற்கும்
| வடத்தினுக் கயலே சற்றே வடக்கினிற் குசைப டர்ந்த
தடத்தினிற் றெற்கே யென்று சாற்றியே யவர்கள் போனார்.

ப - ரை : மடத்தகை வல்வி - (பின் ஒருவாறு உணர்ச்சி வரப்
பெற்ற) இளமைத் தன்மையையுடைய கொடிபோன்ற சந்திரவதி ;
பின்னும் - மறுபடியும் ; மைந்தரை நோக்கி - அப் பிள்ளைகளைப்
பார்த்து ; எந்த இடத்திலே இறந்தான் என்ன - (என் மகன்) எவ்விடத்
திலே இறந்து கிடக்கின்றான் என்று கேட்க ; [அவர்கள்] யாம் வரும்
வழியில் நிற்கும் வடத்தினுக்குச் சற்று அயலே - நாங்கள் வரும் வழியில்
நிற்கும் ஆலமரத்துக்குச் சிறிது தூரத்தே ; வடக்கினில் குசைபடர்ந்த -
வடக்குப் பக்கமாகத் தருப்பைப் புல் படர்ந்திருக்கின்ற ; தடத்தினின் -
விசாலமான இடத்தின் ; தெற்கே என்று - தென்புறமாக (உன் மகன்)
இறந்துகிடக்கிறான் என்று ; சாற்றி - சொல்லி ; அவர்கள் போனார் -
அவர்கள் போனார்கள் ; எ - று.

வி - ரை : ஆலமரத்தின் வடக்கே, தருப்பை முனைத்திருக்கும் இடத்
தின் தென்பாகத்தில் இறந்திருக்கிறான் என்பதாம். தடத்தினின் தெற்கு -
தடத்தினது தெற்கு எனக் கொள்ளல் (6 - ம் வேற்றுமைப்பொருளை
உள்ளடக்கிக்கொள்ளல்) சிறப்பு. நிற்கும் - செய்யுமென் எச்சம்.

சந்திரவதி துன்பத்தை அடக்கி அகம் புதுநல்

12. அறுதியீ தென்று சால வறிவழிந் துருகி வீழ்ந்து
மறுகிளு ளுடையோற் கஞ்சி வாய்திறந் தரற்றூண் மாழ்கிச்
| சிறுதொழின் முழுதுஞ் செய்து தீர்ந்தபின் நேடிச் சேற
லுறுதியென் றுளத்தி னுள்ளே யொடுக்கிவந் தகத்திற் புக்கான்.

ப - ரை : அறுதி ஈது என்று - (தன் புதல்வனின்) முடிவு இங்ங
னம் ஆய்விட்டதே என்று ; சாலஅறிவு அழிந்து - மிகவும் அறிவு அழிந்து ;
உருகி - (மனம்) உருகி ; வீழ்ந்து மறுகிணுள் - வீழ்ந்து மயங்கிணுள் ;
உடையோற்கு அஞ்சி - தன்னை அடிமை கொண்ட பிராமணனுக்குப்
பயந்து ; வாய்திறந்து அரற்றூண் - வாய்விட்டு (சத்தமிட்டு) அழாளாய் ;
மாழ்கி - வருந்தி ; சிறு தொழில் முழுதும் செய்து தீர்ந்தபின் - குற்
றேவல்களெல்லாம் செய்துமுடிந்தபின் ; தேடிச் சேறல் உறுதி என்று -
தன் புதல்வனைத் தேடிச்செல்லுதல் தகுதியாம் என்று ; உளத்தின் உள்ளே
ஒடுக்கி - (துன்பத்தை) மனத்துள் அடக்கி ; வந்து அகத்தில் புக்கான் -
(கிரும்பி) வந்து வீட்டை அடைந்தான். எ - று.

வீ - ரை; சால - உரிச்சொல்; தொழில் + முழுதம் = தொழின் முழுதம்; அரற்றூள் + மாழ்கி = அரற்றூண் மாழ்கி; “ ல,ளவேற்றுமையிற் றுடவும் அவ்வழி அவற்றோடுழையும் வலிவரினும் ” என்ற சூத்திரத்தில் “ மெலிமேலின் ன்ணவும் ” என்பது விதி. செல் + தல் = சேறல்; உடையோன் + கு = 4 - ம் உருபு; பின் + தேடி = பின்றேடி.

சந்திரவதி பிராமணனிடம் உத்தரவு கேட்டல்

13. முறைமுறை பணிக ளெல்லாஞ் செய்தற முடித்துப் பின்னர் மறையவன் தன்னை யேத்தி வாய்புதைத் தழுது விம்மியிறைவகே ளரவந் தீண்டி யென்மக னிறந்தான் யானச் சிறையிலே சேறற் குன்றன் திருவுள மறியே னென்றான்.

ப - ரை: பணிகள் எல்லாம் முறை முறை செய்து - (செய்யவேண்டிய) குற்றேவல்களை எல்லாம் முறைப்படி செய்து; அற முடித்து - முழுவேலைகளையும் முடித்து; பின்னர் - பின்பு; மறையவன் தன்னை - அப்பிராமணனை; எத்தி - வணங்கி; வாய்புதைத்து - (பேசும்போது) வாயின் எச்சில் தெறிக்காதபடி கையால் மூடி; விம்மி - விம்மி (அழுது) கொண்டு; இறைவ கேள் - சுவாமிகளே! கேட்டீராக; அரவம் தீண்டி என் மகன் இறந்தான் - பாம்பு கடித்து என் புதல்வன் இறந்துவிட்டான்; யான் அச்சிறையில் சேறற்கு - நான் அவன் இறந்துகிடக்கும் இடத்துக்குப் போவதற்கு; உன் திருவுளம் அறியேன் என்றான் - உமது அபிப்பிராயம் எது வென அறிகிலேன் என்று கூறினான். எ - று.

வீ - ரை: யான் அவ்விடம் போக விரும்புகிறேன்; அதற்குத் தங்கள் திருவுளம் யாதோ என வினவினான் என்றவாறு. பெரியவர்களுடன் உரையாடுவோர் எச்சில் தெறிக்காமல் வாய்புதைத்தும், தானே ஓடுக்கியும் நின்று உரையாடும் மரபுக்கிணங்கச் சந்திரவதியும் வாய்புதைத்தான் என்றவாறு. அரவம் என்பதில் ‘அம்’ சாரியை. உன்தன் என்பதில் ‘தன்’ என்பதும் சாரியை.

பிராமணன் சந்திரவதியைப் போகவேண்டாமெனத் தடுத்தல்

14. சினக்கடுஞ் சொல்லாற் சீறித் திடுக்கிட வுரப்பி வீணிலெனக்குறு குறையே யன்றி யென்பொருட் கழிவு வந்தாலுனக்குறு குறையா னுண்டோ வுறுவிலைப் பட்ட பையல் தனக்கொரு தாயு முண்டோ தவிர்க்கி போவ தென்றான்.

ப - ரை: சினக்கடும் சொல்லாற் சீறி - கோபம் மிகுந்த கொடுஞ் சொற்களைச் சொல்லிக்கோபித்து; திடுக்கிட உரப்பி - (சந்திரவதி) திடுக்கிடும்படி அதட்டி; வீணில் ஏன் பொருட்டு அழிவு வந்தால் - எனது

பொருள் யாதொரு பயனுமின்றி வீணே அழிந்துவிடுமாயின் ; எனக்கு உறு குறையேயன்றி உனக்கு உறு குறை உண்டோ - அது எனக்கு வந்த நஷ்டமே ஆன்றி அதனால் உனக்கு வந்த நஷ்டம் ஏதும் உளதோ ; உறு விலைப்பட்ட பையல் தனக்கு ஒரு தாயும் உண்டோ - மிக்க விலைக்கு விற்கப்பட்ட சிறுவனுக்கு மறுபடியும் தாய் என்னும் தொடர்பும் உண்டோ ?; நீ போவது தவிர்க் என்றான் - ஆதலால் நீ போவதை ஒழிவாயாக் என்றான். எ - று.

வி - ரை : ஓகாரங்கள் எதிர்மறை. தவிர்க் - வியங்கோள்முற்று. எனக்குறு என்பதில் 'உறு' முதலிலைத் தொழிற் பெயர். 'உறுவிலை' என்பதில் 'உறு' ஊரிச்சொல்; பயல் - பையல்; போலி; போவது - காலங் காட்டிய தொழிற்பெயர்.

சந்திரவதி செல்வநந்த விடைவேண்டல்

15. அடிமையே யெனினு மையா வந்தரத் திறந்தா னென்றும்
கொடியனேன் மனக்குப் பெற்ற வயிறுதான் கொதித்திடாதோ
படியின்மே லிறந்தான் மனைப்பார்த்தெடுத் தடக்கிக் கங்குல்
விடியுமுன் வருவே னல்கு விடையெனத் தொழுது வீழ்ந்தான்.

ப - ரை : ஐயா - எம்மை அடிமைகொண்டவரே !; அடிமையே எனினும் - (அவன்) உமது அடிமைதானாயினும் ; அந்தரத்து இறந்தான் என்றால் - யாரும்ற்ற அந்தரவெளியில் இறந்துகிடக்கின்றான் என்று கேள்விப்பட்டால் ; கொடியனேன் தனக்கு - கொடியவளாகிய எனக்கு ; பெற்ற வயிறுதான் கொதித்திடாதோ - பெற்ற வயிறு கொதித்து வருந்தாதோ ?; படியின்மேல் இறந்தான் தன்னை - (காட்டில்) நிலத்திலே இறந்துகிடப்பவனாகிய அவனை ; பார்த்து எடுத்து அடக்கி - தேடிப் பார்த்து எடுத்து அடக்கம் செய்து ; கங்குல் விடியுமுன் வருவேன் - இவ் விரவு விடிதற்குமுன் (இவ்விடம்) வந்து சேருவேன் ; விடை நல்கு எனத் தொழுது வீழ்ந்தான் - விடை தந்தருளுமென்று அவனைத் தொழுது கொண்டே நிலத்தில் வீழ்ந்தான். எ - று.

வி - ரை : வணங்கிக்கொண்டே நிலத்தில் வீழ்ந்தான் என்றவாறு.

பிராமணன் விடை நல்கல்

16. மாலையக் குழலாள் கூற மறையவன் மனம்பொ ருந்தி
வேலைகண் மிகவு முண்டு விடியுமுன் வருவா யாகில்
நிலவேல் விழியா யேகு றீயென வொருகால் சொன்ன
காலையே யெழுந்தி ருந்து கடிநகர் கடந்து போனாள்.

ப - ரை : மாலையும் குழலாள் கூற-பூமாலையணிந்த அழகிய கூந்தலையுடையவளாகிய சந்திரவதி இவ்வாறு வேண்டி; மறையவன் மனம்

பொருந்தி - பிராமணன் மனம்இயைந்து; நீலவேல்விழியாய் - நீலநிறத்தை யுடைய வேல் போன்ற விழியையுடைய பெண்ணே!; வேலைகள் மிகவும் உண்டு - வீட்டில் வேலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன; விடியமுன் வருவாய் ஆகில் - இவ்விராப்பொழுது விடிவதன்முன் திரும்பி வருவாயாயின்; நீ ஏகு - நீ போவாயாக, என ஒரு கால் சொன்ன காலையே - என ஒரு முறை சொன்ன உடனேயே; எழுந்திருந்து - எழுந்து; கடிநகர் கடந்து சென்றான் - காவலையுடைய (அக்காசி) நகரைக் கடந்து போனான். எ -று.

வி - ரை: எப்பொழுது செல்வேன் என்னும் ஆவலோடிருந்தா ளாகவின் மறையவன் ஒருகால் சொன்ன உடனேயே புறப்பட்டான் என்ற வானு. எழுந்திருத்தல் - ஒரு சொல் (எழுதல்). கடி - உரிச்சொல்; 'வரு வாயாகில்' என்னும் வினை எச்சம், ஏகு என்னும் வினையுடன் முடிந்தது.

போதும்போது சந்திராவதியின் நிலை

17. பாலியேன்மகனேஎன்பள்பதைப்பண்மென்முகத்தின்மோதித் தாலியே விழுவ ணின்று தயங்கியே மயங்கி வீழ்வள் காலியங் கண்ணீர் பாயக் கதறுவள் பதறி யேங்கி யாலியைத் தேடித் தேடி அலமரு முடல் மொத்தாள்.

ப - ரை: பாலியேன் மகனே என்பள் - பாலியாகிய என் மகனே! என்று கூவுவாள்; பதைப்பள் - துடிப்பாள்; மெல் முகத்தில் மோதி - (தனது) மென்மையான முகத்தின்கண் மோதி; தாலிவிழுவள் - பாய்ந்து விழுவாள்; தயங்கி நின்று - (பின் எழுந்து) தயங்கி நின்று; மயங்கி வீழ்வள் - மறுபடியும் மயங்கி நிலத்தில் வீழ்வாள்; காலி அம் கண் ணீர் பாய பதறி ஏங்கி கதறுவள் - நீலோற்பலமலர் போன்ற அழகிய கண் களிணின்று கண்ணீர் பாயுமாறு பதறி ஏங்கிக் கதறி அழுவாள்; [இவ் வாறு சந்திராவதி] ஆவியைத் தேடித் தேடி அலமரும் உடலம் ஒத்தாள் - (தன்) உயிரைத் தேடித்தேடிச் சமூலுகின்ற ஒரு உடம்பை ஒத்தாள். எ -று.

வி - ரை: தேவதாசன் உயிருக்கும், சந்திராவதி உடலுக்கும் உவமை; சென்ற சென்ற இடங்களிலும் திரும்பத் திரும்பத் தேடினான் ஆதலின் 'தேடித்தேடி' என்றார்.

சந்திராவதி தேடிய விதம்

18. ஆறெலா மடிகள் வைத்த வடியெலாம் விழிநீர் நின்ற தூறெலா மரிவை சென்ற சுவடெலாங் குருகி தொட்ட மாறெலாங் கூந்த லுன்று வனமெலாந் துணிகள் யார்க்குத் தேறலாந் தகைமைத் தன்றிச் செடியெலாந் தேடிச் சென்றாள்,

ப - ரை : ஆறு எலாம் அரிவை அடிகள் - அந்த வழிகள் முழுவதும் சந்திரவதியின் அடிகளாகவே இருந்தன ; வைத்த அடிஎலாம் விழிநீர் - (சந்திரவதி நிலத்தில்) வைத்த அடிச்சுவடுகள் யாவும் அவளது கண்ணீர்ப் பெருக்கு சிறைந்து நின்றன ; நின்ற தூறு எலாம் - அவ்வனத்துள் நின்ற பற்றைகள் யாவும் ; சென்ற சுவடுஎலாம் - (அவளது மேனியைக் கீறி) உட்சென்ற இடங்களிலுள்ள அடையாளங்கள் எல்லாம் ; குருதி தொட்ட - இரத்தம் தோன்றிக் காணப்பட்டன ; மாறு எலாம் கூந்தல் - மாறி மாறிக் கிளைத்திருக்கும் பற்றைகளில் கூந்தல் (சிக் குண்டிருந்தன) ; துன்று வனம் எலாம் துணிகள் - நெருங்கிய காடுகள் எல்லாம் அவளது துணிகள் (கிழியுண்ணலால் பார்த்திருந்தன) ; [இவ்வாறு] யார்க்கும் தேறலாம் நகைமைத்து அன்றி - கண்டாரெவரும் மனம் ஆறுதலடையும் தன்மையில்லா தொழியும் வண்ணம் ; செடி எலாம் தேடிச் சென்றாள் - செடிகள் ஒவ்வொன்றினூடேயும் (தன் குழந்தையைத்) தேடிச் சென்றாள், ஏ - று.

வி - ரை : பிள்ளைகள் தேவதாசன் இறந்து கிடந்த இடத்தை அறி வித்திருந்தனர் ஆயினும், முன் பயிலாத இடமாதலானும், இரவு நேரமாத லானும் அவ்வனம் முழுவதும் அலைந்து இவ்வாறு கஷ்டப்பட்டனர் என்ற வாறு. அலைந்து அலைந்து விரைந்து சென்றாளாதவின் கூந்தலும் துணி யும் இவ்வாறாயின. தொடு + அ = தொட்ட ; பகுதி இரட்டித்து இறந்த காலம் காட்டிற்று. அடிகள், விழிநீர், கூந்தல் என்னும் முடிவுகள் அவற் றின் மிகுதியைக் காட்டி நின்றன.

சந்திரவதி தேவதாசனைக் காணல்

19. ஓடினா னுள்ள மெல்லா முருகினாள் கருகி மேனி
வாடினாள் விறகு வைத்த வடத்தினுக் கருகே வந்தாள்
நாடினாள் கழுகும் பேயும் நரிகளுங் குறளுந் துன்றிக்
கூடிய குழவி னுப்பண் குமாளைச் சென்று கண்டாள்.

ப - ரை : ஓடினாள் - (அவ்வனமனைத்தும்) ஓடியோடித் தேடினாள் ; உள்ளம் எல்லாம் உருகினாள் - (மகனைக் காணாமையால்) மனம் வருத்தி னாள் ; மேனி கருகி வாடினாள் - உடல் எல்லாம் கருநிறமடையுமாறு வாடினாள் ; விறகு வைத்த வடத்தினுக்கு அருகே வந்தாள் - (கடைசியாக) அப்பிள்ளைகள் விறகுக் கட்டைக் கீழே வைத்து (இளைப்பாறி) யிருந்த இட மாகிய ஆலமரத்தின் பக்கவில் வந்தாள் ; சென்று நாடினாள் - (அவ்விடத் தில் நின்றும்) சென்று (பலப்பல இடங்களில்) தேடினாள் ; [அவ்வாறு தேடி] கழுகும் பேயும் நரிகளும் குறளுந் துன்றி கூடிய குழவின் - கழுகளும் பேய்களும் நரிகளும் பூதங்களும் நெருங்கிக் கூடிய கூட்டத்தின் ; நாப்பண் - நடுவே ; குமாளைக் கண்டாள் - தன் மகனைக் கண்டாள். ஏ - று.

வி - ரை : கழுகு, பேய் முதலியன, தேவதாசனது உடலை உண்ணும் பொருட்டுக் கூடின என்றவாறு. விற்றகு வைத்த வடம் என்பதற்குத் தேவதாசன் விற்றகு வைத்த ஆலமரம் எனப் பொருள் கொண்டு அவ் விற்றகு கட்டு அப்பொழுதும் அங்கேயே கிடந்ததாதலின் அக்குறிப்பினுதலியால் தேடி அறிந்தாள் எனினும் ஆம். 'துன்றி' செய்கென் எச்சம்; கூடிய - செய்த என்னும் வாய்ப்பாட்டு இறந்தகாலப் பெயரெச்சம். கூடு+இ+அ = கூடிய; 'இன்'னில் 'ன்' கெட்டது.

சந்திரவதி புலம்பல்

20. கண்டனள் கதறி வீழ்ந்தாள் கழுகெலா மிரியல் போகக் கொண்டதோர் மகவி னுசை யாவியைக் கொள்ளை கொள்ள முண்டகக் கரத்தா லேந்தி முருகனை மடிமேல் வைத்தே யண்டரு மறுகி யேங்க வாய்திறந் தரற்ற லுற்றாள்.

ப - ரை : கண்டனள் கதறி வீழ்ந்தாள் - மகனைக் கண்டவுடன் அழுதுகொண்டு மகன்மேல் வீழ்ந்தாள்; கழுகுஎலாம் இரியல்போக - (தேவதாசனைச் சுற்றியிருந்த) கழுகுகள் எல்லாம் பயந்தோடவும்; கொண்டதோர் மகவின் ஆசை ஆவியைக் கொள்ளைகொள்ள - மனத்துட்கொண்டிருந்த புத்திரவாஞ்சையானது அவளுயிரைக் கொள்ளை கொள்ளவும்; முருகனை முண்டகக் கரத்தால் எந்தி - முருகனை ஒத்த (அழகுவாய்ந்த) தேவதாசனைத் தாமரைப் பூப்போன்ற தனது கையால் தூக்கி; மடிமேல் வைத்து - தனது மடியின்மீது வைத்து; அண்டரும் மறுகி எங்க - தேவர்களும் துன்பமுற்று இரங்குமாறு; வாய்திறந்து அரற்றல் உற்றாள் - வாயைத் திறந்து அழுவாளாயினாள். எ - று.

வி - ரை : தேவதாசனை அழகு, தோற்றம் முதலிய கருதி முருக னோடு ஒப்பிட்டார். மேற்பாடலிலும் 'குமரன்' எனக் கூறினார். சந்திரவதியின் அழகையைக் கேட்டு 'கழுகெலாம் இரியல்போயின்' என்றவாறு. இதுகாறும் மனத்துள் புலம்பிய சந்திரவதி மகனைக் கண்டதும் புலம்பி வாய்திறந்து அழத்தொடங்கினாள் என்றவாறு.

21. பனியால் நனைந்து வெயிலா லுலர்ந்து பசியா லலைந்து முலவா வனியாய வெங்க ணரவா ளிறந்த வதிபாவ மென்கொ லறியேன் தனியே கிடந்து விடநோய் செறிந்து தரைமீ துருண்ட மகனே யினியாரைநம்பியுயிர் வாழ்வமென் தனிதை யோனும்யா னுமவமே.

ப - ரை : பனியால் நனைந்தும் - பனியினால் நனைந்தும்; வெயிலால் உலர்ந்தும் - வெயிலால் வாடியும்; பசியால் அலைந்தும் - பசியால் வருந்தியும்; உலவா - இறவாமல்; அனியாய வெங்கண் அரவால் -

அநியாயமாக கொடிய கண்களையுடைய பாம்பினால்; இறந்த அதிபாவம் - நீ இறந்துபோவதற்குக் காரணமாய் கொடிய பாவம்; என் கொல் - எதுவே?; அறியேன் - நான் அறியமாட்டேன்; தனியே கிடந்து - [உதவிசெய்வார் (நோயாளரைப் பாதுகாப்போர்) யாருமின்றித்] தனியே கிடந்து; விடநோய் செறிந்து - விஷமாகிய நோய்மிக்கு; தரைமீது உருண்ட மகனே - (விஷவேகத்தால்) தரையின்மீது உருண்ட (என்) மகனே!; இனி - இனிமேல்; யாரை நம்பி உயிர் வாழ்வம் - எவரைத் துணையெனக் கருதி உயிர் வாழ்வோம்; என் தன் இறையோனும் யானும் அவமே - எனது தலைவனும் நானும் பயனற்ற வீணர்களானோம். [பிணங்கள் போலானோம்]. ௭ - று.

வி - ரை: சிலநாள் வியாதியால் வருந்தி இறவாமல், திடீரென இறப்பு ஏற்பட்டமையால் 'அநியாய இறப்பு' என்றான். அங்ஙனம் சொல்லும் உலக வழக்கமு முணர்க. பணி, வெயில், பசி இவற்றால் ஏற்பட்ட வியாதியால் இறப்பின் ஒருவேளை மனம் ஆறும். அவ்விதமின்றி இங்ஙனம் இறந்தமையால் என் மனம் ஆறாது; இதற்குக் காரணமாய் அதிபாவம் யாதோ என்றான் என்க. வாழ்வம் - உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை முற்று. 'உலவா இறந்த' என முடிக்க; உலவா - எதிர்மறை வினை ஏச்சம். கொல் - இடைச்சொல்.

22. நிறையோசைபெற்ற பறையோசையற்று நிரையாய்நிறைந்தகழுகின் சிறையோசையுற்ற செடியு டிறக்க விதியா ரிழைத்த செயலோ மறையோ னிரக்க வளநா டனைத்தும் வழுவா தளித்த வடிவே லிறையோ னளித்த மகனே யுனக்கு மிதுவோ விதித்த விதியே.

ப - ரை: நிறை ஓசை பெற்ற பறைஓசை - நிறைந்த ஒலிபொருந்திய பறை முதலிய வாத்தியங்களின் ஓசை; அற்று - இல்லையாக; நிரையாய் நிறைந்த - நிரையாக நிறைந்திருக்கின்ற; கழுகின் சிறை ஓசை உற்ற செடியுடு - கழுகுகளினது சிறகுகள் அசைவதால் உண்டாகும் ஓசைபொருந்திய செடிநடுவே; இறக்க - (நீ) இறந்துகிடப்பதற்கு ஏதுவாய்; இது - இந் நிலைமை; யார் இழைத்த செயலோ - யார் செய்த செயலாகுமோ?; மறையோன் இறக்க - விசுவாமித்திர முனி யாசிக்க; வளநாடு அனைத்தும் - வளப்பம் பொருந்திய நாடு முழுமையையும்; அளித்த - கொடுத்த; வடிவேல் இறையோன் அளித்த மகனே - கூரிய வேற்படையையுடைய அரசன் பெற்ற புதல்வனே! உனக்கும் விதித்த விதி இதுவோ - உனக்கும் விதித்த விதி இதுவாயிற்றே! ௭ - று.

வி - ரை: இறக்க+இது+யார் எனவும், இறக்க+விதியார் எனவும் பிரிக்கலாம். விதியார் எனப் பிரிப்பின் விதி=பிரமதேவர் எனப் பொருள் கூறலாம். விசுவாமித்திரர் அரசரினியாயினும் தவோவலிமை

யாற் பிரமரிஷியாயினராதலின் 'மறையோன் இரக்க' என்றார். இரக்க - செயவென் எச்சம்; 'அற' என்னும் எச்சம் 'அற்று' என்றாயிற்று. பெரிய செல்வங்களை எல்லாம் பிறர்க்குத் தானமாக வழங்கிய அரசனது புதல்வன் இவ்வாற்றிந்தான் என்றவாறு. 'உணக்கும்' என்பதில் 'உம்' உயர்வு சிறப்பு.

23. வானின் நிழிந்து சொரிகின்ற தாரை மழைபோல வீழ்விழிநீருனின்றி மேனி யுகிரங்கன் சிந்த வுயிரின் றி வெம்பு தழுவின் மேனின்று வெந்த தனிர் போலுயங்கினிதியாரை கொந்து தனியே யானின் திரங்க வேனென்ப தில்லை யிதுவோவு நீதி மகனே!

ப - ரை: மகனே — ; வான் நின்று இழிந்து சொரிகின்ற - ஆகாயத்தினின்றும் இழிந்து சொரிகின்ற ; மழைத்தாரைபோல - மழை ஒழுக்குப்போல ; விழிநீர்வீழ - கண்ணீரானது வீழவும் ; ஊன் இன்றி மேனி உதிரங்கள் சிந்த - தசைப்பற்று இல்லையாமாறு உடலிலிருந்து இரத்தம் பாயவும் ; வெம்பு தழுவின்மேல் - (பொருள்களை) வெதும்பச் செய்கின்ற அக்கினியின்மேல் ; நின்று வெந்தளிர் போல் - நின்று வெதும்பிய தளிரைப்போல ; உயிர் இன்றி - உயிரினது பலம்இல்லையாக உயங்கி - வாடி ; விதியாரை கொந்து - பிரமதேவரை கொந்து கொண்டு ; தனியே யான் நின்று இரங்க - தனிமையாக யான் இவ்வாறு நின்று அழவும் ; ஏன் என்பது இல்லை - ஏன் (அழுகின்றாய்) என்று கேட்கின்றாய் இல்லை ; இது உன் நீதியோ - இது உனக்கு நீதியாகுமோ? எ - று.

வி - ரை: வீழ, சிந்த, உயங்கி, கொந்து, இரங்க, ஏன் என்பதில்லை என்க ; யானின்றிரங்க என்பதனை யான் + இன்று + இரங்க எனவும் பிரிக்கலாம். தழுவின்மேல் என்புழி 'இன்' சாரியை, இதுவோ என்பதினுள்ள 'ஓ' காரம் பிரிக்கப்பட்டு, நீதி என்பதனுடன் இயைக்கப்பட்டது. உதிரம் சிந்துதலால் ஊனும் உயிரும் இல்லையாயின. இன்றி - குறிப்பு வினை எச்சம். மகனே! விளிப்பெயர்.

24. செங்கோலறத்தின்முறையே செலுத்து நிறலோனெவர்க்குமுரவோன் வெங்கோப யானை விறல்மன்ன னம்மை விடுவிக்க வெண்ணி வருகான் பங்கே ருகத்து மலர்போல் விளங்கு வதனா! மிகுந்த பரிவா லெங்கேயெனாசை மகனென்றுரைக்கி லெதிரேது சொல்வன்மகனே!

ப - ரை: பங்கேருகத்து மலர்போல் விளங்குவதனா - செந்தாமரையினது மலர்போல அழகாக விளங்குகின்ற முகத்தையுடையவனே! ; மகனே - (என் அருமை) மகனே! ; அறத்தின் முறையே செங்கோல் செலுத்தும் உரவோன் - தருமநெறி தவறாது செங்கோலாட்சியை

நடாத்துகின்ற வலிமையினை யுடையவரும்; எவர்க்கும் உரவோன் - எவரினும் மேலான அறிவு படைத்தவரும்; கிவங்கோப யானை - கொடிய கோபத்தினையுடைய யானைப்படையினை யுடையவரும்; விறல் - வெற்றியடைந்தவருமாகிய; மன்னர் - நமது அரசர்; நம்மை விடுவிக்க எண்ணி வருநாள் - நம்மை அடிமைத்தன்மையினின்றும் மீட்க நினைந்து வரும் காலத்து; மகிழ்ந்த பரிவால் - மனமகிழ்ச்சி மிகுந்த அன்பினால்; என் ஆசை மகன் எங்கே - என் அன்பு மிகுந்த புதல்வன் எங்கே; என்று உரைக்கில் - என்று வினாவுவாராயின்; எதிர் ஏது சொல்வன் - அதற்கு விடையாக யான் எதனைக் கூறுவேன். எ - று.

வி - ரை: எவர்க்கும் உரவோன் என்பது உருபு மயக்கம். எவரினும் உரவோன் என 5-ம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தது. செலுத்து திறலோன் வினைத்தொகை. 'விளங்குவதனா' என்பதுமது. விறல் + மன்னன் = விறன் மன்னன்; 'எனாசை' என்பது செய்யுள் விகாரம். 'சொல்வன்' தன்மை ஒருமை எதிர்காலமுற்று.

25. நீராழ வாவி செறிநா டனைத்து நிறைமா தவற்கு தவினும்
பாரா னுநீர்மை தொடர்பற்ற தன்று படியானு மெந்தைமுடிவிற
காராள ரேர்கள் கடவோசையோய்வில் கன்றோசி நாடதனைமே
லாராள வல்ல ரவமே வனத்தி லரவா விற்றந்த மகனே!

ப - ரை: அவமே வனத்தில் அரவால் இறந்த மகனே - அரியாயமாக வனத்திலே பாம்பினால் கடியுண்டிற்றந்த என் மகனே! ஆழநீர் வாவி செறிநாடு அனைத்தும் - ஆழமாகிய நீரினையுடைய வாலிகள் நிரம்பிய (கோசல) நாடு முழுவதையும்; நிறைமா தவற்கு - நிரம்பிய பெரிய தவத்தினையுடைய (விசுவாமித்திர) முனிவருக்கு; - உதவினும் (உன்பிதா) கொடுத்துவிட்டாராயினும்; பார் ஆளும் நீர்மை தொடர்பு அற்றது அன்று - நீ பூமியை ஆளுதற்கு அமைந்த உரிமை நீக்கியதாகாது; [எனெனில்], படி ஆளும் எந்தை முடிவில் - (கன்றோசி) நாட்டை ஆட்சிபுரிந்துவரும் எனது தந்தை முதுமையால் இறந்துபடும்பொழுது; காராளர் - வேளாளர்; ஏர்கள் கடவு ஓசை ஓய்வில் கன்றோசி நாடு அதனை - கடாக்களை உரப்பிச் (செலுத்துகின்ற) ஓசை நீங்காத கன்றோசி நாட்டை; ஆள ஆர் வல்லர் - ஆள்வதற்கு உன்னைத்தவிர வேறு யார் உரிமையும் வன்மையு முடையார். எ - று.

வி - ரை: என் பிதாவுக்குப் புத்திரரின்மையால் என் வழிவந்த நீயே உரிமையுடையாய். அதனை வலிமையால் வேறு யாரும் கவர முடியாது. எனெனில் வன்மையும் நிரம்பினும் என்றவாறு. நீராள என்பது பாடமாயின் நீராலாளப்படும் தன்மையை யுடைய எனப் பொருள் கூறுக. நிரம்பிய நீருடையதென்பதாம். மாதவற்கு + உதவினும்: மாதவற்குதவி

னும்; உயிர்வரின் 'உ' குறள் மெய்விட்டோடும் என்பது விதி. ஓய்வு+ இல்=ஓய்வில்; ஷை விதியில் 'முற்றுமற்று' என்பதனால் அமையும்; செறிநாடு - வினைத்தொகை; நீர்மை - பண்புப்பெயர்; அன்று - குறிப்பு முற்று.=அல்+று; வல்லர் - குறிப்புமுற்று; ஏர் - உழவுகடர்; "செவ் கோலை நடத்தும் கோல் ஏர் அடிக்கும் சிறு கோலே" என்பது ஏரெழுபது.

26. நல்லோர் வகுத்த முறையா மறங்க ணவெட்டி லொன்று குறையோ மில்லோரை யற்ப மிகழோ மிறுக்கு மிறையன்றி யேற வுசுவேந்
சொல்லோ மறுத்து முரையோ முரைத்த தறவோர்கள் புத்தி கடவே
மெல்லோர் தமக்கு மினிதே விளைப்ப மேதாக வந்த திதுவே.

ப - ரை: நல்லோர் வகுத்த முறையாம் அறங்கள் நாவெட்டில் ஒன்று குறையோம் - நல்லோர்களால் வகுக்கப்பட்ட சிறந்தனவாகிய அறங்கள் முப்பத்திரண்டினும் ஒன்றேனும் குறைவுபடச் செய்தோமல்லோம்; = (யாவும் நிரம்பச் செய்தோம்); இல்லோரை - வறியவர்களை; அற்பம் இகழோம் - சிறிதும் இகழ்ந்திலோம்; இறுக்கும் இறையன்றி ஏற உசுவோம் - (சனங்கள்) கொடுக்கவேண்டிய வரிப்பணமேயன்றி அதனினும் கூட விரும்பினோமல்லோம்; துறவோர்கள் உரைத்த சொல்லோ மறுத்தும் உரையோம் - துறவிகள் சொன்ன வார்த்தைகள் எதனையும் மறுத்து உரைத்திலோம்; புத்தி கடவோம் - (அவர்கள்உறிய) புத்திகள் (எதனையும்) கடந்திலோம்; எல்லோர் தமக்கும் இனிதே விளைப்பம் - எல்லாருக்கும் அவர்களுக்கு இனிமையானவற்றையே செய்தோம்; [இங்ஙனமாக] இது - ஏது ஆக வந்தது - இத்துண்பம் தமக்கு எக்காரணத்தால் நிகழ்ந்தது. எ - று.

வி - ரை: அறங்களை ஆன்றோர் 32 ஆக வகுத்துள்ளனர். இறைப்பணம் - ஆறிவொன்று. பகைவர்க்கும் அருளுதலின் எல்லோர்க்கும் இதம் விளைப்பம் என்றான். நன்மை புரிந்தோர்க்குத் தீமை நிகழக் காரணமில்லை என்றவாறு.

27. மறைநீதி புற்ற புறநா டழித்து வருசேனை யாள்வ தறியே
மறைநீதி முற்று முனரா வமைச்சை யணிவாயில் வைத்து மறியேங்
குறையே யிழைத்து வினையே விளைத்த குடிவைத் திருந்து மறியே
மிறையே தவத்தின் விளைவே யெமக்கு யிதுவோ விதித்த விதியே.

ப - ரை: மறைநீதி உற்ற - வேதத்துள் கூறப்பட்டபடி நீதியாய் அரசுபுரிகின்ற; புறநாடு அழித்து வருசேனை ஆள்வதறியோம் - அயல் நாட்டு அரசை அழித்து அதனால் வருகின்ற சேனைகளையும் அந்நாட்டு மக்களையும் ஆளும்செயலை ஒருநாளும் அறியேம்; மறைநீதி முற்றும் உணரா அமைச்சை - வேதநீதி முழுவதனையும் அறியாத மந்திரிமாரை; அணிவாயில் வைத்தும் அறியேம் - எம் அரசசபையில் ஆட்சியின்பொருட்டு

வைத்திருந்தும் அறியேம்; குறை இழைத்து வினைவினைத்த குடி - தீங்குகளைச் செய்து தீவினைகளை வளர்க்கின்ற குடிகளை; வைத்திருந்தும் அறியேம் - எங்கள் நாட்டில் வைத்திருந்தும் அறியேம்; இறையே - எம் மேலான புதல்வனை!; தவத்தின் வினாவே - நாங்கள் செய்த தவத்தின் பயனாக வந்துகித்தவனை!; இதுவோ எமக்கு விதித்த விதி - இதுதானே எங்களுக்கு விதித்த விதி. எ - று.

வி - ரை: ஆன்வது - தொழிற்பெயர்; அறியே மறைநீதி என்பதனை அறியேம் + அறைநீதி எனப் பிரித்து, அறைநீதி - நூல்களுட் கூறப்படுகின்ற நீதிகள் எனப் பொருள் கொள்ளினுமாம். “கொலையில் கொடியாரை வேந்து ஒழுத்தல் பைங்குழி களைகட்டதனெடுநெர்” ஆகையால் “குறையே வினைத்து.....குடிவைத்திருந்தமறியேம்” என்றார்.

28. கனமும் தருக்கள் குலமும் தரித்த காரமும் பெருத்த வரமும் தினமுஞ் சிறக்கு முகமும் தரித்த சிகையுங் கிடக்கு முறைகண் டுனமும் தரித்த துயிரான பாலி யிறவாம லென்றன் மகனே மனமும் தரிப்ப திலைநொந்து பெற்ற வயிறும் தரிப்ப திலையே.

ப - ரை: எந்தன் மகனே - என் மகனே!; கனமும் தருக்கள் குலமும் தரித்த காரமும் - மேகத்தின் கொடையையும் கற்பக முதலிய பஞ்ச தருக்களின் வண்மையையும் தனக்கு உரிமையாக்கிக்கொண்ட கைகளையும்; பெருத்த உரமும் - விசாலித்த மார்பினையும்; தினமும் சிறக்கும் முகமும் - தினே தினே சிறந்து விளங்குகின்ற முகத்தினையும்; தரித்த சிகையும் - (தலையில்) பொருந்கிய குடுயினையும்; கிடக்கும்முறை - நீ இறந்து கிடக்கின்ற முறையினையும்; கண்டு - கண்டும்; உயிரான பாலி இனமும் தரித்தது - (உடலை விட்டுப் பிரியாமல்) எனது உயிரென்று சொல்லப்படுகின்ற பாலி இன்னமும் (உடலில்) தங்கி நிற்கின்றது; இறவாமல் - செத்தொழியாது; மனமும் தரிப்பது இலை - என் மனமும் அமைதியை அடைதல் இல்லை (ஆறுவதில்லை); நொந்து பெற்ற வயிறும் தரிப்பது இலையே - பத்து மாசம் நொந்து உன்னைப் பெற்ற வயிறும் பொறுத்தலைச் செய்யாது = (பொறுது). எ - று.

வி - ரை: கிடக்குமுறையும் கண்டும் என்பவற்றில் ‘உம்’ செய்யுள் விகாரத்தால் தொக்கன. தேவதாசனது கொடைக்கு மேகத்தின் கொடையும் கற்பகதருவின் கொடையும் ஈடாகுமன்றி ஒன்றன் கொடைமாத்திரம் ஈடாதற்கடையாது என்றவாறு. இறந்தான் எனக் கேள்விப்பட்டனூன்றே பிரியவேண்டிய உயிர், உன் நிலையைக் கண்டும் பிரிந்திலதே என்றார். அதனால் அதனை ‘பாலி’ என வைதாள். தரிப்பது - காலங்காட்டிய தொழிற்பெயர். இறவாமல் தரிப்பது என முடியும். இல் + ஐ = இலை; ‘ஐ’ சாரியை.

29. பரவா திகட்டு மிகவே விளைத்த படிபோ லுளத்தி லறமே
 விரவாததுட்டமுணிகௌசிகற்கு விளையேமிளைத்தகுறைபோற்
 கரவே பிடித்து வறியே னளிந்த களிர்வி செற்ற கடுவா
 யாவே யுனக்கு முளதோ பகைக்க வளியேனிழைத்தவிளையே.

ப - னா: பரவாதிகட்டு - புறச்சமயத்தினருக்கு; மிகவேவிளைத்த
 படிபோல் - (உண்மைச் சமயத்தினர்) தீங்கு விளைவிப்பதாகப் புறச்சமயத்
 தினர் கருதுவதுபோலவும்; உளத்தில் அறமே விரவாத துட்டமுணி
 கௌசிகற்கு - மனதில் தருமமே பொருந்தாத துட்டமுணிவராகிய கௌசி
 கனுக்கு; விளையேம் - தீவிளையுடைய நாம்; இளைத்த குறைபோல் -
 செய்த குற்றத்தைப்போலவும்; வறியேன் அளித்த களிற்று ஆவி - எளியே
 னாகிய நான் பெற்ற யானைக்கன்றை யொத்த (புதல்)வனது உயிரை; கரவு
 பிடித்துச்செற்ற - வஞ்சகம் - பொருந்திவின்று கொன்ற; கடுவாய் அரவே -
 விஷவாயையுடைய பாம்பே; பகைக்க - நீ எங்களுடன் பகைக்க;
 உனக்கும் - ; அளியேன் இளைத்த விளை உளதோ - இரங்கப்படத்தக்க
 வளாகிய நான் செய்த தீவிளை ஏதேனும் உண்டோ? எ - று.

வி - னா: உண்மைச் சமயம், புறச் சமயத்துக்குத் தீங்குசெய்யு
 வேண்டுமென்னும் கருத்தினறித் தன் இயல்பிலேயே நிகழ, அது புறச்
 சமயத்தினருக்குத் தீங்குபோலத் தெரிய, அதனால் புறச் சமயத்தினர்
 உண்மைச் சமயத்தைத் தமக்குப் பகையாகக் கருதுவதுபோலவும்; நாம்
 வாய்மையே விரதமாகக் கொள்ள அதனைக் கௌசிகமுனி தமக்கு நாம்செய்த
 குறையாகக் கருதியது போலவுமுள்ள தீவிளைகளை, பாம்பே! உனக்கும்
 செய்தோமா என்று வினாவினான். இதனால் தாம் யார்க்கும் எவ்வித
 தீங்கும் செய்யாதிருக்கத் தமக்குத் தீங்கு ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் வருகின்
 றதே என வருந்தினான் என்றவாறு, பாம்பு மறைந்து நின்று தீண்டிய
 மையின் 'கரவேபிடித்த' எனப்பட்டது. 'உளதோ' என்பதில் 'ஓ'
 எதிர்ப்பறை. 'உனக்கும்' என்பதில் 'உம்' இழிவு சிறப்பு. 'களிர்வி'
 ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை: செறு+அ=செற்ற பகுதி இரட்டித்து
 இறந்தகாலம் காட்டிற்று. 'அரவே' விளிப்பெயர், தன் துன்பநிலை
 நோக்கி 'அளியேன்' என்றான்.

30. என்றாய கன்றன் மணிமார்பி லேறி விளையாடு கின்ற வெழிலோய்!
 முன்னாய் விளைந்த கன்னமுழ்க வெம்பின் முதலே நடந்த மதலாய்!
 செந்நாய் திரண்டு செறிகா னிருந்து தெளியா திரங்கு மெனைநீ
 யன்னாய்! வருந்த லையெனாத துன்ற னறிவுக் கடாது மகனே!

ப - னா: என் நாயகன்தன் மணிமார்பில் ஏறி - என்னுடைய கண்
 வளின் அழகிய மார்பில் ஏறி; விளையாடுகின்ற எழிலோய் - விளையாடு

கின்ற அழகினை யுடையவனே!; முன்னாய் வினைந்த - (நகர்நீங்கிச் செல்லும்போது) நமக்கு முன்னே தோன்றிய; கனல் மூழ்க - காட்டு அக்கினியில் மூழ்குமாறு; எம்மின் முதலே நடந்த மதலாய் - எங்களினும் முற்பட நடந்த புதல்வனே!; செந்நாய் திரண்டு செறிகான் இருந்து - செந்நாய்கள்கூடி நெருங்கின காட்டில் இருந்து; தெளியாது இரங்கும் எனே - மனந்தேருது அழுதுகொண்டிருக்கிற என்னை; நீ -; அன்னாய் வருந்தலை - தாயே! வருந்தாதே; எதைது - என்று கூறுதது; மகனே உன்தன் அறிவுக்கு அடாது - மகனே! உனது உயர்ந்த அறிவுடைமைக்குப் பொருந்தாது; எ - று.

வி - ரை: அரிச்சந்திரன், சந்திரவதி முதலியோர் நகர் நீங்கிச் செல்லும் சமயத்தில் காட்டு மாரக்கத்தில் கௌசிகர் சூழ்ச்சியினால் அக்கினி தோன்றி இவர்களைச் சமீபிக்க, அரசன் இக் காட்டினல் தோன்றிய காரணம் யாதென வினவ, அவர்களுடன் சென்ற சக்கிரன் அக்கினி அரசுகுலத்தி லொருவனை உண்ண விரும்பி வந்தனன் எனலும், தேவ தாசன் தன்னை உண்பதாக என்று கூறி யாவார்க்கும் முற்படச் சென்றனன். அவனைத் தடுத்துச் சந்திரவதி முற்செல்ல அவள் கற்பின் வெம்மைக் காற்றாது காட்டினல் நீங்கிற்று என்பது கதை. வருந்தலை - முன்னிலை எதிர்மறைமுற்று. 'ஐ' சாரியை: வருந்து + அல் + ஐ = 'அல்' எதிர்மறை விசுதி.

31. மறவா ளெயிற்று மணிமா சுணத்தின் வலியா லிறந்து ளவெனோ டிறவா திருக்கு மதிபாவி தன்னோ டிறவேதெ னக்க ருதியோ திறவாய் சிறந்த கனிவா யுரைத்தல் செய்கிலாய் முகத்து விழியாய் பிறவாத நித்த னடியே வழுத்து பெருமா னளித்த மகனே!

ப - ரை: பிறவாத நித்தன் - (யோனிவாய்ப்பட்டுப்) பிறத்தலில் லாத நித்திய வஸ்துவாகிய கடவுளது; அடியே வழுத்து பெருமான் அளித்த மகனே - அடிகளை மாத்திரமே வணங்குகின்ற நமது தலைவன் பெற்ற குமரர்!; மறவான் எயிற்று - கொலைத் தொழிலையும் வாள் போன்ற பற்களையும்; மணி - சிரோரத்தினத்தையும் உடைய; மாசு ணத்தின் வலியால் - பாம்பினது விஷ வலியால்; இறந்தான் - இறந்திருக்கின்ற; என்னோ டிறவா திருக்கும் - என்னுடன் ஒருங்கே மடியா திருக்கும்; அதிபாவி தன்னோ டி - மிகப் பாலியான தாயுடன்; ஏது உறவு எனக் கருதியோ - எனக்கென்ன உறவு என எண்ணியோ; சிவந்த கனிவாய் திறவாய் - (நீ) சிவந்த கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயைத் திறக்கின்றிலை; உரைத்தல் செய்கிலாய் - பேசுவதும் செய்கின்றாயில்லை; முகத்து விழியாய் - என் முகத்தை விழித்துப் பார்த்தலும் செய்கின்றிலை; எ - று.

வி - ரை: பிறவாத நித்தன் - பிறப்பிறப்பில்லாத முழுமுதற் கடவுள்; 'அடியே' ஏ - தேற்றம். 'வழுத்து பெருமான்' வினைத் தொகை; இறவாத - எதிர்மறை வினை எச்சம்; அதிபாவிதன், என்பதில் 'தன்' சாரியை. திறவாய் - செய்கிலாய் - விழியாய் முன்னிலை எதிர்மறை முற்றுக்கள்; திற+ஆ+ஆய்; செய்+கு+இல்+ஆய்; விழி+ஆ+ஆய்; ஆ எதிர்மறை இடைநிலை கெட்டது. 'ஆய்' முன்னிலை விருதி; 'கு' சாரியை. 'இல்' எதிர்மறை இடைநிலை.

32. வடியேறுவெற்றி நெடுவேன் மலர்க்கை மகனோ டிறந்துமடியாக் கொடியேன் முகத்தில் விழியார் முனிக்கு வளநா டளித்த கொடையா ரிட்யே றடர்ந்த மரமாகி மண்ணி னிடையே யுழத்த லழகோ வடியேனை யொக்க முடியா திருத்த லநியாய மிக்க யமனே.

ப - ரை: முனிக்கு வளநாடு அளித்த கொடையார் - கௌசிக முனிவருக்கு வளப்பம் மிக்க காட்டைக் கொடுத்த வள்ளலா(கிய நமது அரசர்); வடி. ஏறு வெற்றி நெடுவேல் - கூர்மை மிகுந்த வெற்றியினை யுடைய நீண்ட வேலைப்பிடிக்கின்ற; மலர்க்கை மகனோடு - மலர்போலும் கைகளை யுடைய என் மகனுடன் கூட; இறந்து மடியாத கொடியேன் முகத்தில் - இறந்தொழியாத கொடியளாகிய எனது முகத்தில்; விழியார் - விழிக்கமாட்டார்; [ஆகவே நான்] இடியேறு அடர்த்த மரமாகி - இடியேறு தாக்கிய மரம்போன்று; மண்ணின் இடையே உழத்தல் அழகோ - யாதொரு பயனுமின்றிப் பூமியில் இன்னும் (தங்கி) வருந்துதல் சிறந்த முறையாகுமோ?; யமனே - அடியேனை - அடியாளாகிய என்னையும்; ஒக்க முடியா திருத்தல் - என் மகனுடன் சேர்த்துக் கொல்லாதுவிடல்; மிக்க அநியாயம் - மிகுந்த அநியாயமாம். ஏ - று.

வி - ரை: இடியேறு தாக்கிய மரம் யாதொன்றுக்கும் பயன்படாது. மலர்க்கை - உவமத்தொகை. 'இறந்து மடியா' ஒரு பெருளில் வந்தன. விழி+ஆ+ஆர்=விழியார் எதிர்மறை முற்று. 'ஆ' இடைநிலை கெட்டது. 'அழகோ' ஒ - எதிர்மறைப்பொருட்டு. யமன் செயல் தீமைபுடையது என்பது தொணிக்க அநியாய மிக்க யமன் எனக் கூறினான். அ+நியாயம்=அநியாயம். நியாயமற்றது.

மகனை அடக்கஞ்செய்ய முயலுதல்

33. எனமறுகி யிவனுடனா பிறந்தோ மாகி
விவனையெடுத் தெரித்தடக்க வுரியா சில்லை
மனமுருகா னம்மைவிலை கொண்டோன் சால
வன்கண்ணன் மனைவியவன் றனீன்மா பாவி

சினமுடையார் விடியமுதற் செல்லே னுகிற்
செறுவரிவன் தனைக்கருக்கிச் செல்வ னென்று
தனதுதிரு மகனையெடுத் தணிதோள் வைத்துத்
தள்ளாடி மதிதயனார் தரையை மீண்டாள்.

ப - னா : எனமறுகி - என்நிவ்வாறு வருந்தி ; இவனுடன் நாம்
இறந்தேம் ஆகில் - இவனுடன் நாமும் இறந்துவிட்டால் ; இவனை எடுத்து
எரித்து அடக்க உரியார் இல்லை - இவனை எடுத்துச் சுட்டுத் தகனஞ்
செய்தற்குரியார் யாருமில்ர் ; [ஆதலாலும்] ; நம்மை விலைகொண்
டோன் மனம் உருகான் - எங்களை அடிமைகொண்ட பிராமணனோ
மனம் இரங்கான் ; சால வன் கண்ணன் - மிகவும் கொடுமை வாய்ந்தவன் ;
மனைவி - அவன் மனைவியோடுவனின் ; அவன்தனின் மாபாவி - அப்
பிராமணனிலும் கொடிய பாவியாவான் ; சினமுடையோர் - சினமுடையோ
ராகிய அவர்கள் ; விடியமுதல் செல்லேன் ஆகில் - விடிவதற்குமுன் (பிரா
மணனது) வீட்டுக்குச் செல்லா தொழிவேனாயின் ; செறுவர் - என்னைத்
தண்டிப்பர் ; [ஆதலாலும்] இவன்தனைக் கருக்கிச் செல்வன் என்று -
'இவனை மயானத்தில் சுட்டுச் செல்வேன்' என்று மனத்துள் எண்ணி ;
மதிதயனார் தரையை - மதிதயராசன் மகனாகிய சந்திரவதி ; தனது திரு
மகனை எடுத்து அணிதோள் வைத்து - தனது செல்வப் புதல்வனைத்
தாக்கித் தனது அழகிய தோள்மீது வைத்து ; தள்ளாடி - தள்ளாடிக்
கொண்டு ; மீண்டாள் - மயானம் நோக்கிச் செல்வாளாயினள். எ - று.

வி - னா : சரியான உணர்வின்மையாலும் மகனது உடற்பலத்தா
லும் துக்கமேலீட்டினாலும் சந்திரவதி தள்ளாடித் தள்ளாடிச் சென்றாள்
என்றவாறு. தரையன் - புத்திரன் ; வடமொழி. எடுத்தெரிப்பா ரின்மையா
லும் காலந்தாழ்த்தின் செறுவாராதலானும் கருக்கிச் செல்லத் துணிந்தாள்.
எதோ ஒருவகையால் சுட எண்ணினாளாதலின் 'கருக்கி' என்றான்.

சந்திரவதி சுடுகாடு சேன்ற விதம்

34. காடுமே ஓஞ்செறிந்த செந்நாய் முன்னே
கௌனியிழுத் திடப்பறந்து கழுது மேதப்
போடுபோ டெனப்பலபேய் தொடரக் கொண்டு
போகேனீ யெனக்கொடிய பூதஞ் சூழ
மாடுதோ றும்பறிக்க நரிக டாவ
வார்துழலுஞ் சோர்துகிலும் வனந்தொட் டூர்க்க
வீடுபா டத்தனையும் பட்டு நீண்முள்
எரிடுகாடு நீந்திடுகெஞ் சுடுகா டுற்றான்.

ப - ரை: காடும் மேடுஞ் செறிந்த செந்நாய் - காட்டிலும் மேட்டு நிலங்களிலும் நெருங்கி வதிகின்ற செந்நாய்கள்; முன்னே கௌலி இழுத்திட - அவள் முன்னே சென்று பிணத்தைக் கௌலி இழுக்கவும்; கழுது பறந்து மோத - கழுதுகள் பறந்து அடிக்கவும்; பல பேய் போடு போடு எனத் தொடர - பல பேய்கள் கூடிப் பிணத்தைப் போடு போடு என்று கூறிக்கொண்டு தொடர்ந்து செல்லவும்; நீ கொண்டு போகேல் என கொடிய பூதம் சூழ - (பிணத்தை) 'நீ கொண்டு போகாதே' என்று கூறிக்கொண்டு கொடிய பூதங்களானவை (சந்திரவதியைச்) சூழ்ந்து செல்லவும்; நரிகள் மாடுதோறும் - நரிகள் பக்கங்கள் தோறும்; பறிக்க தாவ - (அவளிடமிருந்து அப் பிணத்தைப்) மறிப்பதற்காகத் தாவிப்பாயவும்; வாரகுழலும் சோர்துகிலும் வணம் தொட்டு ஈர்க்க - நீண்டு குலைந்த கூந்தலையும் அவிழ்ந்து தொங்கும் வஸ்திரத்தையும் காட்டு மரமும் செடிகளும் பற்றி இழுக்கவுமாக; [இவ்வாறு] ஈடுபாடு அத்தனையும் பட்டு - பெரும் துன்பமனைத்தையும் பட்டு; நீள் முள் இடுகாடு நீந்தி - நீண்ட முட்கள் பொருந்திய இடுகாட்டைக் கடந்து; நெடும் சுடுகாடு உற்றான் - பார்த்த சுடுகாட்டைச் சமீபித்தான்; எ - று.

வி - ரை: இடுகாடு - பிணம் புதைக்கும் இடம்; சுடுகாடு - பிணத்தை எரிக்கும் காடு. எச்சங்கள் செய்வென் எச்சங்கள் நடத்தற் கருமைபற்றி 'இடுகாடு நீந்தி' என்றார். நரிகள் + தாவ = நரிகடாவ; சோர்துகில் - வினைத்தொகை.

சுடுகாட்டைச் சந்திரவதி அடைந்தமை

35. பிணங்கள்சுடுங் சுடும்புலைய ராவத் தாலும்
பிளந்துதலை வெடித்திடுபே ரமலை யாலும்
நிணங்கருகிச் சுறுநாறு முடையி னாலும்
நெடுங்கனலின் கொழுந்தெழுந்த நிவப்பி னாலும்
கணங்கள்மிகக் களித்தாடுந் துழனி யாலும்
கணற்பொறியின் மலிவாலும் புகையி னாலும்
சுணங்குபல பிணங்குபெருங் குரைப்பி னாலும்
தோகையறிந் துணர்ந்துகொடும் கூடலை சார்ந்தான்.

ப - ரை: பிணங்கள் சுடும் சுடும்புலையர் அரவத்தாலும் - பிணங்களைச் சுடுகின்ற கொடிய புலையருடைய சத்தத்தினாலும்; தலை பிளந்து வெடித்திடுபேர் அமலையாலும் - பிணங்களின் தலைகள் பிளவுபட்டு வெடிப்பதனால் உண்டாகும் பேரோசையினாலும்; பிணம் கருகி சுறுநாறும் முடையினாலும் - பிணத்தின் கொழுப்புகள் கருகிகாறுகின்றமுடையாற்றத்தினாலும்; நெடுங் கனலின் கொழுந்து - நீண்ட அக்கினியின்

சுவாலையானது; எழுந்த சிவப்பினாலும் - (உயர்ந்து) எழுந்த எழுச்சியினாலும்; கணங்கள் - பேயக் கூட்டங்கள்; மிகக் களித்து ஆடும் துழனியாலும் - மிக்க சக்தோஷத்துடன் கூத்தாடுகின்ற சத்தத்தாலும்; கனல் பொறியின் மலிவாலும் - அக்கினிப் பொறிகளின் மிகுதியினாலும்; புகையினாலும் - ; பல சுணங்கு பிணங்கு பெருங் குரைப்பினாலும் - பல நாய்கள் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டுக் குரைக்கும் பெருங் குரைப்பினாலும்; தோகை - மயில்போன்ற சாயலையுடைய சந்திரவதி; அறிந்துணர்ந்து - (சுகொடு இதுவென) ஊகித்து அறிந்து; கொடும் சுடலை சார்ந்தாள் - அப் பயங்கரமான சுடலையை அடைந்தாள்; ஏ - று.

வி - ரை: ஒலியைக் கருதப் பல சொல் வந்தமை இச் செய்யுளில் ஓரழகு. சுணங்கன் - நாய்; ஈண்டுச் சுணங்கு என நின்றது. தோகை - உவமவாருபெயர். நாய்கள் உணவின் பொருட்டுச் சண்டையிட்டுக் குரைத்தன. காரணமின்றியும் அவை ஒன்றோடொன்று பிணங்கும். வேதியர், வைத்தியர் முதலியோரும் காரணமின்றியே தம்முள் தாம் பிணங்குவர்.

சந்திரவதி மகனுடலுக்குத் தீழ்ப்பல்

36. கண்டனளி தீமமெனக் கருத்தி லுன்னிக்
கடவுளர்தக் காவலிற்றன் மகனை வைத்துப்
பண்டு வெந்து கரிந்த குறைக் கட்டை யெல்லாம்
பல திசையும் விரைந்தோடிப் பார்த்தெ டுத்துக்
கொண்டுவந்து பிணங்கள்சுடும் சுடலை நண்ணிக்
கொள்ளியெடுத் தோடியனல் கூட்டி மூட்டி
மண்டுதழற் கட்டையின்மேல் மகனை வைத்தாள்
வளர்ந்தெரியுங் கனல்விளக்கம் மன்னன் கண்டான்.

ப - ரை: கண்டனள் - சுடலையைக் கண்டு; இது ஈமமெனக் கருத்தில் உன்னி - இதுவே சுகொடுமென மனத்திலிருந்ந்து; கடவுளர்தம் காவலில் தன்மகனை வைத்து - தெய்வங்களின் காவலில் தன்மகனுடலை வைத்து; பண்டு - முன்னே; வெந்து கரிந்த குறைக் கட்டை யெல்லாம் - (பிணங்கள் சுடுங்காலத்து அப் பிணங்களுடன்) வெந்து (ஒருபகுதி எரிந்தும் மற்றோர்பகுதி எரியாதும் இருத்தலின் ஒருபுறம்) கரிந்துள்ள குறைக்கொள்ளிகளை எல்லாம்; பல திசையும் விரைந்தோடிப் பார்த்தெடுத்துக்கொண்டுவந்து - திசைகள் தோறும் விரைந்து ஓடிச் சென்று பார்த்து எடுத்துக் கொண்டுவந்து; பிணங்கள் சுடும் சுடலை நண்ணி - பிணங்கள் எரிந்து கொண்டிருக்கின்ற இடத்தை அடைந்து; கொள்ளி எடுத்து ஓடி - எரிக்கிற ஒரு கொள்ளியை எடுத்துக்கொண்டு ஓடி வந்து; அனல் கூட்டி

மூட்டி - நெருப்பைத் (தானடுக்கிய ஈமப்படுக்கையில்) மூட்டி; தழல் மண்டு கட்டையின் மேல் - அக்கினி மூண்டு எரிகின்ற கட்டைகளின் மேல்; மகளை வைத்தான் - தனது புதல்வன் உடலை இட்டான்; வளர்ந்து எரியும் கனல்விளக்கம் மன்னன் கண்டான் - அப்பொழுது சுவாலித்து எரிகின்ற ஈமாக்கினி வெளிச்சத்தைச் சுடலை காவலனாகிய அரிச்சந்திரன் கண்டான். எ - று.

வி - னா: யாரும் இல்லாத இடத்தில் தன் மகனைக் கிடத்திச் சென்றாளாதவின் 'கடவுளர்தம் காவலில் வைத்து' என்றார். அவள் மகனை ஈமத்தில் வைத்தமைபும், மன்னன் கண்டமையும் உடன் நிகழ்ந்த மையில் 'வைத்தான் மன்னன் கண்டான்' என்றார். கண்டனன் = கண்டு - முற்றெச்சம். 'கடவுளர்தம்' என்பதில் 'தம்' சாரியை.

அரிச்சந்திரன் தேவதாசனுடலைக் காலால் உதைத்தல்

37. அரவுகடித் தரசினங்கோ விறந்தா னென்ப
தரியாமல் வெருண்டிறைவ னாரே யிர்த
விரவுதனிற் பிணஞ்சுடுவா ரறிவோ மென்னு
வெழுந்திருந்து விரைந்தோடி யேடி மூடி
தரவுரிய பொருளெனக்குத் தாரா தேநீ
தனியேயிப் பனியிருளிற் சவங்கொ ணர்ந்து
கரவினமுற் சுடுவதுனக் கடைவோ வென்னுக்
கால்வீசித் காண்முளையை யெடுத்தெ றிர்தான்.

ப - னா: அரச இளங்கோ - இள அரசனாகிய தேவதாசன்; அரவு கடித்து இறந்தான் என்பது அறியாமல் - பாம்பு தீண்டி இறந்து விட்டான் என்பதை அறியாது; இறைவன் வெருண்டு - அரிச்சந்திரன் கோபித்து; இந்த இரவுதனில் பிணஞ்சுடுவார் ஆர் - இவ்விரவில் (நம்மை அறியாமல்) பிணம் சுடுபவர் யார்?; அறிவோம் என்று எழுந்திருந்து - (நாம் அவரை) அறிவோம் என்று எழுந்து; விரைந்து ஓடி - விரைவாக ஓடிச் சென்று; எடிமூடி - அட! புத்தியில்லாதவளே! தரவுரிய பொருள் எனக்கு நீ தாராதே - (எனக்குத்) தரவேண்டிய பொருளை நீ எனக்குத் தராது; தனியே இப்பனி இருளில் சவம் கொணர்ந்து - தனியாக (அஞ்சி) நடுங்குதற்குரிய இவ்விருளில் பிணத்தைக் கொண்டு வந்து; கரவின் அழல் சுடுவது உனக்கு அடைவோ - கள்ளத்தனமாகத் தீமூட்டிச் சுடுவது உனக்குப் பொருந்துவதா; என்னு - என்று கூறி; காண்முளையை கால்வீசி எடுத்து எறிந்தான் - தன்வழித் தோன்றலாகிய புதல்வனைக் கரவினால் எற்றி எறிந்தான். எ - று.

வி - ரை : அறியாமல் ஏறிந்தான் என்க. அறியாமல் - எதிர்மறை வினை ஏச்சம் ; தராது என்பது 'தாராது' என நீண்டது. பனி - குளிர் நடுக்கம் ; காண்முனை - வழித்தோன்றல் = (பின்னை).

38. எறிந்திடலு முயிரேங்க வேங்கி வேணி

விடிவிழுந்தாற் படிமிசையே யடிசாய்ந் தாடி
முறிந்துவிழு மரம்போற்சென் தடிமேல் வீழ்ந்து
மொழிசூழறி விழியருளி சொரிய வல்லி
யறிந்துமில் னிவ்வூரில் வழங்கு நீதி
யருவியே னுருமிலி யறவும் பாவி
மறிந்தமகன் தனைச்சடநான் வந்தே னையா
வறியேற்குப் பொருள்உளவோ வழங்க வென்றான்.

ப - ரை : எறிந்திடலும் - இவ்வாறு எறிந்திடலும் ; வல்லி - கொடிபோன்றவளாகிய சந்திரவதி ; உயிர் எங்க எங்கி - உயிர் சோரு மாறு நடுக்கம் அடைந்து ; வேணில் இடிவிழுந்தால் - கோடைகாலத்து இடிவிழுந்த காரணத்தால் ; அடிசாய்ந்து ஆடி - அடிமாமானது சாய்ந்து ஆட்டங்கொண்டு ; முறிந்து படிமிசையே விழும் மரம்போல் - முறிந்து நிலத்தின்மீது விழும் மரம்போல ; சென்று அடிமேல் வீழ்ந்து (அவன்) பக்கலை அடைந்து அவன் காலில் வீழ்ந்து ; மொழி சூழறி - சொற்றடு மாறி ; விழி அருவி சொரிய - கண்கள் அருவிபோலக் கண்ணீர் சொரிய ; அருவியேன் - கொடுவியேடையேனாகிய நான் ; இவ்வூரில் வழங்கும் நீதி அறிந்தும் இலன் - இவ்வூரில் வழங்கும் முறைகளை அறிந்தேனுமல்லேன் ; ஆரும்இலை - ஆருமற்றவன் ; அறவும் பாவி - மிகவும் கொடியபாவி ; ஐயா ! மறிந்த மகன் தனைச்சட யான் வந்தேன் - ஐயா ! இறந்துபோன மகனைத் தகனம் செய்வதற்காக யான் வந்தேன் ; வறியேற்கு வழங்கப் பொருள் உளவோ என்றான் - வறியவளாகிய என்னிடம் (உமக்குத்) தருதற்குப் பொருள் உளதோ என்றான். எ - று.

வி - ரை : இடி விழுந்தால் படிமிசையே முறிந்துவிழும் மரம்போல் அடிமேல் வீழ்ந்தாள் என்க. இல்+இ=இவி ; இல்லாதவன். [இல்லாதவன் ; இல்லாதது.] 'இ' வினைமுதல் விசுதி. 'வறியேற்கு' என்பது உருபு மயக்கம். வறியேனிடம் என 7-ம் உருபு வரவேண்டிய இடத்தில் 4-ம் உருபு வந்தது. சந்திரவதி எதிர் பாராமலே அரிச்சந்திரன் இவ்வாறு செய்த செயலுக்கு, எதிர்பாராது நிகழும் கோடையீடியை உவமை கூறினார். "நான் கள்ளி அல்லேன் ; இவ்வாறு செய்தமைக்குக் காரணம் இவ்வூரில் வழங்கும் நீதியை அறியாமையேயாகும்" என்று கூறினார்.

39. பொருளுடையேன் நமருடையே னான விந்தப்
 புத்திரனைத் தோண்மீது வைத்துப் போந்திவ்
 விருளிடையிற் சுடலையில்வந் தெய்து வேளே
 வெரிந்தகுறைக் கட்டையினி லேற்று வேளே
 தெருளுடையா யறமுடையாய் வினையே னீன்ற
 சிறுவனையான் சுடக்கருணை செய்யாய் தேயா
 வருளுடையா யாதார மந்தேற் குன்ற
 னடியிணையே தஞ்சமென வலறி வீழ்ந்தாள்.

ப - ரை : பொருள்உடையேன் தமர்உடையேன் ஆனால் - (நான்)
 பொருளும் சுற்றமும் உடையவள் ஆனால்; இந்தப் புத்திரனை தோள்
 மீது வைத்துப் போந்து - இந்தப் புதல்வனை (தனியே) எனது தோள்மீது
 வைத்து (க்கொண்டு இவ்விடம்) வந்து; இவ் இருளிடையில் சுடலையில்வந்து
 எய்தவேளே - இந்த நள்ளிருளிலே சுடலையை வந்து சேருவேளே? ;
 எரிந்த குறைக் கட்டையினில் ஏற்றவேளே - (எனது புதல்வனது சட
 லத்தை) எரிந்த குறைக் கொள்ளியில் ஏற்றி எரிப்பேளே? ; தெருள்
 உடையாய் - அறிவுடையவரே! ; அறமுடையாய் - தரும மிக்கவரே! ;
 தேயா அருள் உடையாய் - குறைதலற்ற அருளை உடையவரே! ; வினையேன்
 னீன்ற சிறுவனை யான் சுடக் கருணைசெய்யாய் - நீவினையுடையே
 னாகிய யான் பெற்ற புதல்வனைச் சுடுதற்குக் கருணைசெய்வீராக! ; ஆதா
 ரம் அற்றேற்கு - யாதொரு ஆதாரமு மில்லாத எனக்கு; உந்தன் அடியி
 னையே தஞ்சம்என அலறி வீழ்ந்தாள் - உமது இரு பாதங்களுமே ஆதாரம்
 என்று கூறி அழுதுகொண்டு (அரசன் பாதங்களில்) வீழ்ந்தாள்; எ - று.

வி - ரை : செய்+ஆய்=செய்யாய்=செய். - 'ஆய்' முன்னிலை
 வினைமுற்றுவிசுதி; இணை=இரண்டு; 'ஓ' எதிர்மறைப் பொருள்.

அரிச்சந்திரன் தனக்குரிந்தாய வாய்க்கரிசியை மாந்திரம்
 விடமுடியும் எனல்

40. பொன்னையாய் விடுவிடியான் புலைய நென்னிற்
 புலையனுமல் லேன்புலையற் கடிமை கண்டாய்,
 என்னடிநீ தீண்டுவது தகாது நீதா
 னிப்பொருட்கியா னுரியனலே நென்னை யாள்வோன்
 சேசன்னபணம் காலுண்டு கொள்ளி யாடைத்
 துண்டமுமொன் றுண்டுதந்து சுடுதி யன்பா
 லன்னவன்றான் படியாக வெனக்குத் தந்த
 வாய்க்கரிசி யானளிப்பே னறிதி யென்றான்.

ப - ரை: பொன் அனையாய் - இலக்குமியை ஒத்த பெண்ணே! ; விடு விடு - (நீ என்) காலை விடு விடு; யான் புலையன் என்னில் - யான் புலையனோ என்றால்; புலையனும் அல்லேன் - ; புலையற்கு அடிமை கண்டாய் - புலையனுக்கு அடிமையானவன் என்பதை அறிவாயாக; நீ என் அடி தீண்டுவது தகாது - நீ (என் கால்களில் வீழ்ந்து) என்கால்களைத் தீண்டதல் (உனக்குத்) தகாது; இப் பொருட்கு யான் உரியன் அலேன் - இந்தச் சுடலையில் பெறும் பொருள்களுக்கு உரியவன் நான் அல்லேன்; என்னை ஆள்வோன் - என்னை அடிமைகொண்ட எஜமானன்; சொன்ன பணம் கால் உண்டு - (பிணத்தைச் சுடும்படி வந்தவர்களிடத்தில்) வாங்கும்படி கட்டினாயிட்ட கால் பணம் உண்டு; கொள்ளி ஆடைத்துண்டமும் ஒன்றுண்டு - (அதுவுமன்றி) கொள்ளி ஆடைத்துண்டும் ஒன்றுண்டு; தந்து சுடுதி - இவை யிரண்டினையும் தந்து பிணத்தைச் சுடுவாயாக; அன்னவன் அன்பால் படியாக எனக்குத் தந்த - அந்த எஜமானன் அன்பு காரணமாக எனக்குப் படியாகத் தந்த; வாய்க்கரிசி யான் அளிப்பேன் - வாய்க்கரிசியை மாத்திரம் யான் விண்ணிடம் வாங்காதுவிடுவேன்; நீதான் அறிதி என்றான் - நீ இவற்றை அறிந்து கொள்வாயாக என்று (அரிச்சந்திரன்) கூறினான்; எ - று.

வி - ரை: சுடுதி, அறிதி; முன்னிலை முற்றுகள்; 'இ' - விசுதி; 'த்' எழுத்துப்பேறு. படி - கூலி.

இவற்றை நான் எவ்வாறு தாழடியும் என்கீ சந்திரவதி கூற அரிச்சந்திரன் சந்திரவதியின் மங்கலநாணைக் காணல்

41. துஞ்சியமைந் தனையெடுத்துச் சுமந்து போந்து
சுடுவாரற் றிடுகாட்டிற் றேண்மே லேற்றிப்
பஞ்சுபடும் பாடுபடும் பாவி யேற்குப்
பணமேது கொள்ளிமுறிப் பாதி யேது
நெஞ்சுதளர்ந் தருவினையேன் வருந்தக் கண்டு
நீயிரங்கா யெனவிரந்து நிற்கும் காலை
வஞ்சிதிரு மணிமிடற்றில் வயங்கா சின்ற
மங்கலநாண் கண்டிறைவன் மறித்துந் சொல்வான்.

ப - ரை: துஞ்சிய மைந்தனை எடுத்து - இறந்துபோன புத்திரனை எடுத்து; சுமந்து போந்து சுடுவார் அற்று - சுமந்துகொண்டு வந்து சுடுவாரின்மையால்; தோள்மேல் ஏற்றி - எனது தோள்மீது வைத்துச் சுமந்து; இடுகாட்டில் - சுடலையில்; பஞ்சுபடும் பாடுபடும் பாவியேற்கு - பஞ்சுபடுகின்ற பாடெல்லாம் பட்டுவருந்துகின்ற பாவியாகிய எனக்கு; பணம் ஏது - பணம் எவ்விதம் கிடைக்கும்; கொள்ளிமுறிப்பாதி ஏது -

கொள்ளியாடைத்துண்டு எவ்விதம் கிடைக்கும்; அருவினையேன் - கொடியவினையை புடையவளாகிய நான்; நெஞ்சுதளர்ந்து வருந்தக் கண்டும் - மனத்தளர்ந்து வருத்தப்படுவதைக் கண்டும்; நீ இரங்காய் - நீர் இரங்காதிருக்கின்றீர்; என இரந்து நிற்குங்காலை - என்று கூறி இரங்கும் சமயத்து; வஞ்சி திருமணி மிடற்றில் - வஞ்சிக்கொடிபோன்ற சந்திரவதியின் அழகிய கழுத்தில்; வயங்கா நின்ற - விளங்கிய; மங்கல நாண் கண்டு - திருமாங்கல்யத்தை (அரசன்) கண்டு; இறைவன் மறித்தும் சொல்வான் - அரசன் பின்பும் சொல்லுவானாயினான். ஏ - று.

வி - ரை : பாதி - துண்டம்; வயங்காநின்ற - நிகழ்காலப் பெய ரெச்சம்; 'ஆரின்று' இடைசிலை.

மாங்கல்யத்தைத் தரும்படி அரிச்சந்திரன் கேட்டல்

42. நல்லைநல்லை யறச்சமர்த்தி நீயே கண்டேன்
 நன்னுதலா அனைவரினு மிந்தா சாலம்
 வல்லைவல்லை விறகுகளும் களவே செம்பொன்
 மங்கலநா ணுன்கழுத்தி விருக்க வேது
 மில்லையெனச் சொல்லுவது சற்று மேலா
 திதனையெனக் கீவாயென் றியம்ப வேடர்
 பல்லமுயிர் சிலைவாயிற் பட்ட மான்போற்
 பதைபதைத்துப் பைந்தொடியாள் பதறி வீழ்ந்தாள்.

ப - ரை: நல்லை நல்லை - நீ மிகவும் நல்லவன்!; அறச் சமர்த்தி நீயே - மிகச் சாமர்த்தியகாரி நீயே!; கண்டேன் - (உனது சாமர்த்தி யத்தை நான் இப்பொழுது) கண்டேன்; நன்னுதலார் அனைவரினும் இந்தச்சாலம் வல்லை - பெண்கள் எல்லோரினும் இந்திரசாலவித்தையிற் வல்லவளாயிருக்கின்றாய்; விறகுகளும் களவே - (நீ வைத்திருக்கும்) விறகு களும் களவே; செம்பொன் மங்கலநாண் உன்கழுத்தில் இருக்க ஏதும் இல்லையெனச் சொல்லுவது சற்றும் ஏலாது - செவ்விய பொன்னாற் செய்யப்பட்ட மாங்கல்யநாண் உன்கழுத்திலிருக்கப் பொருள் ஏதும் இல்லை யெனக் கூறுவது சிறிதும் பொருந்தாது; இதனை எனக்கு நவராய் என்று இயம்ப - இத்தாலியை எனக்குத் தருதி என்று சொல்ல; வேடர் பல்லம் - வேடர்கள் எய்த அம்பு; உயிர்சிலை வாயில்பட்ட மாந் போல் - உயிர் சிலையில் பட்ட மான்போல்; பைந்தொடியாள் - பசிய வளையல்களை அணிந்த சந்திரவதி; பதைபதைத்துப் பதறி வீழ்ந்தாள் - பதைபதைத்துப் பதறி (சிலத்தில்) வீழ்ந்தாள். ஏ - று.

வி - ரை: உயிர் சிலை வாய் - சீவாதாரஸ்தானம். நல்லை நல்லை என்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. நல்லை, வல்லை என்பன முன்னிலைக் குறிப்பு

முற்றுக்கள். அடுக்கு, மிகுதி பற்றின. பசுமை+தொடி = பைந்தொடி.
மான் உயிர் இழப்பது போன்ற துன்பத்தைச் சந்திரவதி அடைந்தாள்
என்றவாறு.

சந்திரவதி பட்ட துயரம்

43. வாடி. னுடளர்ந் தாண்மலர் மாமுகம்
கோடி. னுள்குலைர் தாளலைந் தாள்கொடுங்
கேடி நாள்வந்த தென்று கிலேசமெய்
மூடி னுணைடு மூச்செறிந் தாளரோ.

ப - ரை : வாடி. னுள் - உடம்பெல்லாம் வாடி. னுள் ; தளர்ந்தாள் -
தளர்ச்சி அடைந்தாள் ; மலர்மாமுகம் கோடி. னுள் - தாமரைமலர்
போன்ற அழகிய முகம் கோணுதல் உற்றாள் ; குலைந்தாள் - (இவற்றால்
தன் உருவம்) குலைந்தாள் ; அலைந்தாள் - வருந்தினாள் ; கொடும் கேடு
இந்நாள் வந்ததென்று - கொடிதாகிய கேடு இன்று ஏற்பட்டுவிட்ட
தென்று ; கிலேசம் - பயமானது ; மெய் மூடி. னுள் - உடல் முழுவதை
யும் மூடியதுபோன்று பயமே உருவாய்த் தோற்றினாள் ; மூச்சு எறிந்
தாள் - பெருமூச்செறிந்தாள். எ - று.

வி - ரை : வாடி. னுள் + தளர்ந்தாள் = வாடி. னுடளர்ந்தாள். 'இந்
நாள்' என்பது இ நாள் என நினைந்து. மலர்மாமுகம் என்பதற்கு
மலர்ந்த அழகிய முகம் எனவும் பொருள் கூறலாம். அரோ - அசை;
இடைச்சொல் ; அவள் பலவகையில் துன்பமுற்றமையை ஒவ்வொரு முற்றுக்
கொடுத்து முடித்தமையால் உணரலாம். அரிச்சந்திரற்கு மாத்திரமே
புலனாகவேண்டிய மாங்கல்யம் புலையனுக்குப் புலனானமையின் அது
கேடுவருவதற்கு அறிகுறி என நினைந்தாள்.

44. அலைவி லாவரிச் சந்திரற் கல்லது
தொலைவில் யாவர்க்குந் தோற்றரு மங்கலம்
புலையன் காணவும் போதுவ தோடுவன
வுலையின் மீது மெழுதொத் துருகினாள்.

ப - ரை : அலைவி லா அரிச்சந்திரற்கு அல்லது - நிலைதவறாத அரிச்
சந்திர மகராசனுக்கன்றி ; தொலைவில் யாவர்க்கும் தோற்றரு மங்கலம் -
இறப்பினை அற்றவராகிய தேவர்களுக்குக்கூடத் தோற்றாத எனது மாங்
கல்யம் ; புலையன் காணவும் போதுவதோ என - ஒரு புலையன் காணத்
தக்கதாகவும் ஏற்படுவதோ என்று ; உலையின்மீது மெழுது ஒத்து உருகி
னாள் - (அக்கினி) உலைவாய்ப்பட்ட மெழுதுபோல உள்ளம் உருகினாள் ;
எ - று.

வி - ரை : யாவர்க்காயினும் எனற்பாலது 'யாவற்கும்' என நின்றது. இதனால் மானிடர்க்கும் தோன்றாத மங்கலம் என்று கூறியவாறு. சந்திரவதியின் கழுத்தில் பொருந்திய மாங்கல்யம் சிவபிரான் அருளால் அவளுடனேயே பிறந்து நாயகன் கண்ணுக்கன்றி ஏனையோர் கண்ணுக்குப் புலப்படா இயல்பு வாய்ந்தது. விவாக சமயத்துச் சந்திரவதி அரிச்சந்திரனுக்கு மாலையிட்டபோது அவன் கழுத்தில் மாங்கல்யம் இருப்பதைக்கண்ட அரிச்சந்திரன் 'முன் மங்கலம் பூண்டமேதையை மறுத்திரண்டாவது மணமுடிப்பரோ' என மதிதயராசீனக் கேட்க அவன் உண்மை வரலாறுகளை உணர்த்திய செய்தியை இந் நூல் விவாக காண்டத்துட் காண்க.

45. இருள் றுங்குணத் தெந்தைக்கு நல்வர
மருளும் காலத் தரவணி வேணியான்
திருவு ளஞ்செய்த திவ்விய மென்மொழிப்
பொருளு மித்தலம் புக்கபின் பொய்த்ததோ.

ப - ரை : அரவு அணி வேணியான் - பாம்பை அணிந்த சடா பாரத்தை யுடையவனாகிய சிவபிரான்; இருள் அழம் குணத்து எந்தைக்கு - அஞ்ஞானம் நீங்கும் இயல்புவாய்ந்த எனது தந்தைக்கு; நல்வரம் அருளும் காலத்து - (மகப்பேறுகிய) நல்வரம் அருளிய காலத்து; திருவுளம் செய்த திவ்விய மென்மொழிப் பொருளும் - [இவருடன் = (சந்திரவதியுடன்) பிறப்பதாகிய மாங்கல்யத்தைக் காண்பவனே இவளுக்கு நாயகன் ஆவான், மற்றையோருக்கு இம் மாங்கல்யம் கண்ணுக்குப் புலப்படாது என்று] சொன்ன மேலான இனியமொழியின் பொருளும்; இத்தலம் புக்கபின் பொய்த்ததோ - (நான்) இந்த ஊரிற் புகுந்தபின் பொய்ப்பட்டுவிட்டதோ; எ - று

வி - ரை : என் தந்தை - எந்தை; ஆதன் தந்தை - ஆந்தை என்பதுபோல. திவ்யம் - உயர்வு; வடமொழி. 'காலத்து' - அத்து - சாரியை.

46. பனிம திச்சடைப் பாவைபங் காளனா
ரினிய வாசக மின்னொடுந் தீர்ந்ததாற்
புனித னானும் பூவளந் தோனினு
முனிவ னேமுதி யோனென வேங்கினுள்.

ப - ரை : பனிமதிச்சடை - குளிர்ந்த சந்திரனைச் சடையில் தரித்துள்ளவரும்; பாவை பங்காளனார் - உமாதேவியாரை இடப் பாகத்தே யுடையவருமாகிய சிவபிரானது; இனிய வாசகம் - இனிய வரங்களாகிய

வார்த்தைகள் இன்றொடும் தீர்ந்தது - இன்றுடன் அழிந்தது; புனித னுயிலும் - (இயல்பாகவே) புனிதமுடையவராகிய சிவபிரானிலும்; பூ அளந்தோனிலும் - பூமி முழுவதையும் அளந்த விஷ்ணுமூர்த்தியினும்; முனிவனே முதியோன் - கௌசிக முனிவனே பெரியோன்; என - என்று கூறி; ஏங்கினான் - ஏக்கம் அடைந்தான்; எ - று.

வி - ரை: மதிச்சடை - 2 - ம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கதொகை, பாவை - உவம ஆகுபெயர். இனிய வாசகம் என்றது தனக்கு ஈந்த வரங்களை நினைந்து கூறியவாறு. விஷ்ணு வாமன (குறள்) உருவம்கொண்டு மாவலிச் சக்கரவர்த்தியிடத்தில் மூன்றடி மண் யாசித்துப் பின் பேருருக் கொண்டு (திரிவிக்கிரமனாகி) பூமி முழுவதும் தன் இரண்டு அடியாலும் அளந்து, மூன்றாமடியை மாவலியின் தலையில்வைத்து அவனைக் கொன்றனரென்னும் கதைபை அடக்கி 'அளந்தோன்' என்றார்.

47. அற்புக் காழிய னுனரிச் சந்திரன்
விற்பப் போயின மேன்மை குலத்தொடும்
பொற்புப் போம்பொறை போகிறை போமென்றன்
கற்புப் போவதென் னென்று கலங்கினான்.

ப - ரை: அன்புக்கு ஆழி அனான் - அன்புக் கடல் போன்றவ னாகிய; அரிச்சந்திரன் -; விற்ப - விற்பமையினால்; மேன்மை குலத் தொடும் போயின - ஏங்கள் மேன்மைக் குணங்களும் குலச் சிறப்பும் ஒழிந்தன; [இவ்வாறு எனது], பொற்பு போம் - அழகும் போகக் கூடும்; பொறைபோம் - பொறுமையும் போய்விடலாம்; சிறைபோம் - சிறைவாள் மறு குணங்களும் ஒழிந்துவிடலாம்; என்றன் கற்பு போவது என் - எனது கற்புப் போவது எவ்வாறு?; என்று கலங்கினான் - என்று கூறிக் கலக்கம் அடைந்தான்; எ - று.

வி - ரை: அன்பு என்பது "மென்றொடர் மொழியுள் சிலவேற் றுமையுள் தம்பின வன்றொடர்" என்பதுபற்றி 'அற்பு' என ஆகும். ஈண்டும் அவ்விதியான் 'அற்புக்கு' என்பதனை அமைக்க; வலித்தல் விகாரமென்பாருமுள்.

அரிச்சந்திரன் தன் மனைவி என அறிதல்

48. அனைய காலை யரிச்சந் திரனுந்தன்
மனைவி யாமிவ னென்று மனங்கொளரத்
தனையன் மாண்டது தன்னையுட் கொண்டுள்
நினைவை நீக்கி மறப்பையு நீக்கினான்.

ப - ரை: அனைய கால - அப்பொழுது; அரிச்சந்திரனும் - ; இவள் தன் மனைவியாமென்று - அங்குசின்ற சந்திராவதியைத் தன் மனைவி என்று; மணங்கொள்ளா - அறிந்து; தனையன் மாண்டது தன்னை உட்கொண்டு - தன் புதல்வன் இறந்தமையை மனத்துள் கொண்டு; உளநினைவை நீக்கி - தன் சுய அறிவு நீங்கப் பெற்று; மறப்பையும் நீக்கினான் - பின் அம் மயக்கமும் மாறினான்; ஏ - று.

வி - ரை: தநயன் - வடமொழி; புதல்வன் மாண்டதை நினைப்பத் தன்வசம் அழிந்தான், பின் சிறிது நேரத்தால் சுய உணர்வு பெற்றான் என்றவாறு.

மகன்பொருட்டு அரிச்சந்திரன் துயரநல்

49. கள்ள வேகத் தரவு கடிக்கநம்
வள்ள லோவிறந் தானென்று மன்னவ
னுள்ளு ளேநொந் துயிர்த்துயிர்த் துப்புறம்
விள்ள லாலுரை விம்மி மயங்கினான்.

ப - ரை: கள்ள வேகத்து அரவு கடிக்க - வஞ்சனையையும் விஷ வேகத்தினையுமுடைய பாம்பானது தீண்ட; நம் வள்ளலோ இறந்தான் என்று - நமது புத்திரனான வள்ளலோ இறந்தானென்று கருதி; உள் உளே நொந்து - மனம் வருந்தி; உயிர்த்து உயிர்த்து - யிசுப் பெருமூச்சுலிட்டி; புறம் உரை விள்ளலான் - வெளியே வார்த்தை ஒன்றும் சொல்ல முடியாதவனாய்; விம்மி மயங்கினான் - அழுது அழுது மயக்க மடைந்தான்; ஏ - று.

வி - ரை: பெருமூச்சின் கொடுமைபற்றி 'உயிர்த்து உயிர்த்து' என்றார், அவன் பேச்சு சத்தியற்றவனானான் என்றபடி.

50. அன்னை யின்றி யருங்காணி லெய்திய
வுன்னை யோடி யரவங் கடித்தலின்
மின்னை யும்முனை யும்விறற் வெவ்வினை
யென்னை யெவ்வண நொந்தனை யேந்தலே.

ப - ரை: எந்தலே - சிறந்த புத்திரனே!; அன்னை இன்றி - தாயின்றித் தனியே; அரும் காணில் எய்திய உன்னை - கொடிய காட்டை அடைந்த உன்னை; அரவம் ஓடிக் கடித்தலில் - பாம்பு ஓடிவந்து கடித்த சமயத்தில்; மின்னையும் உனையும் விறற் - மின்னிலே ஒத்த உன் தாயையும் உன்னையும் விறற்றவனாகிய; என்னை - ; எவ்வணம் நொந்தனை - எவ்விதம் நொந்து கொண்டனை; ஏ - று.

வி - ரை : எந்தல் - விளி. சுடித்தலில் - 'இல்' ஏழாமுருபு - காலம் இடமாயிற்று. (சுடித்த கோத்தில்). தட்டுப்புடைக்கண் வந்தான் என்பதுபோல. நீதோன்ற எழுவாய். கொந்தனை முன்னிலைமுற்று.

51. நுந்த நாடு நலமு மிழந்து
 நெந்த மோடுவர் திவ்வணம் பட்டனை
 மைந்த நேயென்ற னாற்பெற்ற வாழ்வுனக்
 கந்த வாழ்வள வோடுவன் நிரங்கினான்.

ப - ரை : மைந்தனை - புதல்வனை! ; நீ - ; நந்தம் நாடும் நலமும் இழந்து - நமது நாட்டையும் இன்பங்களையும் விட்டு ; எந்தமோடு வந்து - எங்கருடன் வந்து ; இவ்வணம் பட்டனை - இவ்வாறு இறந்தனை ; என்தனல் உனக்குப் பெற்ற வாழ்வு - என்றால் உனக்குக் கிடைத்த வாழ்வு ; இந்த வாழ்வு அனலோ - இவ்வளவுதானோ? ; என்று இரங்கினான் - என்று இரக்கமடைந்தான் ; எ - று.

வி - ரை : 'நந்தம்' 'எந்தம்' என்பவற்றில் 'தம்' சாரியை. 'எந்தன்' - 'தன்' - சாரியை. 'வண்ணம்' என்பது 'வணம்' என நின்றது. இவ்வண்ணம் = இவ்வண்ணம் ; எகரவினா முச்சுட்டின் முன்னர் உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும் பிறவரின் அவையும்' என்பது விதி. தன்னை இகழ்ந்து கூறினான் ; புதல்வனுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்திலனே என்பது கருதி.

52. னுன்றி லாத வுயிரினை யோம்பியே
 பொன்றி லாது புலையனுக் காட்ட்டான்
 வென்றி வேந்தினி மீட்கத் தருவனே
 வென்றி றந்தனை யோடுவன் நியம்பினான்.

ப - ரை : வென்றி வேந்து - வெற்றி பொருந்திய வேந்தனாகிய என் தந்தை ; ஒன்று இலாத உயிரினை ஓம்பியே - யாதொரு பயனு மற்றதாகிய உயிரினைப் பெரிதாக மதித்துப் பாதுகாத்து ; பொன்றி லாது - இறந்துவிடாமல் ; புலையனுக்கு ஆட்ட்டான் - புலையனுக்கு அடிமையாயினான் ; இனி மீட்கத் தருவனே - (ஆதலால் தன் அடிமை மீண்டு வந்து எங்களை) இனி மீட்கத் தருகியுடையவனோ? ; என்று இறந்தனையோ - என்றெண்ணியமையால் நீ இறந்தனையோ? ; என்று இயம்பினான் - என்று கூறிப் புலம்பினான் ; எ - று.

வி - ரை : 'மயீர் நீப்பின் வாழாக்கவரிமா அன்னார் உயீர் நீப்பர் மானம் வரின்' என்பவாக்கலின் அரிச்சந்திரன் தான் உயீர்விடாமமை குற்ற மென எண்ணினான் என்பதாம். 'வென்றி வேந்து' என்பது இழித்துக் கூறியவாறு.

53. விற்ற நாளிலென் மேனி தழீஇயழும்
பற்றி யந்தண னீர்த்ததும் பார்த்திருந்
திறறை நாண்மட் டிரங்காத வென்வயி
ஹற்ற பாவ மொழிந்தனை யோவென்றான்.

ப - ளை: விற்ற நாளில் - (நான் உன்னையும் உன் தாயையும் பிராமணனுக்கு) விற்ற காலத்தில்; என்மேனி தழீஇ அழ - (நீ) எனது உடலை (= கழுத்தைத்) தழுவிக்கொண்டு அழ; அந்தணன் பற்றி ஈர்த்தது - (நினைவில்கொண்ட) பிராமணன் உன்னைப்பிடித்து இழுத்துச் சென்றதை; பார்த்திருந்தும் - (நான் நேரே) பார்த்துக்கொண்டிருந்தும்; இற்றை நாள்மட்டும் இரங்காத - இன்றுவரையும் அதுபற்றி இரக்கப்படாத; என்வயின் உற்ற பாவம் - என்னிடத்து (= எனக்கு) புதல்வனாகவந்து பொருந்தியமைக்குக் காரணமான நீ செய்த பாவத்தை; ஒழிந்தனையோ - இவ் விறப்பின்மூலம் நீக்கி உன்னைத் தூய்மைசெய்து கொண்டாயோ! என்றான் - என்று கூறிப் புலம்பினான்; எ - று.

வி - ளை: விலைகொண்ட பிராமணன் "கழுத்தைப்பூண்டழுங் காதலன் கைகளை அழுத்தாமல் பற்றற விடுவித்தனன்; இழுத்துப்போய் தனதில்லிடம் எய்தினான்" என முன் இந் தூலன் (காசிகாண்டத்தன்) வந்தமை காண்க. தழீஇ - உயிர் அளபெடை; 'ஈர்த்ததும்' என்பதிலுள்ள உற்றமை 'பார்த்திருந்து' என்பதனுடன் கூட்டப்பட்டது. 'வயின்' எழாம் உருபு. பாவியாகிய எனக்குப் புதல்வனாகவர நீயும் பாவம் செய்திருக்கவேண்டும். அப் பாவத்தை இவ் விறப்பின்மூலம் நீக்கிக்கொண்டனை என்று கூறினான் என்றவாறு. இன்று + நான் = இற்றைநான். "மென்றொடர் மொழியுட் சில வேற்றுமைபுள் தம்மின வன்றொடர்" என்பது விதி. 'ஐயற்றிடைக் குற்றுக்காமுளவே' என்பதனால் 'ஐ' சாரியையாயிற்று.

54. விலைபட் டாய்பட்டும் வெவ்வர வாய்ப்பட்டுத்
தொலைபட் டாயன்னை தோளிற் கொணர்ந்திடத்
தலைபட் டாய்தமி யேனெறி யத்தகர்ந்
தலைபட் டாயிது வோவிதி யையனே!

ப - ளை: விலைபட்டாய் - நீ விலையாக விற்கப்பட்டாய்; பட்டும் - (அங்கனம்) விலைப்பட்டதோடமையாது; வெவ்வரவு வாய்ப்பட்டுத் தொலைபட்டாய் - கொடிய பாயின் வாயில் அகப்பட்டு இறந்தாய்; அன்னை தோளிற் கொணர்ந்திடத் தலைபட்டாய் - உன் தாய் தனியே தோளிற் சுமந்து கொண்டு வருதற்கும் ஆளானாய்; தமியேன் எறிய தகர்ந்து அலைபட்டாய் - தனித்தவனாகிய நான் தூக்கியெறியச் சிதைத்து அலைபட்டாய்; ஐயனே - என் ஐயனே! இதுவோ விதி - இதுவோ உன் விதியாயிற்று. | எ - று.

வி - ரை : 'கொணர்ந்திடத் தலைப்பட்டாய்' என்பது தலை பட்டாய் என சின்றது. அரவு வாய் என்பது அரவாய் எனத் தொகுத்தல் விகாரம்.

55. காத லாலுனைக் காணாத தாயையும்
மீதெ லாம்வினைத் தெற்றிய வென்னையும்
மீதெ லாமர வின்னிட மேயநா
ளேதெ லாமுரைத் தாயுரை யேந்தலே!

ப - ரை : ஏந்தலே! - பெருமையிற் சிறந்தவனே! மீது எலாம் அரவின் விடம் மேயநான் - உடம்பு முழுவதும் பாம்பினது விடம் பரவிய காலத்து; காதலால் உனைக் காணாத தாயையும் - அன்புடன் உன் துன்பங்களைக் கண்டு உதவிபுரிதற்குச் சந்தர்ப்பம் பெறாத தாயையும்; ஈது எலாம் விளைத்து எற்றிய என்னையும் - இத் தீவினைகளை எல்லாம் புரிந்து உன்னைக் காலாவெற்றிய என்னையும் குறித்து; ஏது எலாம் உரைத்தாய் உரை - என்னென்ன சொற்களை எல்லாம் கூறினாய் அதனை எனக்கு உரைப்பாயாக; எ - று.

வி - ரை : காதலால் - காதலுடன்; 3-ம் வேற்றுமை உடனிகழ்ச்சிப்பொருள் உருபு வரவேண்டிய இடத்தில் 'ஆல்' உருபு வந்தது. உரை - முன்னிலை முற்று. 'ஆய்' விருதி புணர்ந்து கெட்டது.

56. பிறப்பு ணர்ந்தவன் தேபிறி தன்றியு
னிறப்பு ணர்ந்தன மென்னினு மெம்முனோர்
சிறப்புஞ் செல்வமுஞ் சேர்தலிற் தீர்ந்தவா
றறப்பெ ரும்பிழை யென்றென் றழுங்கினுன்.

ப - ரை : பிறப்பு உணர்ந்த அன்றே - (உனது) பிறப்பை அறிந்த அன்றைக்கே; பிறிதன்றி - மாறுபாடின்றி; உன் இறப்பு உணர்ந்தனம் என்னினும் - உனது இறப்புண்மையையும் அறிந்தோமாயினும்; எம் முனோர் சிறப்பும் செல்வமும் - எங்கள் முன்னோரது சிறப்பையும் செல்வத்தையும்; சேர்தலின் தீர்ந்தவாறு - அடைதலினின்றும் நீங்கியவாறு; அற பெரும் பிழை - மிகப் பெரிய துன்பமாயிருந்தது; என்று என்று அழுங்கினுன் - என்று பலமுறை கூறித் துன்பமுற்றான். எ - று.

வி - ரை : பிறப்புளதேல் இறப்புமுண்டு என்பது மாற்றரிய விதியாவது அறிந்தேன். ஆயினும், இறப்பின் முன் முன்னோர் வழிவந்த சிறப்பையும் செல்வத்தையும் நீ அடையா தொழிந்தமையே என்னை மிகவும் வருந்துகிறது என்று அரிச்சந்திரன் கூறினான். 'சேர்தலின்' என்பதில் 'இன்' ஐந்தனுருபு - நீக்கற்பொருட்டு. 'என்று என்று' என்பது பலமுறையும் கூறியமை உணர்ந்தகிற்று. 'பிழை' எனற்பாலது குறுக்கல் விகாசம் பற்றி 'பிழை' என சின்றது. பிழை - துன்பம்.

57. வாஸின் மிக்க வயமன்னர் வந்துநின்
 றுளில் வீழ்ந்தழ வின்றிநின் றுய்கிருந்
 தோளி லேற்றிச் சுடலையி லேவர
 வேஸின் மிக்கவ வெவ்வினை யோவென்றான்.

ப - ரை : வேஸின் மிக்கவ - மன்மதனைக்காட்டிலும் அழகின் மிக்க
 வனே !; வாஸில் மிக்க - வாட்போரில் வல்லவரான ; வய மன்னர் - வீவந்து -
 வெற்றியையுடைய அரசர்கள் வந்து ; நின்தாளில் வீழ்ந்து அழல் இன்றி -
 நினது பாதங்களில் வீழ்ந்து அழுதல் இல்லாமல் ; நின் தாய் திருத்தோளில்
 ஏற்றி - உனது தாயார் தமது அழகியதோளில் உன்னைச் சுமந்துகொண்டு ;
 சுடலையிலே வர - இச் சுடலையில் வருதற்குக் காரணம் ; வெவ்வினையோ
 என்றான் - (யார் செய்த) தீவினையோ என்று கூறினான். எ - று.

வி - ரை : மன்னர் புடை சூழ வரற்பால நீ தனியே தாயின்
 தோளில் சுடலைக்கு வந்தனையோ என்றவாறு.

சந்திரவதி அரிச்சந்திரனை அறிதல்

58. இன்ன வாறுரைத் தேங்கிட வேந்திழை
 தன்ன கத்தி லுணர்ச்சி தழைத்திட
 மன்ன னோரிவ னென்று மதித்தவன்
 பொன்ன டித்துணை பூண்டமு தோதுவான்.

ப - ரை : இன்னவாறு உரைத்து ஏங்கிட - இவ்வாறு அரிச்சந்திரன்
 கூறி மனம் ஏங்கும் சமயத்து ; ஏந்திழை தன் அகத்தில் உணர்ச்சி தழைத்
 திட - ஏந்திய ஆபரணங்களையுடைய சந்திரவதியினது மனதில் ஆராய்ச்சி
 நிகழ்ந்திட ; அதனால் ; இவன் மன்னனை என்று மதித்த - நமது அரசர்
 இவரே என்று தீர்மானித்து ; அவன் பொன் அடித்துணை பூண்டு அழுது
 ஒதுவான் - அரிச்சந்திரனது பொன்மயமான பாதங்கள் இரண்டினையும்
 தழுலியவாறு அழுதுகொண்டே கூறுவாளாயினான். , எ - று

வி - ரை : ஏந்திழை - அன்மொழித்தொகை ; துணை - இரண்டு.

சந்திரவதி அரிச்சந்திரனைத் தேற்றல்

59. கொதித்தெ முந்து படர்குடி கொண்டுளங்
 கதித்த துன்வயிற் கண்டன னுத்தம
 விதித்த தல்லது வேறணு காடுகன
 மதித்தி ருதுதல் வல்லி விளம்பினான்.

ப - ரை : உத்தம - மேலான தலைவரே ! ; படர் - துன்பமானது ;
 கொதித்து எழுந்து - பொங்கியெழுந்து ; உளம் குடிகொண்டு - மனத்

திற் குடிக்கொண்டு; உன்வயின் - உம்மிடத்து; கதித்தது - அதிகரித் தமையை; கண்டனன் - கண்டேன்; விதித்தது அல்லது வேறு அணு காது என - இறைவனால் விதிக்கப்பட்டதேயன்றி வேறு ஒன்றும் வந்து நிகழாது என்று; மதித்திரு நுதல் வல்லி - (அட்டமிச்) சந்திரனை ஒத்த அழகிய நெற்றியையுடைய வல்லிக்கொடியை ஒத்தவளாகிய சந்திரவதி; விளம்பினான் - கூறினான். எ - று.

வி - ரை: அணுகுதல் - சேருதல்; பெண்களது நெற்றிக்கு அட்டமிச் சந்திரன் உவமை. நுதல் - சினையாகுபெயர். வல்லி - உவம வாகுபெயர். குடிக்கொள்ளல் - தங்குதல்.

60. தீமை செய்த துணக்குஞ் சிறுவற்கும்
வாய்மை தானது மண்ணுக்கும் விண்ணுக்குந்
தூய்மை யோயினி யென்று துணிந்தனன்
நீம யங்க லறத்தை நினையென்றான்.

ப - ரை: வாய்மைதான் - சத்தியமானது; உனக்கும் சிறுவற்கும் தீமைசெய்தது - உமக்கும் உம் மகனுக்கும் துன்பத்தைச் செய்தது; (ஆயினும்) அது - அதுவே; மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் தூய்மை என்று இனித் துணிந்தனன் - பூவுலகத்திலுள்ளாரையும் தேவலோகத்திலுள்ளாரையும் புனிதராக்குவது என்பதை இப்பொழுது அறிந்தேன்; நீ மயங்கல் - (இப்போதைய துன்பத்தைக் கருதி) நீர் மயங்காதீர்; அறத்தை நினை என்றான் - (சத்தியமாகிய) தருமத்தை நினைத் தொழுகு வீராக என்று கூறினான். எ - று.

வி - ரை: 'வாய்மைதான்' என்பதில் 'தான்' சாரியை, மயங்கல் - எதிர்மறை வியங்கோள்முற்று. மயங்கு + ஆ + அல் = 'ஆ' எதிர் மறை இடைநிலை கெட்டது. வாய்மையே தூய்மை செய்வது என்பதை "வாய்மையாலகம் தூய்மையாம்" என மேலும் கூறுவதால் காண்க.

அரிச்சந்திரன் சந்திரவதியை

பிராமணரிடம் பொருள் பெற்றுவா அனுப்புந்ல்

61. தோகை கேள்புலை யற்குத் தொழும்பன
னாகை யான்மற் றவன்பணி நீத்தவ
னீகை யானிழந் தாற்றவ நெய்திடும்
போகை கன்று பொருடரு தற்கென்றான்.

ப - ரை: தோகை கேள் - மயில்போன்ற சாயலையுடைய பெண்ணை கேட்பாயாக; நான் புலையற்குத் தொழும்பன் ஆகையால் - யான் புலையனுக்கு அடிமையாதலால்; அவன் பணி நீத்து -

அவன் கட்டளையைக் கடந்து; அவன் ஈகை யான் இழந்தால் - அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பொருளை நான் பெறாவிடில்; தவறு எய்திடும் - (சத்தியத்துக்கு) பங்கம் நேர்ந்துவிடும்; (ஆதலால்) பொருள் தருதற்குப் போகை என்று என்றான் - (பூலயனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய) பொருளைத் தருதற்காக நீ (பிராமணனிடம்) போதல் என்று என்று கூறினான்; ஏ - று.

வி - ரை: தோகை - உவமவாகுபெயர்; மற்று - இடைச்சொல்; ஈகை - கொடுத்தல் - கொடுக்கப்படும் பொருளுக்கானமையின் தொழிலாகுபெயர். போகை - கையீற்றுத் தொழிற்பெயர்; என்று - குறிப்புமுற்று; பொருள் + தருதல் = பொருடருதல்.

62. உன்னை யானு மறையவற் குற்றிது
சொன்ன காலந் தரினந்தந் தூசொடு
பொன்னை வாங்கி யளித்துநின் புத்திரன்
தன்னை நீசுடத் தக்க துனக்கென்றான்.

ப - ரை: உன்னை ஆளும் மறையவற்கு உற்று - உன்னை அடிமை கொண்ட பிராமணனிடம் சென்று; இது சொன்ன காலம் - இச் செய்யுதியைச் சொல்லும் சமயத்து; தரின் - (கொள்ளி வஸ்திரமும் காற்பணமும்) அவர் தந்தால்; அந்த தூசொடு பொன்னை வாங்கி - அந்தக்கொள்ளி வஸ்திரத்தையும் காற்பணத்தையும் அவரிடம் வாங்கிவந்து; அளித்து - (எண்ணிடம்) தந்து; நின் புத்திரன் தன்னை - நின் புதல்வனை; நீ சுடல் உனக்குத் தக்கது என்றான் - நீ சுடுதல் உனக்குத் தகுதியானதாகும் என்று கூறினான்; ஏ - று.

வி - ரை: மறையவற்கு - உருபுமயக்கம். 'மறையவனிடம் சென்று' என்றவது 'மறையவனை அடைந்து' என்றவது பொருள் கூறுக; தரின் - 'செயின்' என்னும் வாய்பாட்டெச்சம். புத்திரனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்யாததோடு அவனைச் சுடத் தடையாயும் தான் நின்றமையின் தன் புத்திரன் என்று கூறுது 'நின் புத்திரன்' என அரிச்சந்திரன் கூறினான். நின் புத்திரன் என்பதை நினக்குப் புத்திரன் என 4 - ம் வேற்றுமையாய் விரிக்க. 6 - வதாய் விரித்தல் இலக்கண வழு.

சந்திரவதி பொருள்பெறக் கேல்லுதல்

63. அரக்கெ னச்சிவப் புற்ற வழற்கண
னிரக்க மற்பமு மில்லவ னிப்பொரு
டரக்க ருத்திலன் றந்திடிற் காண்பனென்
றுரைத்து வல்லி மகனைவைத் தோடினான்.

ப - ரை: அரக்கு எனச் சிவப்புற்ற அழல் கணன் - (என் எனுமானனே என்றால்) செவ்வரக்குப்போல் சிவப்புற்ற கோபாக்கினி வீசுகின்ற கண்களையுடையவன்; இரக்கம் அற்பமும் இல்லவன் - இரக்கம் சிறிதேனு மற்றவன்; இப் பொருள்தரக் கருத்திலன் - இப் பொருள்களைத் தரும் விருப்பமற்றவனு யிருப்பான்; தந்திடில் காண்பன் - தந்தால் வாங்கி வருவேன்; என்று வல்லி உரைத்து - என்று கொடிபோன்ற சந்திரவதி கூறி; மகளை வைத்து ஓடினான் - தன் மகளை நிலத்திலே கிடத்தி (பிராமணனிடம்) ஓடிச் சென்றான்; எ - று.

வி - ரை: கண்ணன் - கணன் என மின்றது. சினையால் வருபெயர். கருத்திலன் - எதிர்மறைக் குறிப்பு முற்று. 'என்' உவமஉருபு. உறு + அ = உற்ற; பெயரெச்சம். அழல் + கண் = அழற்கண்; 'வல்லி' உவமவாகுபெயர். 'உரைத்திடு' - 'இடு' பகுதிப் பொருள்விசுதி காண்பன் - தன்மை ஒருமை முற்று (எதிர்காலம்). 'அன்' விசுதி. 'இல்லவன்' குறிப்பு முற்றூலணையும் பெயர். 'அ' சாரியை.

64. மங்கைகடி தேகிடலு மைந்தன்முக நோக்கி
யங்கைதொட நாணிமன மஞ்சியய னின்றே
கங்கைவள நாடனிரு கண்கலுழி சிந்த
வெங்கய நுகர்ந்தவிள வின்கனியை யொத்தான்.

ப - ரை: மங்கை - சந்திரவதி; கடிது எகிடலும் - விரைவாகச் செல்லுதலும்; கங்கை வள நாடன் - கங்கா நதியால் வளம்படுத்தப் படுகின்ற கோசலை நாட்டையுடைய அரிச்சந்திரன்; மைந்தன் முகம் நோக்கி - (தன்) புதல்வனாகிய தேவதாசனது முகத்தைப் பார்த்து; அகம் கைதொட நாணி - தனது (உள்ளம்) கையினால் தொடுதற்கு வெட்கி; மனம் அஞ்சி - மனம் கூசி; அயல் நின்று - பக்கத்தே நின்று; இரு கண் கலுழிசிந்த - இரு கண்களினின்றும் (கண்ணீர்) வெள்ளமானது பாய; வெங்கயம் நுகர்ந்த - கொடுமைவாய்ந்த யானையால் உண்ணப்பட்ட; விளவின் கனியை ஒத்தான் - விளாவினது கனியை ஒத்தான்; எ - று.

வி - ரை: அகம் + கை = அங்கை; = உள்ளங்கை. அம் + கை = அங்கை; அழகிய கை. கலுழி - காண் யாறு. யானை உண்ட விளங்களி பூரண உருவ முடைத்தாயிருப்பினும் அது உள்ளீடு அற்றிருப்பதுபோல, அரிச்சந்திரனும் உருவுடையவனாயினும் உள்ளீடாகிய உயிர் அற்றவன் போன்று காணப்பட்டான் என்பதாம். கடிது - கடி என்னும் உரியடி யாகப் பிறந்த (வினை) முற்று; எச்சப்பொருளில் வந்தது; முற்றெச்சம். எகிடலும் என்பதில் 'இரு' பகுதிப்பொருள்விசுதி. விளவின் - 'இன்'

—சாரியை; நாணி அஞ்சி என்பன செய்தெனச்ச்சங்கள். சிந்த - செய வெனெச்சம். நாணி, அஞ்சி, சிந்த, ஒத்தான் என்க.

சந்திரவதி சுடுகாடு கடந்து வீதியை அடைதல்

65. மன்னவன் வருந்தியுற மாமயிலை யன்னாள்
துன்னவரி தாயசுடு காடது கடந்தே
யென்னவினை யின்னம்வரு மென்பது கருத்தாய்
யின்னுமணி நீள்புரிசை வீதியிடை புக்காள்.

ப - ரை : மன்னவன் வருந்தியுற - அரசன் இவ்வாறு வருந்தி; மாமயிலை அன்னாள் - பெரிய மயிலை ஒத்தவளாகிய சந்திரவதி; துன்ன அரிதாய சுடுகாடது கடந்தே - (எவரும்) கிட்டுதற்கரிய சுடுகாட்டைக் கடந்து; என்ன வினை இன்னும் வரும் என்பது கருத்தாய் - என்ன தீவினை இன்னும் வரலிருக்கிறதோ என்று தன் மனத்தில் எண்ணியவளாய்; யின்னுமணி நீள்புரிசை வீதியிடை - ஒளி வீசுகின்ற இரத்தினங்கள் பதித்த நீண்ட மதில்கள் பொருந்திய (காசி நகரின் வெளி) வீதியிடத்து; புக்காள் - போய்ச் சேர்ந்தாள். ஏ - று.

வி - ரை : புக்காள் = புகு + ஆள்; நீள்புரிசை - வினைத்தொகை; 'கடந்தே' என்பதில் 'வ' இசைகிணற; அரிது - குறிப்புமுற்று.

கள்ளர் காசி அரசன் மகனைக் கொன்றமை

66. கிள்ளைமொழி யும்மறுகு கிட்டுவதன் முன்னே
வள்ளையொலி மாடநிரை காசினகர் மன்னன்
பிள்ளையை யெடுத்தயல் பெயர்ந்துயிர் செகுத்தே
கள்ளர்சிலர் நல்லணி கவர்ந்துகொடு போனார்.

ப - ரை : கிள்ளை மொழியும் - கிளியினது மொழிபோன்ற மொழியினையுடைய சந்திரவதியும்; மறுகு கிட்டுவதன் முன்னே - வீதியை அடைவதற்கு முன்பு; வள்ளை ஒலி - மங்கல வள்ளைப் பாட்டு ஒலிக்கின்ற; மாடம் நிரை - மாடங்கள் நிரையாகப் பொருந்திய; காசி நகர் மன்னன் - காசி நகரத்து அரசனின்; பிள்ளையை கள்ளர் சிலர் எடுத்து அயல் பெயர்ந்து - பிள்ளையைக் கள்வர் சிலர் தூக்கி எடுத்து வீதியிற் கொண்டு வந்து; உயிர் செகுத்து - (அப் பிள்ளையைக்) கொன்று; நல்லணி கவர்ந்து கொடு போனார் - (அப்பிள்ளை அணித்திருந்த) நல்ல ஆடை ஆபரணங்களை அபகரித்துக் கொண்டுபோய்விட்டார்கள். ஏ - று.

வி - ரை : கிள்ளைமொழி - அன்மொழித்தொகை; முன் - எழாம் வேற்றுமைச் சொல்லருபு. ஒலிமாடம் - வினைத்தொகை.

அப்பிள்ளையைச் சந்திரவதீ தன் பிள்ளையோ
என ஆராய்தல்

67. அம்மதலை யைத்தெரு வகத்தினிடை காணு
விம்மதலை யார்மதலை யென்ன வலமந்தா
னெம்மதலை யைக்கண மெறிந்ததுகொ லென்றாத்
தம்மதலை மெய்க்குறி தனைத்தெரித லுற்றான்.

ப - ரை : அம்மதலையை - அந்த காசிராசனின் பிள்ளையை ; தெரு
அகத்தினிடை காணு - (சந்திரவதி) தெருவிலே கண்டு ; இம்மதலை -
இப்பிள்ளை ; யார் மதலை என்ன அலமந்தான் - யாருடைய பிள்ளையோ
என்று கூறி வருகிறான் ; எம் மதலையை - என் புதல்வனை ; கணம்
எறிந்தது கொல் என்னு - பைசாச கணங்கள் (இங்கே) எறிந்து விட்ட
டனவோ என்று ; தம் மதலை மெய்க்குறிதனை - தன் புதல்வனது உடல்
அடையாளங்களை ; தெரிதல் உற்றான் - ஆராயத் தொடக்கினான். எ - று.

வி - ரை : அலமரல் - துன்பத்தால் சுழலிதல் ; 'கொல்' இடைச்
சொல். குறி - அடையாளம். அகம் - 7 - ம் சொல்லுருபு. காணு, என்னு,
செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினை எச்சங்கள். இ+மதலை=இம்மதலை.

நகரி காவலர் சந்திரவதீயைக் கொலைகாரி என வருந்துதல்.

68. விடிந்திடுமு னந்நகரி காவலர் விரைந்தே
விடிந்தமதி லேறியு மிழிந்துமறு குற்று
மடிந்தகுழ விக்கருகு கண்டமட மாதைக்
கடிந்தனர் கொணர்ந்துயிர் கவர்ந்ததிவ ளென்றே.

ப - ரை : விடிந்திடுமுன் - (பொழுது) விடிவதன் முன்பு ; அந்
நகரிகாவலர் - அந்த நகரத்தைக் காப்பவர்களான காவலர் ; இடிந்த
மதில் ஏறியும் - இடியுண்டிருந்த மதிலின்மீது ஏறியும் ; இழிந்தும் -
இறங்கியும் ; விரைந்து மறுகுற்று - விரைவாக வீதியை அடைந்து ;
மடிந்த குழவிக்கு அருகு - இறந்த குழந்தையின் பக்கத்தில் ; அ மட
மாதைக்கண்டு - அந்த இளமைபொருந்திய பெண்ணைய சந்திரவதி
யைக் கண்டு ; கொணர்ந்து உயிர் கவர்ந்தது - (இப்பிள்ளையை மாளிகையி
னின்றும்) கொண்டுவந்து கொன்றது ; இவளே என்று - இவளே
என்று ; கடிந்தனர் - அச்சுறுத்தினார்கள் ; எ - று.

வி - ரை : 'இவள் என்றே' என்பதிலுள்ள 'எகாரம்' 'இவளே
என்று' எனக் கூட்டப்பட்டது. தேற்றப் பொருள். அ+நகரி=அந்
நகரி. 'எகரவினா முச்சட்டின் முன்னர்' என்ற சூத்திரத்தின் 'பிறவரின்
அவையும்' என்றது விதி. ஏறியும் 2 - ம் எச்சப் பொருள். கடிந்தனர் -
கடி என்னும் உரியடியாகப் பிறந்த வினைமுற்று.

69. பதைத்திடு சினத்தொடு பசுக்குழவி தன்னை
வதைத்ததிவ ளாமென மலர்க்குழல் பிடித்தே
விதைத்தலின் விழுந்தென விழிக்கன நெறிக்க
வுதைத்தன ரடித்தன ரொடித்தனர்க ளென்பை.

ப - ரை : பசுக் குழவிதன்னை - பசுக் குழவியை ; வதைத்தது இவளாம் என - கொன்றது இவளே யென்று சொல்லி ; பதைத்திடு சினத்தொடு - உடல் பதைப்பதைக்கின்ற கோபத்துடனே ; மலர்க் குழல் பிடித்தே - மலர் அணிந்த கூந்தலைப் பிடித்துக்கொண்டு ; விதைத்தலின் விழுந்தென - விதைக்கும் காலத்து (நிலத்தில்) விழுந்தனவாகிய விதை களைப்போல் ; விழிக்கனல் தெறிக்க - விழிகளினின்றும் கோபாக்கினி யானது தெறித்துச்சிந்த ; உதைத்தனர் - (சந்திரவதியை) உதைத்தார் கள் ; அடித்தனர் - ; என்னை ஒடித்தனர் - அவளது எலும்பை முறித்தார்கள் ; எ - று.

வி - ரை : மலர்க்குழல் - 2 - ம் வேற்றுமை உருபும்பயனும் உடன் தொக்கதொகை. 'சினத்தொடு' என்பதில் 'ஒடு' 3 - ம் உருபு. உட னிகழ்ச்சிப்பொருள். 'விதைத்தலின் விழுந்தது' என்பது 7 - ம் வேற் றுமைத்தொகை ; விதைத்தலின்கண் விழுந்தது என விரியும் 'இன்' சாரியை. 'விழுந்து என' எனற்பாலது. 'விழுந்தென' எனத்தொகுத் தல் விகாரமாயிற்று. 'என' என்பது உவம உருபு.

அவர்கள் சந்திரவதியின் வாலாறு வினுவல்

70. சென்றவர்கள் சென்றவர்கள் சேரவட ரக்கண்
டன்றவர்க ளிற்சிலர் னிலக்கியக லப்போ
மென்றுதல மேதுகுல மேதுசிறு சேயைக்
கொன்றபரி சேதரிவை கூடுறென வுரைத்தார்.

ப - ரை அடரக்கண்டு - (அக்காவலர்கள் அவளை) வருத்துதலைக் கண்டு ; சென்றவர்கள் சென்றவர்கள் சேர - அவ்வீதியில் சென்றவர் கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூட ; அவர்களிற் சிலர் - அவர்களுள்ளே சிலர் ; அகலப்போம் என்று விலக்கி - (குழறிற்பவர்களை) அகலச் செல்லுங்கள் என்று விலக்கச்செய்து ; அரிவை - (சந்திரவதியைப் பார்த்து) பெண்ணே! ; தலம் ஏது - (உனது) ஊர் ஏது? ; குலம் ஏது - குலம் ஏது? ; சிறு சேயைக் கொன்ற பரிசு ஏது - இச்சிறு குழந்தையை (நீ) கொன்ற கார ணம் யாது? ; இவை கூறு என - இவற்றைச் சொல்வாயாக என்று ; உரைத்தார் - கேட்டார்கள் ; எ - று.

வி - ரை : சிலர் உரைத்தார், என்க. சென்றவர்கள் சென்றவர் கள் என்பது மிகுதிபற்றி வந்தவடுக்கு ; அன்று - இடைச் சொல் ; அப் பொழுது எனப்பொருள் கூறலுமாம். அரிவை : - பெண்களுள் ஒரு பருவத்தினரைக் கருதுமாயினும் ஈண்டு பெண் என்னும் பொருளில் வந்தது ; மேல் 'தெரிவை' எனவும் (81 - ம் பாடல்) வருதலின்,

சந்திரவதீ இறப்பை விரும்புநல்

71. தேவரு நமக்கிலை செகுத்தில நெனிற்றூ
 னாவதிலை நம்மொழியை யாருறுகி கொள்வார்
 நோவதிலு நம்மகவி னோதகவி னுலுந்
 சாவதினி தென்பது மனத்திடை தரித்தாள்.

ப - ரை : தேவரும் நமக்கு இலை - கடவுளது அறுக்கிரகம்கூட எமக்கு இல்லை; செகுத்திலன் எனின் தான் ஆவது இலை - (யான்) கொன்றிலேன் என்று கூறுவதினால் யாதொரு பயனும் உண்டாகப்போவ தில்லை; நம்மொழியை யாருறுகிகொள்வார் - (அவ்வாறு கூறின்) எனது சொல்லு யார்தான் உண்மையென்று நம்புவார்கள்; நோவதிலும் - (யான் கொன்றிலேன் என்று கூறுவதால், இவர்களால்) வருத்தப்படுவ திலும்; நம் மகவின் நோதகவினாலும் - நம் பிள்ளை இறந்துபோன துன்பத்தை அறுபலிப்பதால் ஏற்படுந் துன்பத்திலும்; சாவது இனிது என்பது மனத்திடை தரித்தாள் - (தான்) இறந்துவிடுதல் இனிது என்று தன்மனத்திற் கொண்டாள்; எ - று.

வி - ரை : நோவதிலும் சாவதினிது; நோதகவினும் சாவதினிது, 'இல்'; 'இன்' ஐந்தனுருபு; ஒப்பு. 'நோதகவினும்' எனற்பாலது நோதகவினாலும் என வந்தது. 'இனிது' குறிப்புமுற்று. 'என்பது தரித் தாள்,' என்க. தரித்தாள் - சிறுத்தினள்.

சந்திரவதியின் விடை

72. மெய்யுரை செயிற்பொயென மேவியது வீணு
 மையமிதி னில்லையத னாற்புரையி லாத
 பொய்யுரையு மெய்யொடு பொருந்துமென நாடித்
 தையலவ ரோடிது தனைப்பகர லுற்றாள்.

ப - ரை : மெய் உரைசெயின் - (நான் கொன்றிலேன் என) மெய்யையே உரைப்பேனாயின்; பொய் என மேவி அது வீணும் - (மற்றையவர்கள் அதனை நம்பாமையின் மற்றவர்களால் அது) பொய் யெனக் கருதப்பட்டு அம் மெய்யுரை (பயனின்றி) வீண்மொழியாகும்; இதின் ஐயம் இல்லை - இதில் யாதோர் சந்தேகமுயில்லை; அதனால் - ஆகையினால்; புரை இலாத பொய் உரையும் - (மற்றவர்களுக்கு) குற்றம் அற்றதாகிய பொய்ம் மொழியும்; மெய்யொடு பொருந்தும் - மெய்ம் மொழிக்கு ஈடாகும்; என நாடி - என்று (மனத்தின்) எண்ணி; தையல் - சந்திரவதி; அவரோடு இதுதனைப் பகரல் உற்றாள் - தம்மை வினவி யவர்களுடன் பின்வருமாறு கூறலுற்றாள்; எ - று.

வி - ரை : சந்திரவதி, உண்மை கூறின் அது பொய்யாகக் கருதப் படுமாதலானும், "பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த புரை தீர்ந்த கண்மை

பயக்குமெனில்," "வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும் தீமையிலாத சொல்ல" என்பவாகலானும் பிறர்க்குத் தீங்கற்றதாய பொய்ய்மொழியைக் கூறினான்; அங்ஙனம் கூறினும் அது பொய்யெனக் கருதப்படாது. தானே கொன்றதாக அவன் கூறின் அது பிறர்க்குத் தீங்கு தராது ஆதலின் அம்மொழி மெய்ய்மொழி எனவே கொள்ளப்படும் என்றவாறு. பொய்யென என்பது 'பொய்யென' எனக் குறுக்கல் விகாரம். வீணம் - செய்யுமென்றும்.

73. ஒன்றினிது கேண்மினுல கத்தினி விரக்கத்
தன்றியுயிர் கொன்றுழ லாக்கியறி யிரோ
வின்றுயி ரிழந்தமக வென்கையி லிருக்கக்
கொன்றதிலை யென்னவல னோகொடிய னென்றான்.

ப - ரை: ஒன்று இனிது கேன்மின் - (யான் சொல்வது) ஒன்றினைக் கேட்டீராக!; உலகத்தினில் இரக்கத்து அன்றி - (நான்) உலகத்திலுள்ள உயிர்கள்மீது இரக்கம் இன்றி; உயிர் கொன்று உழல் அரக்கி - உயிர்களைக் கொன்று திரிகின்ற அரக்கியாவேன்; அறியீரோ - இதனை நீங்கள் அறியமாட்டீர்களோ!; உயிர் இழந்த மகவு - இறந்துபோன குழந்தை; இன்று என்கையில் இருக்க - இன்று எனதுகையில் இருக்கத்தக்கதாக; கொன்றது இலை என்னவலனோ - (யான்) கொன்றதில்லை என்று கூறுதற்கு வல்லேனோ?; கொடியன் என்றான் - (நான்) மிகவும் கொடியவன் என்று கூறினான்; எ - று.

வி - ரை: கேண்மின் - முன்னிலைப் பன்மை ஏவன் வினைமுற்று. 'இரக்கத்து' - என்பதில் 'அத்து' சாரியை. வலனோ - வல்லனோ? 'கூறுதற்கு வல்லனோ' என்றது 'கொல்ல இல்லை' என்பதை நிரூபணத்துடன் சொல்லும் வன்மை இல்லேன் என்றவாறு. வலன் - தன்மை ஒருமைக் குறிப்பு முற்று. அறியீர் - முன்னிலைப்பன்மைமுற்று. 'ஐ' வினா.

சந்திரவதியைக் காசிராகனிடம் கொண்டுசெல்லுதல்

74. ஆயின்விடன் மின்னென வடித்தணி கயிற்றும்
சாயுமிரு கைத்துணை பிணித்தவி சுவத்தை
வேயும்விழை தோளின்மிசை யேற்றிநிறன் மன்னன்
வாயிறனை நாடிமயி லைக்கொடு நடந்தார்.

ப - ரை: ஆயின் - அப்படியாயின்; விடன்மின் என - (இவனை) விட்டுவிடாதீர்கள் என (சனங்கள்) சொல்ல; அடித்து - (காவலர் அவனை) அடித்து; சாயும் இருகைத்துணை - சோர்ந்துகிடக்கின்ற இருகைகளையும்; அணிகயிற்றால் பிணித்து - அழகிய கயிற்றால் கட்டி; அவி சுவத்தை - இறந்துபோனதாகிய சுவத்தை; வேயும் விழை தோளின் மிசை ஏற்றி - மூங்கிலும் விரும்புகின்ற (சந்திரவதியின் அழகிய)

தோளின்மீது ஏற்றச்செய்து; விறல் மன்னன் வாயில்தனை நாடி - வெற்றிபொருந்திய (காசி) ராசனது அரண்மனை வாயிலை நாடி; மயிலைக் கொடு நடந்தார் - சந்திரவதியைக் கொண்டிப்போரர்கள். எ - று.

வி - ரை: விடன்மீன் - முன்னிலை எதிர்மறை வினைமுற்று. தோளுக்கு மூங்கிலை உவமை கூறுதல் மரபு. சந்திரவதியின் தோளின் சிறப்புக்கருதி மூங்கிலும் விழைதோள் என்றார். வாயில் + தனை = வாயிறனை; மயில் - உவமவாகுபெயர். மீசை 7 - ம் வேற்றுமை இடப்பொருள்தருமுருபு. இருகைத்துணை என்பதில் இரு, துணை என்பன ஒரு பொருளில் வந்தன. வேபும் என்பதில் 'உம்' உயர்வு சிறப்பு.

சந்திரவதி சேன்ற விதம்

75. கைகொடு சுவத்தினிரு கால்களை யணைத்து
மெய்கொடு சுமந்தடி விதிர்ப்புற மிதித்துப்
பெய்கொடு சிணங்குருதி பின்னுமுனு மொய்க்க
மொய்குழ லணங்கிடை முறிந்திட நடந்தாள்.

ப - ரை: மொய்குழல் அணங்கு - நெருங்கிய கூந்தலினையுடையவளாகிய சந்திரவதி; சுவத்தின் இரு கால்களை - சுவத்தினது இரண்டு கால்களையும்; கைகொடு அணைத்து - (தனது) கையினால் அணைத்து; மெய் சுமந்து கொடு - அவ் (விறந்த) வுடலைச் சுமந்துகொண்டு; அடி - பாதங்கள்; விதிர்ப்புற - நடுக்குமாறு; மிதித்து - சிலத்தில் மிதித்துக் கொண்டு; பெய் - ஒழுக்குகின்ற; கொடு - கொடிதாசிய; சிணம் குருதி - தசையும் இரத்தமும்; பின்னும் முனும் மொய்க்க - பின்னும் முன்னும் வழிய; இடை முறிந்திட நடந்தாள் - (சுவத்தின் பாரத்தால்) இடையானது முறியுமாறு நடந்து சென்றாள்; எ - று.

வி - ரை: அணங்கு - தெய்வப் பெண்; பெண்கள் இடை சிறிதாதலின் முறிந்திட என்று கூறினார். குழல் அணங்கு - 2 - ம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை. பின், முன் - 7 - ம் வேற்றுமை இடப்பொருளுருபு. மொய்குழல் - வினைத்தொகை

76. குறித்ததி சினத்தொடு கொதித்தவ ரடிக்கத்
தெறித்தருநு தித்துளி திசைத்திசையின் மொய்க்கப்
பிறித்திரு கயிற்றிடை பிடித்துவர நாய்மேல்
வெறித்தடர மாணென வெருண்டுமு னடந்தாள்.

ப - ரை: குறித்து - நினைத்து; அதி சினத்தொடு - அதிக கோபத்தொடு; கொதித்து - பொங்கி; அவர் அடிக்க - அக் காவலர்கள் அடித்ததினால்; தெறித்தருநு தித்துளி - சிதறிய இரத்தத் துளிகள்; திசைத்திசையின் மொய்க்க - நாற்றிசையும் பரவி கிறையவும்; பிறித்து - பிரிவு

செய்து; இரு கயிற்றிடை - கயிற்றின் இரு பக்கத்தம்; பிடித்துவர - (காவலர்) பிடித்துக்கொண்டு வரவும்; நாய் மேல் வெறித்து அடர - நாயானது தன்மீது வெறிகொண்டு (கோபித்து) நெருங்குதலால்; (வெருளும்) மான் என - (வெருளுகின்ற) மாண்ப்போல; வெருண்டு - வெருட்சியடைந்து; முன் நடந்தார் - காவலரின் முன் (சந்திரவதி) நடந்து சென்றான். எ - று.

வி - ரை: மொய்க்க, பிடித்துவர, மாணை வெருண்டு, நடந்தார் என்க. 'நாய் மேல் அடர (வெருளும்) மான் என வெருண்டு' எனக்கூட்டுக. பின் வெருண்டு என வரலின் 'வெருளும்' என ஒரு சொல் வருவிக்கப்பட்டது. சினத்தொடு - சினத்தினால், எனப் பொருள் கூறினுமாம்.

காசிராகனது மண்டபம் அடைநல்

77. வேலைநகர் காவலரும் வேதமுனி வற்கள்
 றுலைவயல் சூழ்பதி யளித்தமட மாதுங்
 காலேமுர சங்குமுறு வாயில்கள் கடந்தே
 மாலேமுடி மன்னனுறை மண்டப மணைந்தார்.

ப - ரை: வேலை நகர் காவலரும் - கடலை ஓத்த விசாலமான நகரைக் காக்கும் காவலர்களும்; வேத முனிவற்கு - வேதங்களை யுணர்ந்த விசுவாமித்திர முனிவருக்கு; அன்று - அக்காலத்து; ஆலைவயல் சூழ்பதி அளித்த மடமாதம் - கரும்புகள் பொருந்திய வடல்களாற் சூழப்பட்ட தமது நாட்டைக் கொடுத்த இளமைவாய்ந்தவளாகிய சந்திரவதியும்; காலே - அதி காலையில்; முரசம் குமுறு வாயில்கள் கடந்து - முரசுவாத்தியங்கள் ஒலிக்கின்ற வாயில்களைக் கடந்து; மலை மன்னன் உறை - மலையையும் முடியையும் அணிந்து (காசி) அரசன் வீற்றிருக்கும்; மண்டபம் அணைந்தார் - மண்டபத்தைச் சேர்ந்தார்கள். எ - று.

வி - ரை: அதிகாலையில் (விடியமுன்) அணைந்தார் என்க; மேல் "வயங்கிருள் மறைந்தது விடிந்தே" என்று வருதலின், வேலை நகர் - உவமைத்தொகை. ஆலை வயல் - கரும்பாலையும் வயலும் எனினுமாம். மலை முடி - மலையும் முடியும் (உம்மைத்தொகை). முரசு - வீரமுரசு, கொடைமுரசு, மணமுரசு என்பன. சூழ்பதி, உறைமண்டபம் - வினைத்தொகைகள்.

அரசனைக் காவலர் வணங்கி நிற்பல்

78. அத்தல மணைந்தவரு ளக்கொடியர் மணைக்
 கைத்தல மெடுத்திரு கழற்றொழுது நின்றார்
 மெய்த்தவ முயன்றமணி வேயனைய தோண்மேல்
 வைத்தபிண முங்கொடு மடக்கொடியி நின்றான்.

ப - ரை: அத்தலம் அணைந்தவருள் - அவ்விடத்தைச் சேர்ந்தவர்களுள்; அக் கொடியர் - அந்தக் கொடியவர்களாகிய காவலர்கள்; மன்னை - அரசனை; கைத்தலம் எடுத்து - கையைக் குவித்து; இருகழல் தொழுது நின்றார் - இரண்டு பாதங்களையும் வணங்கி நின்றார்கள்; மெய்தவ முயன்ற மடக்கொடியும் - சத்தியமாகிய விரதத்தை மேற்கொண்ட இளமைவாய்ந்த கொடிபோன்றவளாகிய சந்திராவதியும்; மணிவேய் அணைய தோண்மேல் வைத்த - அழகிய மூங்கிலை ஒத்த தோளின் மேல் வைத்திருந்த; பிணமும் கொடு நின்றாள் - பிணத்தையும் தாங்கிக்கொண்டு நின்றாள். ஏ - று.

வி - ரை: அரசனை, பாதங்களை வணங்கினார் என்க. இரண்டு செயப்படுபொருள் வந்தன. 'அரசன்த பாதங்களை' எனலும் ஒன்று. 'யானையைக் கோட்டைக் குறைத்தான்' என்பதுபோல. கைத்தலம் - கை. கழல் - கழலையணிந்த பாதங்களுக்காயிற்று; தானி ஆகுபெயர்; மெய்தவம் - உண்மையான தவம் எனினுமாம். கொடியர் நின்றார்; மடக் கொடியும் நின்றாள் என்க.

மன்னன் நீகழ்ந்தது வினுவல்

79. நின்றளவின் மன்னனு நீகழ்ந்தபிழை யென்கொ
 வென்றதி சயித்திலி திறக்கென வுரைக்க
 மன்றல்கமழ் கோதைபிணம் வைத்தனள் நிலத்திற்
 கொன்றபரி செந்தநெறி கூறிடுமி நென்றான்.

ப - ரை: நின்ற அளவில் - இவ்வாறு நின்ற சமயத்து; மன்னனும் - அரசனும்; நீகழ்ந்த பிழை என்கொல் - (இவளால்) நீகழ்ந்த குற்றம் யாதோ: என்று அகிசயித்து -; இல்து இறக்கு என உரைக்க - இப் பிணத்தினை இறக்கு என்று (சந்திராவதிக்குக்) கூற; மன்றல் கமழ் கோதை - வாசனை வீசுகின்ற மாலையை அணிந்த சந்திராவதி; நிலத்திற் பிணம் வைத்தனள் - நிலத்திலே பிணத்தை வைத்தாள்; [அப்பொழுது அரசன் காவலரை நோக்கி] கொன்ற பரிசு எந்த நெறி - இப் பெண், பிள்ளையைக் கொன்றது எவ்விதம்? கூறிடுமின் என்றான் - கூறுங்கள் என்று சொன்னான். ஏ - று.

வி - ரை: 'நின்றளவின்' என்றபாலது 'நின்றளவின்' எனத் தொகுத்தல் விகாரமாயிற்று. கொல் - இடைச்சொல்; இப்பொழுது சந்திராவதி எவ்வித அலங்காரங்களுமின்றி நிற்பினும் 'மன்றல் கமழ் கோதை என்றார்' அதனை உடையவளா யிருந்தவள் என்பதையுட்கொண்டு. கோதை - அன்மொழித்தொகை. பிழை - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். இறக்கு - 'ஆய்' விசுதிபுணர்ந்து கெட்ட முன்னிலை ஏவன்முற்று.

காவலர் விடை கூறல்

80. என்றிறை யுரைத்திட விநறஞ்சியவர் மன்னு
வின்றிரவு நின்மகவை வந்திவ ளெடுத்து
மன்றணி நெடுந்தெருவில் வைத்துடல் பிளந்து
கொன்றபடி கண்டுகொடு வந்தனமு னென்றார்.

ப - ரை : என்று இறை உரைத்திட - என்று அரசன் வினாவ ; அவர் இறைஞ்சி - அக் காவலர் (அரசனை) வணங்கி ; மன்னு - அரசனே ! ; இன்று இரவு - நின்மகவை - நின் பிள்ளையை ; இவன் வந்து எடுத்து - இவன் வந்து (களவாக) எடுத்துச் சென்று ; மன்று அணி நெடுந்தெருவில் வைத்து - மனிதர் கூடு மிடங்கள் பொருந்திய நீண்ட தெருவில் வைத்து ; உடன் பிளந்து கொன்றபடி - உடலைப் பிளந்து கொன்றமையை அப்படியே ; கண்டு - ; முன் - (தங்கள்) திருமுன்னிலையில் ; கொடு வந்தனம் என்றார் - (இவனைக்) கொண்டுவந்தோம் என்று கூறினார்கள். எ - று.

வி - ரை : மன்று - சபை - மனிதர் கூடு மிடங்கள் ; கொன்றபடி கண்டு - கொல்லுதலைக் கண்ணலே கண்டு ; வந்தனம் - தன்மைப் பன்மைமுற்று. உரைத்திட என்பதில் 'இடு' பகுதிப் பொருள் விருதி. நெடுமை + தெரு = நெடுந்தெரு. வந்தனம் என்பதில் அன்சாரியை.

அரசன் சந்திரவதியை வினாவல்

81. அந்தமொழி சொன்னவரை யங்கையி னமைத்து
வந்தபடி யாவும்பிண வல்லியுரை யென்னச்
சந்திர வதித்தெரிவை தன்னடியை நோக்கிச்
செந்துவர் மலர்க்குமுத வாய்மலர் திறந்தாள்.

ப - ரை : அந்த மொழி சொன்னவரை - அந்த வார்த்தை சொன்னவர்களாகிய காவலரை ; அங்கையின் அமைத்து - (அரசன் தனது) அழகிய கையினால் அமைத்து நிறுத்தி ; இவண் வந்தபடி யாவும் - இவ்விடம் வந்தது பரியந்தம் கடந்தன யாவையும் ; வல்லி உரை என்ன - பெண்ணே ! நீ சொல்லவாயாக என்று (அரசன் சந்திரவதியை) வினாவ ; சந்திரவதித் தெரிவை - சந்திரவதியாகிய பெண் ; தன் அடியை நோக்கி - தனது பாதங்களுையே நோக்கினவளாய் ; செந்துவர் - செம்பவளத்தையும் ; குமுதமலர் - செவ்வாய்ப்பல் மலரையும் (ஒத்த) ; வாய் மலர் - வாயாகிய மலரை ; திறந்தாள் - திறந்து விடைசொல்வாளாயினள். எ - று.

வி - ரை : செம்மை + துவர் = செந்துவர் ; அம் + கை = அங்கை ; 'அகம் + கை' யுமாம் ; வல்லி - உவமவாகுபெயர். வாய்மலர் - உருவக் அணி. சந்திரவதித் தெரிவை - இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. வல்லி - விளிப்பெயர் (அண்மைவிளி) ; இவண் - இடப்பொருள் தருமுருபு. உரை - ஆய்விருதி புணர்ந்துகெட்ட விகாரமுற்று. தன்னடியை நோக்கினள், பெண்மை யியல்புக்கமைய.

சந்திரவதி விடை கூறல்

82. செய்யமக வின்னுயிர் செகுத்தபடி கண்டாய்
கையினி லெடுத்ததொர் சுவத்தையெதிர் கண்டாய்
மெய்யிடை புலால்வெறி விரிந்தமுடை கண்டா
யையமலை யானுமொ ராக்கியறி யென்றான்.

ப - ரை : செய்ய மகவு - சிறந்த குழந்தையின் ; இன் உயிர் -
இனிய உயிரை ; செகுத்தபடி - (யான்) கொன்றமையை (து துவர்
கண்டதாகச் சொல்ல) ; கண்டாய் - (நீர்) அறிந்துகொண்டீர் ; கையி
னில் எடுத்ததொர் சுவத்தை - கையில் எடுத்து வைத்திருக்கும் சுவத்தை
யும் ; எதிர் கண்டீர் - நேரே கண்டீர் ; மெய்யிடை - உடம்பிலே ;
புலால்வெறி விரிந்தமுடை - புலால் நாற்றத்தால் பரவிய முடைநாற்றத்
தையும் ; கண்டாய் - கண்டீர் ; யானும் ஓர் அரக்கி - நான் ஓர்
இராட்சசி ; ஐய மில்லை - சந்தேக மில்லை ; அறி என்றான் - (இதனை)
அறிவீராக என்று கூறினான் ; எ - று.

வி - ரை : காவலர்கள் குழந்தையைக் கொன்றமையைக் கண்ட
தாகக் கூறியமையின் 'கண்டாய்' என்றான். முடை - தூர்நாற்றம்.
இனிமை + உயிர் = இன்னுயிர். இல்லை என்னும் குறிப்புமுற்று 'இலை'
என நின்றது.

83. என்றுநர வன்றசைக ஞுண்டு லெடுத்தேன்
வென்றிவடி. வேலிறைவ நின்னகரின் மேவி
யின்றிரவி னின்மக விளந்தசை விரும்பித்
தின்றிட நினைத்துயிர் செகுத்ததுள தென்றான்.

ப - ரை : வென்றி வடிவேல் இறைவ - வெற்றி பொருந்திய கூரிய
வேலாபுதத்தை யுடைய அரசே! ; என்றும் நரவன் தசைகள் உண்டு -
எப்பொழுதும் மனிதருடைய வலிய தசைகளையே உண்டு ; உடல் எடுத்தேன் -
உடலை வளர்த்தேன் ; இன்று இரவு - ; நின்னகரின் மேவி -
உமது நகருக்கு வந்து ; இளந்தசை - இளமை யுடையோரின் தசையை ;
விரும்பித் தின்றிட நினைந்து - விருப்பத்துடன் தின்ன நினைத்து ; நின்
மகவு உயிர் செகுத்தது உளது - உமது புதல்வனின் உயிரைக் கொன்ற
துண்டு ; என்றான் - என்று கூறினான் ; எ - று.

வி - ரை : இளமை + தசை = இளந்தசை ; நின் + நகர் = நின்னகர் ;
6 - ம் வேற்றுமைத்தொகை ; வடி - உரிச்சொல் ; இறைவ - அண்மை
விளி. மேவி - செய்தெனெச்சம். இரவினின் - 'இன்' சாரியை.
செகுத்தது - காலங்காட்டிய தொழிற்பெயர். உளது - குறிப்புமுற்று.

காசி அரசன் அமைச்சநடன் கூறுதல்

84. மடக்கொடி யுரைக்கவிது மன்னவ னுரைப்பா
 னடக்கமு மொடுக்கமு மரக்கியல ளென்னு
 மிடர்ப்பல விவட்டுவ ரிழைத்தமை நமக்குச்
 சுடச்சுட வுரைக்குமிவள் சொன்னமொழி யென்றான்.

ப - ரை: மடக்கொடி உரைக்க - (இவ்வாறு) சந்திரவதி கூற; மன்னவன் இது உரைப்பான் - அரசன் பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கியவனாய்; அடக்கமும் ஒடுக்கமும் - (இவளது) பணியும் அச்சமும்; அரக்கி அவள் என்னும் - (இவளை) அரக்கி அல்லள் எனத் தெரிவிக்கும்; இவள் சொன்ன மொழி - இவள் கூறிய விடைகள்; இவர் இவட்கு இடர்ப்பல இழைத்தமை - இக் காவலர்கள் இவளுக்குப் பல துன்பங்கள் செய்த மையை; நமக்குச் சுடச்சுட உரைக்கும் - நமக்குச் சுடச்சுடத் தெரிவிக்கும்; என்றான் - என்று கூறினான்; எ - து.

வி - ரை: மடக்கொடி - இளமையாகிய கொடிபோலவாள்; உவமவாகுபெயர். 'சுடச்சுட உரைக்கும்' என்பது குறிப்பிட்ட பொருளை நன்கு விளக்கவந்த ஒரு வழக்க மொழி. இவர்கள் செய்த துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாதவளாகித் தான் செய்யாத குற்றத்தைச் செய்ததாகக் கூறினான்; இவர்கள் செய்த கொடுமையே அவ்வாறு சொல்லச்செய்தது என்பது பொருள். உரைக்கும் - செய்யுமென்றும்.

85. உயிர்க்கொலை புரிந்தவர் முகக்குறி யுரைக்குங்
 கையிற்குறி யுரைக்குமிரு கட்டுறி யுரைக்குங்
 குயிற்குரன் மடந்தையிவள் கொன்றகுறி யுண்டென்
 றயிர்ப்பிழை யெனக்கென வமைச்சரொ டுரைத்தான்.

ப - ரை: உயிர்க் கொலை புரிந்தவர் முகக்குறி உரைக்கும் - உயிர்க் கொலை செய்தவர்களை (அவர்களது) முகத்தோற்றமே தெரிவிக்கும்; கையில் குறி உரைக்கும் - (அவர்களது) கைக்குறி காட்டும்; இரு கண் குறி உரைக்கும் - (அவர்களது) இரு கண்களும் குறி காட்டும்; குயில்குரல் மடந்தை இவள் - குயிலின் குரல்போன்ற குரலினையுடைய பெண்ணாகிய இவள்; கொன்ற குறி உண்டு என்று - கொலை செய்ததற்குரிய அடையாளம் உண்டு என்று எண்ணுகிற; அயிர்ப்பு - சந்தேகமும்; எனக்கு இலை - எனக்கு இல்லை; என அமைச்சரொடு உரைத்தான் - என்று மந்திரி மாருக்குச் சொன்னான்; எ - து.

வி - ரை: 'கையில்' என்பது 'ஐ' காரக் குறுக்கம். 'கொலை செய்தவர்க்குரிய அடையாளம் இவளிடத்திலில்லை' எனக் கூறினான். இவள் கொலைகாரியல்லள் என்பது அரசன் முடிபு. 'அயிர்ப்பும்' என்ற ஏச்ச உம்மை 'கொலைகாரி என்கிற முடிவும் இல்லை' என்பதை எஞ்சிற்று 'அயிர்ப்பு' என விகாரத்தாற் றொக்கது.

காவலர் அதனை மறுத்துக் கூறுதல்

86. வள்ளலிவை கூறிடலும் வந்தவர்கள் மன்னு
பிள்ளையை யெடுத்தவடி யின்பிறகு சென்று
கள்ளியிவள் கொன்றபடி கண்டுகொடு வந்தீதா
முள்ளதல தில்லதை யுரைக்கவிதி யுண்டோ.

ப - ரை : வள்ளல் இவை கூறிடலும் - அரசன் இவ்வாறு சொல்லு
தலும் ; வந்தவர்கள் (அவளை அழைத்து) வந்தவர்களாகிய காவலர்கள் ;
மன்னு - [அரசனைப் பார்த்து] அரசனே ! ; பிள்ளையை எடுத்த அடியின்
பிறகு சென்று - (இவள்) பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டு சென்ற அடி
யின் பிறகேயே (நாம்) போய் ; கள்ளி இவள் கொன்றபடி கண்டு -
கள்ளியாகிய இவள் (பிள்ளையைக்) கொன்றமையையும் கண்டு ; கொடு
வந்தோம் - (உடனே இவளை இங்கு கூட்டிக்) கொண்டு வந்தோம் ;
உள்ளது அலது - உண்மையையே யன்றி ; இல்லதை - பொய்யை ;
உரைக்க விதி உண்டோ - சொல்ல நியாயம் உண்டோ ; எ - று.

வி - ரை : இவள் பின்னாலேயே போனோம் ; காலம் கடத்திச்
சென்றோமல்லேம் என்பார் 'அடியின் பிறகு சென்று' என்றார். இல்லது -
இல்லாதது - நடவாதது (பொய்). 'உண்டோ' 'ஓ' எதிர்மறை. வந்தவர்
கள் - வினையாலணையும் பெயர். இல்லது - உள்ளது - குறிப்புமுற்றுக்கள்.

87. உன்னுரை தனக்கொரெதி ருத்தரமு முண்டோ
வென்னுரை செயத்தருவ தெம்பெரும வென்றே
மன்னுரை கடற்புவி வளாகமிசை வாழு
மின்னுயி ரிறக்குமிவ டன்னிவிடி னென்றார்.

ப - ரை : எம் பெரும - எம் அரசனே ! ; உன் உரை தனக்கு -
தங்களது சொல்லுக்கு ; ஓர் எதிர் உத்தரமும் உண்டோ - மாறாகச் சொல்
லக்கூடிய மாறுத்தரமும் ஒன்று உண்டோ ? ; என் உரை செயத்தருவது -
(இவ் விஷயத்தில் நாங்கள்) எதனைச் சொல்லத்தக்கதா யிருக்கிறது ;
என்று - என்று கூறி ; மேலும் ; இவள் தன்னை விடில் - இவளைக் கொல்
லாது உயிருடன் விட்டால் ; மன் றுரை கடல் வளாகம் - நிலைபெற்ற
நுரைகள் பொருத்திய கடலாற் சூழப்பட்ட ; புவிமிசை - பூமியின் மீது ;
வாழும் இன்னுயிர் - சீவிக் கின்ற இனிய உயிர்கள் ; (யாவும்) இறக்கும்
என்றார் - (இவளால்) இறந்துவிடும் என்று கூறினார்கள் ; எ - று.

வி - ரை : மிசை - 7 - ம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. இவள் +
தன்னை = இவடன்னை ; கடற்புவி - 3 - ம் வேற்றுமை உருபும் பயனும்
உடன்தொக்கதொகை. பெரும - அண்மைவிளி. விடின் - செயின் என்
னும் வாய்பாட்டு வினை எச்சம். தருவது - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.

அரசன் பாதுகவடு பார்க்கத் தூதுவரை அனுப்புதல்

88. அன்னவை யுகரத்தவரை மன்னவ னமைத்தே
யென்னைபல பேசுவதி லேழையடி தானே
பின்னையடி சென்றதுள தோபிறி நெனக்கண்
டிநொடியில் வந்திடுமெ னச்சிலரை விட்டான்.

ப - ரை : அன்னவை உரைத்தவரை - அவ்வாறு கூறியவர்களை; மன்னவன் அமைத்து - மன்னவன் அடக்கி; பல பேசுவதில் என்னை - பலவற்றையும் பேசுவதற் பயனென்ன?; ஏழையடிதானே - (கொலை நிகழ்த்தலிடத்தே) இப் பெண்ணினது அடி மாத்திரம் தானே; பின்னை - அதுவன்றி; பிறிது அடி சென்றதுஉளதோ - வேற்றடிகளும் சென்றமை உண்டோ?; எனக்கண்டு - என்பதை அறிந்து; இந் நொடியில் வந்திடும் என - இம் மாத்திரத்தே (திரும்பி) வந்துவிடவேண்டும் என்று கூறி; சிலரை விட்டான் - சில தூதுவரை அனுப்பினான்; எ - று,

வி - ரை : 'என்னை' என்பதில் 'ஐ' சாரியை. 'என்' என்பது குறிப்புமுற்று. 'ஏழை' இரக்கப்பொருளில் வந்தது. 'பின்னையடியும்' என்ற எச்ச உம்மை தொக்கது. இ+நொடி=இந்நொடி=இந்தக்ஷணம்; விடு+ஆன்=விட்டான். பருதி இரட்டித்து இறந்தகாலம் காட்டிற்று. உரைத்தவர் - வினையாலணையும் பெயர்.

தூதுவர் அடையாளம் பார்க்கச் செல்லுதல்

89. போற்றடி பணிந்தவர்கள் போய்மறுகி னூடே
காற்றடி சிதைக்குமுனர் கண்டிடுது மென்றே
மாற்றடியி லாற்றரிய வல்லியடி வைப்பின்
வேற்றடிகள் பார்த்தனர் விரைந்துநெறி சென்றார்.

ப - ரை : அவர்கள் - அத் தூதுவர்கள்; போற்று அடிபணிந்து - (ஏனைய அரசர்களாலும்) வணங்கப்படுகின்ற அவ் (அரசனது) பாதுகளை வணங்கி; மறுகின் ஊடேபோய் - வீதியினிடத்துச்சென்று; காற்று -; அடி சிதைக்கு முனர் - அடி அடையாளங்களை மாற்று முன்பு; கண்டிடு தும் என்று - (அடி அடையாளங்களை) அறிந்துகொள்வோம் என்று; மாறு அடியில் - பிரம்பினது அடியினால்; ஆற்று அரியவல்லி - பொறுத்தற்கரிய (துன்பமுறுகின்ற) கொடிபோன்ற சந்திரவதியின்; அடி வைப்பின் - அடிகள் வைக்கப்பட்டிருந்த இடங்களில்; வேற்று அடிகள் பார்த்தனர் - வேறு அடிகளும் உள்வோ என்று பார்த்தவர்களாய்; நெறி விரைந்து சென்றார் - வழிகளை விரைவில் கடந்து சென்றார்கள்; எ - று.

வி - ரை : மாறு+அடி=மாற்றடி - பிரம்படி; வேறு+அடி = வேற்றடி; 'பார்த்தனர்' - 'பார்த்தனராய்' - முற்றெச்சம். அடி - அடிச்சுவடு (ஆகுபெயர்). கண்டிடுதும் என்பதில் 'இடு' பருதிப்பொருள் விருதி. பணிந்தவர்கள் - வினையாலணையும் பெயர். முனர் என்பதில் 'அர்' சாரியை. வைப்பு - வைக்கப்பட்ட இடம்.

கௌசீக முனிவன் மற்றைய சுவடுகளை அழித்தல்

90. அங்கவர்கள் வந்திடுமு னத்தெரு வகத்துக்
கங்கருகு கன்னல்வினை கன்னபுரி மன்னன்
மங்கையடி யேயெழுதி மற்றையடி யெல்லா
மங்கைகொடு நீவிமுனி கௌசிக னழித்தான்.

ப - ரை : அவர்கள் - அத் தூதுவர்கள் ; அங்கு - அவ்விடத்துக்கு ;
வந்திடு முன் - வருவதற்கு முன்பு ; அத் தெரு அகத்து - அத் தெருவி
னிடத்து ; கங்கு அருகு - வரம்பருகே ; கன்னல் வினை - கரும்பு விளை
கின்ற ; கன்னபுரி மன்னன் மங்கை - கன்னேசி நாட்டு அரசன் புதல்வி
யாகிய சந்திரவதியது ; அடியே எழுதி - பாதச் சுவடுகளையே எங்கும்
எழுதி ; மற்றை அடி எல்லாம் - மற்றைய அடிகள் எல்லாவற்றையும் ;
கௌசிகமுனி அங்கைகொடு நீவி - கௌசிக முனிவன் தனது உள்ளங்
கையினால் தடவி ; அழித்தான் - அழித்துவிட்டான் ; எ - று.

வி - ரை : அகம் - 7 - ம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. 'அத்து' -
சாரியை ; மன்னன் மங்கை - 4 - ம் வேற்றுமைத் தொகை ; 'மன்ன
னுக்கு மங்கை' - 'மன்னனுக்குப் புதல்வி' என்பது பொருள். மற்று -
இடைச்சொல் ; இனமான மற்றையடிகளை உணர்த்திற்று. அகம் + கை =
அங்கை - உள்ளங்கை, நீர்குறைவாகிற்குமிடமாகிய வரம்பருகிலும் கரும்பு
விளைதலின் நிலவளம் கூறியவாறு. வரம்பருகும் எனக் கூறலும் ஒன்று.

தூதுவர் சுவடு பார்த்து மீளுதல்

91. எந்தவடி வந்ததென வெண்ணியவ ணண்ணி
வந்தவடி யின்சுவ டமைப்பினைவ ருங்கண்
டிந்தவடி யேழுமுது மியாவர்களு மிங்கே
வந்தவடி யில்லையென மன்னனுழை வந்தார்.

ப - ரை : அவண் ணண்ணி - (தூதுவர்) அவ்விடத்தை அடைந்து ,
வந்தது எந்த அடி என - (இங்கு) வந்துள்ள அடிச் சுவடு யாருடைய
அடிச்சுவடு என ; எண்ணி - சிந்தித்து ; அந்த அடியின் சுவடு அமைப்பு -
அந்த அடிகளின் சுவடுகள் அமைந்திருக்குமாற்றை ; அனைவரும் கண்டு -
அனைவரும் (நன்கு) பார்த்து ; முழுதும் இந்த அடியே - இங்குகாணப்படும்
அடிச் சுவடுகளைத்தும் இந்தப் பெண்ணின் அடிச் சுவடுகளே ; யாவர்க
ளும் - (வேறு) யாரும் ; இங்கே வந்த அடி இல்லை - இங்கே வந்ததனால்
உண்டான அடிச் சுவடுகள் இல்லை ; என - என்று கூறி ; மன்னன்
உழை வந்தார் - (அதனைத் தெரிவிக்க) அரசனிடம் வந்தார்கள் ; எ - று ;

வி - ரை : உழை - 7 - ம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. அவண் +
ணண்ணி = அவண்ணணி ; அமைப்பு - அமைத்தல் - ஈண்டு அமைந்த உரு
வத்திற்காயது (ஆகு பெயர்).

தூதுவர் அரசனிடம் கூறுதல்

92. உற்றடி வணங்கியவர் முற்கலை யொதுங்கச்
சுற்றடிகள் பற்பல தொடர்ந்துநனி சென்றோ
மற்றடியி னீக்கொடிய கள்ளியடி யல்லால்
மற்றடிக ளில்லையென மன்னனொடு நுரைத்தார்.

ப - ரை: அவர் உற்று - தூதர் அங்கே வந்து; முன்கலைஒதுங்க - முன் வஸ்திரங்களைக் கையால் ஒதுக்கிக்கொண்டு; அடி வணங்கி - (அரசனது) பாதங்களை வணங்கி; சுற்று பலபல அடிகள் - சூழ்ந்து கிடந்த பற்பல பாதச் சுவடுகளையும்; தொடர்ந்து - பின்பற்றி; நனி சென்றோம் - நன்றாக (பார்த்து)ச் சென்றோம்; அற்று அடியின் - அத்தன்மைத்தாய அடிகளுள்; இக் கொடிய கள்ளி அடி அல்லாமல் மற்றடிகள் இல்லை - இந்தக் கொடுமைபொருந்திய திருடியின் அடிச் சுவடுகளே யன்றி வேறு அடிச் சுவடுகள் இல்லை; என - என்று; மன்னனொடு உரைத்தார் - அரசனிடம் கூறினார்கள்; எ - று.

வி - ரை: பெரியோருடன் உரையாடும்போது வாய் புதைத்தலும் துசு ஒதுக்கலும் உண்மையின் 'கலை ஒதுங்க' என்றார். பல+பல = பற்பல; நனி - உரிச்சொல். அற்று - அத்தன்மைத்து; குறிப்புமுற்று (சுண்டுப் பெயரெச்சம்). 'அடியின்' என்பதில் 'இன்' சாரியை: 7 - ம் உருபு சேர்க்க; அடியல்லால் என்பதில் பிரிநிலை ஏகாரம் சேர்க்கப்பட்டது. சென்றோம் - தன்மைப் பன்மை முற்று.

அரசன் மறுபடியும் சந்திரவதியை வினாவல்

93. வள்ளலும் வருந்தியிக மங்கைமுக நோக்கி
யுள்ள துரை செய்கென வுரைத்திட மறித்துங்
கள்ளியெனை யல்லதிலை யென்றுகழ றக்கேட்
டள்ளல்வய. னாட்டரச னொந்தகம் வியந்தான்.

ப - ரை: வள்ளலும் - அரசனும்; மிக வருந்தி - (அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டு) மிகவும் வருந்தி; மறித்தும் - திரும்பவும்; மங்கை முகம் நோக்கி - சந்திரவதியின் முகத்தைப் பார்த்து; உள்ளது உரை செய்கு என உரைத்திட - உண்மையைச் சொல்வாயாக என்று கூற; கள்ளி எனை அல்லது இலை என்று கழற - (சந்திரவதி அரசனை நோக்கி இவ் பிள்ளையைக் கொன்ற) கள்ளி என்னைத்தவிர வேறு யாருமில்லர் என்று கூற; அள்ளல் வயல் நாட்டு அரசன் கேட்டு - சேறு பொருந்திய வயல் கள் சூழ்ந்த (காசி) நாட்டு அரசன் (அதனைக்) கேட்டு; அகம் நொந்து - மனம் வருந்தி; வியந்தான் - (இவ்வாறு இப் பெண் கூறுவதேன் என) அதிசயித்தான்; எ - று.

வி - ரை: 'செய்கு' என்பதில் 'கு' சாரியை. செய்க எனப் பிரிப்பினுமாம். கொலைசெய்தோரே தம் குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளார்.

அங்னமாக இவள் செய்யாத குற்றத்தைச் செய்ததாகச் சொல்வது ஏன் என அரசன் அதிசயித்தான். நீதி வேந்தனான அரசன் மனம் அவளைக் கொலைகாரி என முடிவு செய்யப் பலதரம் மறுத்தது என்றவாறு.

அரசன் உண்மையறிய முடியாமையற்றி வருந்துதல்

94. கொல்லவிவள் வல்லவளா மல்லன்கொலை செய்தா
எல்லளெனி லக்கொருவர் வந்தவடி யில்லை
தொல்லைவினை யெவ்வகை தொடர்ந்ததறி தக்க
தில்லையென மைந்தனி விவட்குருகி சின்ருள்.

ப - ரை: இவள் கொல்ல வல்லவளும் அல்லள் - இவள் கொலை செய்ய வல்லமை புடையவளும் அல்லள்; கொலை செய்தாள் அல்லள் எனில் - (இவள்) கொலை செய்திலள் என்று கூறினால்; அங்கு ஒருவர் வந்த அடி இல்லை - அவ்விடத்தில் (இவள் அடியைத் தவிர வேறு) ஒருவராவது வந்த அடிச்சுவடு காணப்படவில்லை; அறி தக்கது இல்லை - (ஆகையால் உண்மையை) அறிய முடியவில்லை; தொல்லைவினை - பழைய தீவினை; எவ்வகை தொடர்ந்தது - எப்படியோ (இவளைத்) தொடர்ந்திருக்கிறது; என - என்று எண்ணி; மைந்தனில் இவட்கு உருகி சின்ருள் - இறந்த தன் புதல்வனால் ஏற்பட்ட துன்பத்தினும் (சந்திரவதியால் ஏற்பட்ட துன்பம் அதிகரிக்க) அவள் நிலைமைக்காக மனம் உருகி சின்ருள்; ஏ - று.

வி - ரை: இவள் கொலை செய்யவில்லை. ஆயினும் இவளது தீவினை இவளைக் கொலைகாரி ஆக்குகிறது. ஏனெனில் இவளது அடியைத் தவிர வேறு அடிகள் அங்கு இல்லை. அன்றியும் இவள் உண்மையைச் சொல்லவும் விரும்பவில்லை. இந்நிலைமை மிகவும் தர்ம சங்கடமாய் இருக்கிறதே என்று அரசன் வருந்தினான். எவ்வகை தொடர்ந்தது - எவ்வகையோ தொடர்ந்தது; மைந்தனில் - மைந்தனிலும்; உறழ் ஒப்பு - 'காக்கையிற் கரிது கனம் பழம்' என்பது போல (5 - ம் வேறுமை). அறி - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

அரசன் நீர்மானத்துக்கு வருதல்

95. முன்னைவிதி யாலும்வினை முற்றாமத னானு
மென்னையிவ டன்னையிட லென்பது நினைந்தே
கன்னல்செறி காசிபதி கன்னபுரி மன்னன்
மின்னைவகை செய்வது விரும்பியொரு மித்தான்.

ப - ரை: முன்னை விதியாலும் - பூர்வசன்ம விதிவசத்தாலும்; வினைமுற்றும் அதனாலும் - (கௌசிகனால் ஏற்பட்ட) தீவினைகள் முடிவு பெறும் காலம் கிட்டியமையானும்; இவள்தன்னை விடல் என்னை -

இவளை (தண்டியாது) விடுதல் எங்கனம் பொருந்தும் ; என்பது நினைந்து - என்ற மனதில் எண்ணி ; கண்ணல்செறி காசிபதி - கரும்புகள் நிறைந்த காசி நாட்டு அரசன் ; கன்னபுரி மன்னன் மின்னை - கன்னோசி நாட்டு அரசன் புதல்வியாகிய மின்னையொத்த சந்திரவதியை ; வதை செய்வது விரும்பி ஒருமித்தான் - கொலை செய்தலை விரும்பி மனம் உடன்பட்டான் ; ஏ - று.

வி - ரை : முன்னை விதியாலும் வினைமுற்றும் அதனாலும் ஒருமித்தான் என்க. அரிச்சந்திரன் முதலியோரின் துன்பம் நீங்கும் காலம் சமீபித்தமையின் காசிராசன் மனமும் மாறுபட்டதென்பதாம். சாட்சிகளோடு இதுவரையும் இயையாது மாறுபட்டு கின்ற மனத்தை மாற்றிச் சாட்சிகளின் கூற்றுடன் மனத்தையும் இயையச் செய்தான்.

அன்றிரவு விடிதல்

96. அவ்வண நினைந்திடலு மவ்வளவு தன்னிற்
செவ்வண வயிற்குரிசி நீவினைக ளெல்லா
யிவ்வண மகன்றிடு மெனுங்குறி விளங்க
மைவண வயங்கிருண் மறைந்தது விடிந்தே.

ப - ரை : அவ்வணம் நினைந்திடலும் - அவ்வாறு (அரசன்) முடிவு செய்தலும் ; அவ் அளவு தன்னில் - அச்சமயத்தில் ; செவ்வண அயில் குரிசில் - சிவந்த நிறம் பொருந்திய வேற்படையையுடைய அரிச்சந்திரனது ; நீவினைகள் எல்லாம் - ; இவ்வணம் அகன்றிடும் எனும் குறி விளங்க - (இவ்விருள் நீங்குவதுபோல) நீங்கிவிடும் என்னும் குறிப்பு விளங்குமாறு ; மைவண வயங்கு இருள் - கருநிறம் விளங்குகின்ற இருளானது ; மறைந்து விடிந்தது - நீங்கி விடிந்தது ; ஏ - று.

வி - ரை : குரிசில் - தலைவன் ; குறி - குறிப்பு. தற்குறிப்பேற்ற அணி ; இயல்பாக விடிதலுக்குக் கதையோடமைந்த காரணம் காட்டிய மையின். 'வண்ணம்' - வணம் என கின்றது. குரிசில் - ஆடவருட் சிறந்தோன்.

சூரிய உதயம்

97. தங்குல மடந்தைபடு சஞ்சல முணர்ந்தே
மங்குலெழு வெண்சகி மழுங்கியொளி மாயக்
கங்குலம் மக ளிந்தவினை கண்டகல வேட
வெங்குல நெடுங்கதிர் வெகுண்டென வெழுந்தான்.

ப - ரை : தங்குல மடந்தைபடு சஞ்சலம் - தங்கள் (சூரிய) குலத்துப் பெண்ணாகிய சந்திரவதி அனுபவிக்கின்ற துன்பங்களை ; வெங்குல நெடுங்கதிர் - வெம்மைக் குலத்திலுதித்த நீண்ட கதிர்களை யுடைய

சூரியன் ; உணர்ந்து - அறிந்து ; மங்குல் எழுவெண்சரி - இராக்காலத்தே தோன்றுகின்ற வெண்திங்கள் (சந்திரன்) ஆனது ; ஒளி மழுங்கி மாய - ஒளி மங்கி அழியவும் ; இந்த வினை கண்ட - (சந்திரவதிக்கு நேர்ந்த) இத்தீவினைகளை இதுவரையும் கண்டிருந்த ; கங்குல் மகள் - இரவாகிய பெண் ; அகல ஓட - அகன்று ஓடவும் ; வெகுண்டென - (சந்திரன்மீதும் இருளின் மீதும்) கோபித்தாற் போல ; எழுந்தான் - உதயம் செய்தான். எ - று.

வி - னா : 'இந்தவினை கண்ட வெண்சரி' எனவும் இயைக்க. சந்திரவதிக்கு நேர்ந்த துன்பங்களைச் சந்திரனும் இருளும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தமை கருதிச் சூரியன் அவற்றில் வெகுண்டு எழுந்தது என்றவாறு. இதுவும் தற்குறிப்பேற்றம் ; புலவன் தன் குறிப்பேற்றியமையின். 'கண்ட' என்றபாலது 'கண்டு' என அகரம் தொக்கு 'கண்டகல' என நின்றது. சந்திரன் ஒன்றேயாக 'வெண்சரி' என அடைவேண்டாமாயினும் 'வெண் என' அடைபெற்றது ; 'இனச் சுட்டில்லா அடை, ரெடுங்கதிர் - நீண்ட கதிர்களை உடைய சூரியன் ; மாய, ஓட, எழுந்தான் என்க. கதிர் - சினையாடுபெயர்.

சூரியோதயந்தித் தாமரை மலர்நல்

98. காதலி பிடித்தநெறி கண்டெமது கற்பின்
போதமிது வென்றுபுரு டர்க்கெதிர் குலாவும்
மாதர்முக மென்னவய லுந்தடமு மற்று
மாதபன் முகத்தெதி ரலர்ந்தவர விந்தம்.

ப - ரை : காதலி பிடித்தநெறி கண்டு - (பெண்கள் குலத்தின்) தோழியாகிய சந்திரவதிமேற் கொண்ட நன்னெறியினைக்கண்டு ; எமது கற்பின் போதம் இது என்று - பெண்குலத்துக்குரிய கற்பின் உபதேசம் ; சந்திரவதியின் இச்செயலேயாகும் என்று எண்ணி ; புருடர்க்கு எதிர் குலாவும் - கணவர்க்கு எதிரே (முகமலர்ந்து) குலாவிக்களிக்கின்ற ; மாதர் - நன்மாதரது ; முகம் என்ன - முகத்தைப்போல ; வயலும் தடமும் மற்றும் - வயல்களிலும் குளங்களிலும் மற்று யிடங்களிலுமுள்ள ; அரலிந்தம் - தாமரை மலர்கள் ; ஆதபன் முகத்து அலர்ந்த - சூரியன் எதிரில் மலர்ந்தன. எ - று.

வி - னா : கணவன் மீது கொண்ட பக்தியால் அவன் பொருட்டு இத்துணைத் துன்பம் அனுபவிக்கிற சந்திரவதி, கற்புடைய பெண்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாகவும், அவள் செயல்கள் பெண்களுக்குக் கற்பிக்கும் உபதேசமாகவும் இருந்தன என்றவாறு. அரலிந்தம் - ஆகுபெயர். மாதர் முகமென்ன அரலிந்தம் அலர்ந்த என்றவாறு. அலர்ந்த - பலவிற்பால் முற்று. (இறந்தகாலம்).

சந்திரவதியைக் கொலைசெய்விக்க நினைத்தல்

99. விடிந்த காலை யில் வேறொரு திறம்புறம் காணன்
மடிந்த மைந்தனை யெடுமென மனையிடைப் போக்கி
முடிந்த தீவினைப் பயத்தினு முதிர்வினை யானும்
கடிந்தி டும்படி கருதினன் காசியர் கோமான்.

ப - ரை : விடிந்த காலை யில் - பொழுது புலர்ந்த சமயத்தில் ; வேறொரு திறம்புறம் காணன் - (சந்திரவதி கொலைகாரி அல்லன் என்பதற்கு) வேறொரு ஆதாரமும் வெளிப்படையாகக் காணாமையான் ; மடிந்த மைந்தனை - இறந்த தனது புதல்வனை ; எடும் என - தூக்குங்கள் என்று ; மனையிடைப் போக்கி - அசண்மனையுட் கொண்டிப்போகச்செய்து ; தீவினை முடிந்த பயத்தினும் - (அரிச்சந்திரன், சந்திரவதி முதலியோரின்) தீவினைகள் முடிந்தமை காரணமாகவும் ; முதிர்வினையானும் - பழைய ஊழ் காரணமாகவும் ; காசியர் கோமான் - காசிநாட்டரசன் ; கடிந்திடும்படி கருதினன் - (சந்திரவதியைக்) கொலைசெய்விக்குமாறு கருதினான் ; எ - று.

வி - ரை : காசிராசன் பலவாறு யோசனை செய்து இம் முடிபுக்கு வந்தான் ; தனது எண்ணத்திற்கு ஆதாரம் வேறின்மையின். போக்கி - பிறவினை. காணன் - எதிர்மறை முற்றெச்சம். எடும் - செய்யுமென் முற்று. முதிர்வினை வினைத் தொகை.

வீரவாகுவை அழைத்து வருமாறு அரசன் தூதரை அனுப்பல்

100. சோரார் மற்றய லுண்டெனிற் சோதித்து வந்திந்
நேரம் யாவரு முரைத்தில ரவரவர் நினைவை
யார றிந்தவ ரிவடனை வதைப்பதற் கழைத்து
வீர வாகுவைக் கொணர்கெனத் தூதரை விடுத்தான்.

ப - ரை : மற்ற சோரர் அயல் உண்டெனில் - இவனை விடக் கள்வர் வேறு யாரேனும் அயலில் இருந்தனராயின் ; சோதித்து வந்து இந்நேரம் யாவரும் உரைத்திலர் - அறிந்து வந்து இவ்வளவுக்குள் (யாரேனும் சொல்லியிருப்பர். அவ்வாறு இதுவரை) யாரும் உரைத்தாரல்லர் ; அவர் அவர் நினைவை அறிந்தவர் யார் - ஒவ்வொருவரது மன நினைவை வேறு யார் அறிந்திருத்தல் கூடும் ; (ஆகையால்) இவள்தனை வதைப்பதற்கு வீரவாகுவை அழைத்துக் கொணர்கென - இவனைக் கொல்வதற்கு வீரவாகுவை அழைத்துக் கொண்டுவரங்கள் என்று ; தூதரை விடுத்தான் - தூதரை அனுப்பினான் ; எ - று.

வி - ரை : இ+நேரம் = இந்நேரம் ; யாவரும் - எவரும் ; உரைத்திலர் - இறந்தகால எதிர்மறைமுற்று. சோரர் உண்டெனில் உரைத்திருப்பர். அவ்வணம் யாரும் உரைத்திலர் எனக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

வீரவாதவைந் தூதர் அழைத்து வருதல்

101. **விரைவி னேடிச்சென் நவன்புலைச் சேரியின் மேனி**
 அரசர் கோணுனை யருளிப்பா டெனவுரைத் தழைக்கச்
 சுரைகொள் வெள்ளைவாய்ச் சிவந்தகூட் கருநிறச் சுடர்வாட்
 கரத் தத்தொடுங் கடிதுவந் தரசனைக் கண்டான்.

ப - ரை : விரைவின் ஓடிச்சென்று - (ஆதர்கள்) விரைவாக ஓடிச் சென்று ; அவன் புலைச்சேரியின் மேனி - அவ் வீரவாகு இருக்கும் புலைச் சேரியை அடைந்து ; அரசர் கோன் - அரசர்க்கரசனாகிய காசி ராசன் ; உனை அருளிப்பாடு என உரைத்து - உன்னை (அழைத்து வருமாறு) அருளப்பட்ட உத்தரவு உண்டு என்று கூறி ; அழைக்க - (அவனை வரும்படி) அழைக்க ; சுரை கொள் - கள்ளை உண்டமையான் ; வெள்ளை வாய் - வெள்ளை நிறமான வாயோடும் ; சிவந்த கண் - சிவந்த கண்ணோடும் ; கருநிறம் - கருநிறத்தினோடும் ; சுடர்வாள் கரத்தத்தொடும் - ஒளிவீசும் வாவினையுடைய கையோடும் ; கடிது வந்து - விரைவாக வந்து ; அரசனைச் சார்ந்தான் - அரசனைக் கண்டான் ; ஏ - று.

ப - ரை : சுரை - கள் ; 'கடிது' என்பது கடி என்னும் உரிச் சொல்லடியாகப் பிறந்த முற்றெச்சம் ; அருளிப்பாடு - உத்தரவு ; அழைக்க வந்து அரசனைக் கண்டான் என்க. கருமை + நிறம் = கருநிறம் ; கொலைத் தொழிலின் பொருட்டு மாத்திரமேதான் அழைக்கப்படல் மரபாதலின் வானொடு வந்தான். வெள்ளை வாய், சிவந்த கண், கரு நிறம் என்பன ஓரழகு தோன்ற நின்றன.

வீரவாத அரசனை வணங்க அரசன் கூறல்

102. **தூர நின்றுவாய் புதைத்தன மலைத்துது சொடுக்கிப்**
 பார மேனியைச் சுருக்கிவீழ்ந் தரசனைப் பணிந்திந்
 நேர நாயினேன் தன்னையென் நினைந்தவா மென்றான்
 வீர வாகுவை நோக்கியவ் வேந்தர்கோ னுரைப்பான்.

ப - ரை : தூர நின்று வாய் புதைத்து - (வீரவாகு) தூரத்தே நின்று வாய் பொத்தி ; உளம் மலைத்து - மனம் கடுங்கி ; தூசு ஒடுக்கி - வஸ்திரத்தை ஒதுக்கி ; பார மேனியைச் சுருக்கி - பெரிய சரீரத்தைச் சுருக்கி ; வீழ்ந்து - (நிலத்தில்) வீழ்ந்து ; அரசனைப் பணிந்து - அரசனை நமஸ்கரித்து ; இந்நேரம் - இச்சமயத்தில் ; நாயினேன் தனை - நாயினாய் கடையேனாகிய என்னை ; நினைந்தவாறு என் - (வருமாறு) நினைந்து அழைத்தது என்ன கருதி ; என்றான் - என்று வினாவினான் ; வீரவாகுவை நோக்கி - (அவ்விதம் வினாவிய) வீரவாகுவைப் பார்த்து ; அவ் வேந்தர்கோன் உரைப்பான் - அவ் வரசர்க்கரசன் உரைப்பானாயினான் ; ஏ - று.

வி - ரை : பெரியோர்முன் வார்த்தையாடும்போது தூசு ஒடுக்கலும் வாய் புதைத்தலும் செய்தல் மரபு. நினைத்தவாறு - நினைக்கவேண்டி ஏற்பட்டது. என் - குறிப்பு முற்றம். எவன் என்னும் குறிப்பு முற்றம் 'என்' என்றாயிற்று.

அரசன் சந்திரவதியை வெட்டுமாறு கூறல்

103. துட்டி யாபிவள் குழுவியைத் துணித்தன ளென்றாற்
திட்டி யாற்கண்டே மென்சீசில ரரிவையைப் பிடித்துக்
கட்டி வந்தனர் கட்டொடுங் கொண்டுபோய்க் களத்தில்
வெட்டு வித்திடென் றீந்தனன் காசியர் வேந்தன்.

ப - ரை : துட்டியாம் இவள் - கொடியவளாகிய இவள் ; குழுவியைத்
துணித்தனன் - (தங்கள்) குழந்தையைக் கொன்றான் ; திட்டியால் கண்
டோம் - (அதனை நாம்) கண்களாற் கண்டோம் ; என்னா - என்று ; சிலர் -
அரிவையைப் பிடித்துக் கட்டிவந்தனர் - இப்பெண்ணைப் பிடித்துக் கட்டிக்
கொண்டு என்னிடம் வந்தார்கள் ; (ஆகையால்) கட்டொடும் கொண்டு
போய் - இவளைக் கட்டுடனே இட்டுச் சென்று ; களத்தில் வெட்டுவித்
திடு என்று - கொலைக் களத்தில் வெட்டுவிப்பாயாக என்று ; காசியர்
வேந்தன் - காசிராட்டரசன் ; ஈந்தனன் - (சந்திரவதியை வீரவாகுவிடம்)
கொடுத்தான். எ - று.

வி - ரை : திட்டி - திருஷ்டி - கண் ; வெட்டுவித்திடு - பிறவினை
சந்திரவதியை வீரவாகு அரிச்சந்திரனிடம் ஒப்படைத்தல்

104. மின்னைக் கைக்கொண்டு கட்டினை யிறுகுற விசித்து
மன்னைக் கைதொழு தேத்தித்தன் சேரியில் வந்து
பின்னைத் தன்வயின் விலைப்பட்ட வயோத்தியர் பெருமான்
றன்னைக் கூவியே யவன்கையிற் றையலைக் கொடுத்தான்.

ப - ரை : மின்னை கைக்கொண்டு - பின்னலை ஒத்த சந்திரவதியை
(வீரவாகு) கையிற் பிடித்துக்கொண்டு ; கட்டினை இறுகுற விசித்து -
முன்கட்டிய கட்டினைப் பின்னும் இறுகக்கட்டி ; மன்னை கைதொழுது
ஏத்தி - அரசனைக் கைகூப்பி வணங்கி ; தன் சேரியில் வந்து - தனது
புலைச்சேரியில் வந்து ; பின்னை - பின்னர் ; தன் வயின் விலைப்பட்ட - தன்
னிடம் விலைப்பட்ட ; அயோத்தியர் பெருமான் தன்னைக் கூவியே -
அயோத்தி அரசனாகிய அரிச்சந்திரனை அழைத்து ; தையலை - சந்திர
வதியை ; அவன் கையில் கொடுத்தான் - அவனிடம் ஒப்படைத்தான். எ - று

வி - ரை : மின் - உவமையாகு பெயர் ; வயின் - 7-ம் வேற்றுமைச்
சொல்லுருபு. தன் - சாரியை கூவியே - ' ஏ ' இசைநிறை. சேரி - ஊர்.
' பின்னை ' - ' ஐ - சாரியை.

கொல்லுமாறு கூறி வாணையும் கொடுத்தல்

105. பின்னை யைக்கொடு போயுடல் பிளந்துயிர் தொலைத்த
கள்ளியைக்கொலைக் களத்திடைக் கொண்டுபோய்க்கவந்தந்
துள்ளி யோடநீ வெட்டெனத் தோகையைக் கொடுத்து
வள்ளி யோன்கையிற் றன்கையின் வாணையுக் கொடுத்தான்.

ப - ரை: பின்னையைக் கொடுபோய் - (நம் அரசனது) புதல்வனைக்
 னுக்கிச் சென்று; உடல் பிளந்து உயிர் தொலைத்த - உடலைப் பிளந்து
 கொன்ற; கள்ளியை - கள்ளியாகிய இவளை; கொலைக்களத்திடைக்
 கொண்டுபோய் - கொலைக்களத்திற் கொண்டு சென்று; கவந்தம் துள்ளி
 ஓட - உடற்குறை (=முண்டம்) துடித்துச் செல்லுமாறு; நீ வெட்டு
 என - நீ வெட்டுவாயாக என்று; வள்ளியோன் கையில் - கொடை
 யானனாகிய அரிச்சந்திரனது கையில்; தோகையைக் கொடுத்து - மயில்
 போன்ற சாயலையுடைய சந்திரவதியைக் கொடுத்து; தன் கையின்
 வாளையும் கொடுத்தான் - தன் கையிலிருந்த வாளையும் கொடுத்தான்.
 எ - று.

வி - ரை: வாளையும் என்பதில் 'உம்' எச்சவுடமை. வள்ளியோன்
 என்பது வள்ளல் என்பதன் அடியாகப் பிறந்தது. கையின் - 'இன்'
 சாரியை. தோகை - உவமவாகுபெயர்; ஓட - செயவெனெச்சம் (நிகழ்
 காலம்).

அரிச்சந்திரனும் சந்திரவதியும் ஒருவரை ஒருவர் அறிதல்

106. வாளே வாங்கித்தன் மாதையும் வாங்கினன் வந்தான்
 பாளை ஓதியை யறிந்தனன் பாவையு மறிந்தாள்
 வேளை வென்றவற் கேற்றதோ வெண்ணிறை மெலிந்தான்
 காளை வாட்டமுந் கோட்டமுந் கன்னிகண் டுரைப்பான்.

ப - ரை: வாளே வாங்கி - வாளே வாங்கி; தன் மாதையும் வாங்கினன்
 வந்தான் - தன் மனைவியையும் வாங்கிக்கொண்டு (கொலைக்களத்திற்கு)
 வந்தான்; பாளை ஓதியை அறிந்தனன் - (கமுகம்) பாளைபோலும் கூந்தலை
 யுடைய சந்திரவதியை (தன் மனைவியென அரிச்சந்திரன்) அறிந்தான்;
 பாவையும் அறிந்தான் - பாவைபோன்ற சந்திரவதியும் (அரிச்சந்திரனை)
 அறிந்தான்; [அப்பொழுது] இறை - அரிச்சந்திரன்; வேளை வென்ற
 வற்கு ஏற்றதோ என மெலிந்தான் - மன்மதனை எரித்தவராகிய சிவ
 பிரானுக்கு இது சம்மதமோ என்று மனம் வருந்தினான்; காளை வாட்ட
 மும் கோட்டமும் கன்னி கண்டு - காளை போன்றவனாகிய அரிச்சந்திர
 னது (மன) வாட்டத்தினையும் (மனத்) தமொற்றத்தையும் சந்திரவதி
 உணர்ந்து; உரைப்பான் - பின் வருமாறு கூறுவாளாயினான். எ - று.

வி - ரை: வாங்கினன் - முற்றெச்சம். ஓதி - அன்மொழித் தொகை;
 பாவை, காளை - உவம ஆகுபெயர்கள். கமுகம்பாளே நீட்சியாலும் செறி
 வாலும் கூந்தலுக்குவமை; சந்திரவதியை வெட்ட மனம் வராமையால்
 காலம் தாழ்த்தி மனக் கோட்டம் அடைந்தான் என்றவாறு.

சந்திரவதி அரிச்சந்திரனைத் தேற்றல்

107. முன்னை நாளா சாண்டணி முடிபுனைத் திருந்த
மன்னர் செய்கையு மறங்களுந் திறங்களும் வளர்ந்த
வின்ன முங்குறைந் துயிர்தரித் திருந்தவ ரில்லை
யன்ன தேதுணி படியனேற் கிரங்கலை யென்றான்.

ப - ரை: அணி முடி புனைந்து அரசாண்டு இருந்த - அழகிய முடியைச் சூடி அரசாட்சி புரிந்திருந்த; மன்னர் - (நங்குல) மன்னர்களது; செய்கையும் அறங்களும் திறங்களும் - வீரச் செயல்களும், தருமங்களும் புகழ்களும்; முன்னைநாள் வளர்ந்த - முற்காலத்து வளர்ந்திருந்தன; குறைந்து - (இத்தன்மைகளினின்றும்) குறைந்து; உயிர்தரித்து இருந்தவர் இன்னமும் இல்லை - உயிர் வாழ்ந்த அரசர்கள் இதுவரை யாரும் இருந்ததில்லை; அன்னதே துணிபு - அதனையே (நாங்களும்) துணிதல் முறை; அடியனேற்கு இரங்கலை - அடியவளாகிய என் பொருட்டு இரங்கற்க; என்றான் - என்று கூறினான்; எ - று.

வி - ரை: செய்யவேண்டிய அரச இயல்பினின்றும் இதுவரை வழுவிய அரசர் யாரும் நங்குலத்து இருந்ததில்லை; அதனையே நாங்களும் மேற்கொள்ள வேண்டும்; எனக்காக இரங்கற்க, என்றான். அன்னதே - 'ஏ' தேற்றப் பொருள். இரங்கலை - எதிர்மறை வியங்கோள் முற்று. இரங்கு + ஆ + அல்: 'ஆ' எதிர்மறை விருதி.

சத்தியகீர்த்தி அப்பொழுது அவ்வீடம் வால்

108. அக்க ணத்தினி லமைச்சனும் விரையவந் தணுகிப்
புக்க வாறெலாம் புரவலன் புகன்றிடக் கேட்டுப்
பக்க நோக்கியே மன்னனைப் பணிந்துயிர் பதைக்க
வொக்க வேகியே சுடர்மணித் தெருவில்வந் துற்றான்.

ப - ரை: அக்கணத்தினில் - அச்சமயத்தில்; அமைச்சனும் விரையவந்து அணுகி - மந்திரி (சத்தியகீர்த்தி)யும் விரைவாக வந்து சேர்ந்து; புக்கவாறு எலாம் - நிகழ்ந்தன யாவும்; புரவலன் புகன்றிடக் கேட்டு - அரசன் (= அரிச்சந்திரன்) கூறக் கேட்டு; பக்கம் நோக்கியே - பக்கவில் (யாரும் அவதானிக்கிறார்களா என்பதைக் கூர்ந்து) அவதானித்து; மன்னனைப் பணிந்து - (அரிச்சந்திரனாகிய) அரசனை வணங்கி; உயிர் பதைக்க - உயிர் பதைத்து வருந்த; ஒக்க ஏகி - அவர்களுடன் சேர்ந்து சென்று; சுடர்மணித் தெருவில் வந்து உற்றான் - ஒளி வீசும் மணி மாடங்கள் அமைந்த தெருவில் வந்து சேர்ந்தான்; எ - று.

வி - ரை: தம்மை இன்னொருவன் அறியாவண்ணம் பக்கம் நோக்கி வணங்கினன் என்றவாறு. உறுதல் - அடைதல். அரசனுக்கும் தேவிக்கும் ஏற்பட்ட கல்தட நிலைபற்றிச் சத்தியகீர்த்தி பதைத்தனன் என்றவாறு.

அரிச்சந்திரன் சந்திரவதியைக் கொண்டு செல்லல்

109. இடக்கை பாசமு மேதியும் பிடித்திட வலத்துத்
தடக்கை பற்றிய சவஞ்சடு கோலினுற் தள்ளிச்
சுடர்த்தெ ருத்தனிற் றேன்றிடத் துணுக்கமுற் றேங்கி
மடக்கொ டித்திரு மாதரு மைந்தரு முரைப்பார்.

ப - ரை: இடக்கை - (அரிச்சந்திரனின்) இடக்கையானது; பாச
மும் ஏதியும் பிடித்திட - (சந்திரவதியைக் கட்டிய) கயிற்றையும் வாளை
யும் பிடிக்க; வலத்துத் தடக்கை - வலப்பாகத்தேயுள்ள விசாலமான கை
(வலக்கை) யில்; பற்றிய - பிடித்துள்ள; சவம்சடு கோலினால் -
பிணங்களை (தள்ளி) சுடுகின்ற கோலினால்; தள்ளி - (சந்திரவதியை)
தள்ளிக்கொண்டு; சுடர் தெரு தனில் தோன்றிட - (அரிச்சந்திரன்);
ஒளி பொருந்திய தெருவில் வர; மடம் கொடி திருமாதரும் - (அதனைக்
கண்ட) இளமை வாய்ந்த கொடிபோன்ற அழகிய பெண்களும்; மைந்
தரும் - ஆடவர்களும்; துணுக்கம் உற்று ஏங்கி - திடுக்கிட்டு ஏங்கி;
உரைப்பார் - (பின்வருமாறு) சொல்வாராயினர்; ஏ - று.

வி - ரை: 'வலத்து' என்பதில் 'அத்து' சாரியை; தடம்+கை
= தடக்கை. ஒளிபொருந்திய மாடங்களின் ஒளியால் தெருவும் 'சுடர்த்
தெரு' ஆயிற்று. இடக்கை பிடித்திட வலத்துத் தடக்கை தள்ளி ஏ-று.
சந்திரவதியது இனிய தோற்றமும் அவளுக்கு நேர்ந்த தீர்ப்பும் ஒன்
றுடனென்று இயைபுடையன அன்மையின் மைந்தரும் மாதரும் துணுக்க
முற்றனர் என்றவாறு.

தேருவீதியிலுள்ள மைந்தரதும் மாதாதும் கூற்றுக்கள்

110. கையோ செழுக்கமல முகமோ நிறைந்தமதி
காலோ விளஞ்சினை வரால்
மெய்யோ கலாபமயி ளிடையோ துடங்குகொடி
விழியோ கடைந்த வடிவேல்
மையோ சுருண்டகுழன் மலையோ திரண்டமுலை
வனிதைக் கெனப் புகலுவர்
சையோ விவட்குவிதி கொலையோ வெளக்கதறி
யழுவா ரதைந்து விழுவார்.

ப - ரை: வனிதைக்கு - (இ) பெண்ணுக்கு (= சந்திரவதிக்கு);
கையோ செழுக்கமலம் - கைகளோ, செழுமையாகிய தாமரைப் பூக்கள்;
முகமோ நிறைந்தமதி - முகமோ, பூரண சந்திரன்; காலோ இளம் சினை
வரால் - கால்களோ, இளமையாகிய சினைகொண்ட வரால்மீன்கள்;
மெய்யோ கலாபமயில் - உடலோ, தோகையைபுடையமயில்; இடையோ
துடங்குகொடி - இடையோ, அசைகின்றகொடி; விழியோ கடைந்த
வடிவேல் - கண்ணோ, கடைந்தெடுத்த கூரிய வேலாபுதம்; சுருண்ட

குழலோ மை - சுருண்ட கூந்தலோ, (கரிய) இருளாம்; திரண்ட முலையோ மலை - திரண்ட ஸ்தனங்களோ, மலைகளாம்; என புகலுவார் - என்று கூறுவார்கள்; ஐயோ இவட்கு விதி கொலையோ - ஐயோ இவளுக்கு விதித்த விதி கொலையோ!; என கதறி அழுவார் - என்று கூறி அழுவார்கள்; அறைந்து விழுவார் - (தமது) முகத்தில் அறைந்து கொண்டு (சிலத்தில்) விழுவார்கள். எ - று.

வி - ரை: சந்திரவதியின் உடல் அக்கங்களின் அழகு உவமை மூலம் கூறப்பட்டது. மையோ, மலையோ என்பவற்றில் 'ஓ' பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. 'ஐயோ' என்பது இரக்கக் குறிப்பிடைச் சொல்.

111. தவளத் திருத்தரள நகையுஞ் சிறந்தவிரு
தனுவைப் பழித்த நுதலும்
பவளத்தை யொத்தகனி யிதழும் படைத்தவிதி
பதறிப் படைத்த துளதோ
கவளக் களிற்றரச னுலகத் துயிர்க்குதவு
கபடற் நிரக்க முடையோ
னிவளைக் கொலக்கருதி யிவர்கைக் கொடுத்ததிரு
மேதென் நிரங்கி யழுவார்.

ப - ரை: தவளத் திருத்தரள நகையும் - வெண்மையான அழகிய முத்துப்போன்ற பற்களையும்; சிறந்த இரு தனுவைப் பழித்த நுதலும் - சிறப்புடையதாகிய இரண்டு விற்களை இகழ்ந்த புருவங்களையும்; பவளத்தை ஒத்த கனி இதழும் - பவளம் போன்ற (சிவப்பு சிறமுடைய) கனிந்த இதழ்களையும்; படைத்தவிதி - படைத்த பிரமதேவன்; பதறிப் படைத்தது உளதோ - மனப் பதறலால் (இக்கொலை விதியை இவளுக்கு) படைத்திருக்கலாமோ; உலகத்து உயிர்க்கு உதவு - உலகத்தின் கண் உள்ள உயிர்கள் யாவற்றிற்கும் உபகாரம் செய்கின்ற; கவளக் களிற்று அரசன் - கவள உணவை உண்ணும் யானைப்படையினையுடைய (நமது) அரசன்; கபடு அற்று இரக்கமுடையோன் - வஞ்சகமற்ற தயான சீலனாயிருந்தும்; இவளைக் கொலக்கருதி - இப்பெண்ணைக் கொல்ல முடிவு செய்து; இவர்கைக் கொடுத்த திரும் - இக் கொலைஞர்களது கையில் ஒப்படைத்த (மைக்குக் காரணமான) விதி; ஏதென்று இரங்கி அழுவார் - யாதாயிருக்குமோ என்று இரக்கப்பட்டு அழுவார்கள் (சிலர்). எ - று.

வி - ரை: புருவங்கள் வில்லினும் அழகுடைத்தென்பார் 'தனுவைப் பழித்த' என்றார். 'நுதல்' புருவத்தை யுணர்த்தியதாகலின் ஆகுபெயர். கனி இதழ் - மென்மையான இதழ்; கனிபோன்ற என்று கூறி 'கொல்வைக்கனி' யை ஒத்த எனப் பொருள் கூறினுமாம். யானை, உணவைக் கவளம் கவளமாக உண்ணும். உயிர்களுக்கு நியதி ஏற்படுத்தும் கடவுளாதவின் பிரமனை விதி என்றார்.

112. வேலைப் பழித்தவிழி யானைச் சினத்தரசன்
 வெட்டென் றுரைத்த பொழுதே
 சாலச் சுவங்கள்சுடு கோலிற் கடிந்துநனி
 தள்ளிக் கொணர்ந்த புலையன்
 சிலத்தை யுங்கனக மார்பத்தை யுங்குலவு
 திண்டோ னையுங்கண் டிடிள்
 மாலொப்ப னன்றிமயி லோடுஒப்ப னல்லதொரு
 மதனொப்ப னென்று மருள்வார்.

ப - ரை: வேலைப் பழித்த விழியானை - வேலை வென்ற சண்களை யுடையவளாகிய இவளை; அரசன் சினத்து வெட்டு என்று உரைத்த பொழுது - (நமது) அரசன் கோபித்து வெட்டு என்று கட்டளையிட்ட பொழுது; சாலக் கடிந்து - மிகவும் கோபித்து; சுவங்கள் சுடுகோலின் நனி தள்ளிக் கொணர்ந்த - பிணம் சுடு கோலினால் (அப் பெண்ணை) வெகு தூரம் தள்ளிக்கொண்டு வந்த; புலையன் - இப் புலையனது (= அரிச்சந்திரனது); சிலத்தையும் - சிறந்த இயல்பினையும்; கனக மார்பத்தையும் - பொன்மயமான மார்பினையும்; குலவு திண் தோளையும் - விளங்குகின்ற வலிமை பொருந்திய தோளினையும்; கண்டிடிள் - நோக்குமிடத்து; மால் ஒப்பன் - (இவன்) திருமால் ஒப்பான்; அன்றி - அஃதன்றி; மயிலோன் ஒப்பன் - முருகனையும் ஒப்பான்; அல்லது -; ஒரு மதன் ஒப்பன் - ஒப்பற்ற மன்மதனை நிகர்ப்பான்; என்று மருள்வார் - என்று கூறி (அவனழகில்) மயங்குவார்கள் (சிலர்); ஏ - று.

வி - ரை: 'கோலின்' என்பதில் 'இன்' சாரியை. சால நனி - உரிச்சொற்கள். அரிச்சந்திரனது அழகை வியந்தவாறு. வேலினும் சிறந்த கூர்மையுடைய கண்கள். சுடுகோல் - வினைத்தொகை.

113. மறையோ னிடத்திவளை விலைகூறி மிக்கவொரு
 மகனோடு விற்றவ னிவன்
 குறையோ பொருட்செலவு தெரியாது மற்றுமொரு
 கொடியோ னலக்க ணுறவே
 பறையோ னிடத்திவளை விலைகூறி விற்றுமுள்ள
 பலநாள் கழித்த தறிலோ
 மிறையோன் மகற்குறுதி செயலா விவர்க்குவரு
 மிகையூ நிதென்றுரை செய்வார்.

ப - ரை: இவன் - இந்தப் புலையன் (= அரிச்சந்திரன்); மறையோ னிடத்து இவளை விலைகூறி மிக்க ஒரு மகனோடு விற்றவன் - ஒரு பிராமணனிடத்தில் இவளை (= சந்திரவதியை) விலை புகர்ந்து, சிறந்த

ஒரு புத்திரனுடன் விற்றவன்; பொருட்செலவு - (இவனுக்கு இப்படி) பொருட்செலவு வந்தது; குறையோ தெரியாது - (என்ன) குறைவினாலோ தெரியாது; மற்றும் ஒரு கொடியோன் - (இவர்களின் பக்கத்தில் நிற்கும்) மற்றக் கொடியவன் (=சத்தியகீர்த்தி); அலக்கண் உற - துன்பம் உண்டாமாறு; பறையோனிடத்து இவனை விலைகூறி விற்றுள்ளான் - பறையனிடத்திலே இவனை (=அரிச்சந்திரனை) விலைபகர்ந்து விற்றவன்; பலநாள் கழித்தது அறிவோம் - (இவ்வாறு இவர்கள்) பலநாள் காலம் கழித்தமையை அறிவோம்; இறையோன் மகற்கு இறுதி செயலால் - (இப்பொழுது) அரசன் குழந்தையைக் கொன்றமையால்; இவர்க்குவரும் இடையூறு இது - இவர்களுக்கு வந்த துன்பம் இதுவாகும்; என்று உரை செய்வார் - என்று கூறுவார்கள் (சிலர்); ஏ - று.

வி - ரை: பறையன் என்பது பறையோன் என வந்தது. 'மகனோடு' - உடனிகழ்ச்சி. விற்று உணன் - விற்றலைச் செய்துள்ளான். தேவதாசன் சிறப்புக்கருதி யிக்க ஒரு மகன் என்றார்; இடை ஊறு - இடையிலே உற்றது.

114. எங்கோ மகன்கதற வுயிருண்ட கொலைகாரி
யிவனோ வெனத் தொடருவார்
வெங்கோப வன்கரியின் முன்போடு மென்றுசிலர்
வெகுள்வார் நெருங்கி யடர்வார்
பங்கோ பறைக்கிவளை வதைசெய்த னம்படை
படாதோ வெனப் பதறுவார்
செங்கோன் முறைக்குவழு நீர்க்கொல்வ தென்றுசிலர்
செயலால் விலக்கி வருவார்.

ப - ரை: எங்கோ மகன் கதற - எமது அரசகுமாரன் கதறியழுமாறு; உயிர் உண்ட கொலைகாரி இவனோ - கொன்ற கொலைகாரி இவன்தானோ?; என தொடருவார் - எனப்பின்தொடருவார் (சிலர்); வெங்கோப வன்கரியின் முன்போடும் - கொடிய கோபத்தினையுடைய வலிய (மத) யானையின்முன்பு (இவனைப்) போடுங்கள்; என்று சிலர் வெகுள்வார் - என்று சிலர் கோபிப்பார்கள்; நெருங்கி அடர்வார் - நெருங்கிவந்து வருத்துவார் (சிலர்); இவளை வதைசெய்தல் பறைக்குப் பங்கோ - இவளை வதைசெய்தல் பறையனுக்குத்தான் உரித்தோ?; நம்படை படாதோ என பதறுவார் - நமது ஆயுதங்கள் (இவனைக்) கொல்லாவோ எனப் பதறுவார்கள் (சிலர்); [அவர்களை நோக்கி]; நீர் கொல்வது செங்கோல் முறைக்கு வழு என்று - நீவிர் கொல்வது செங்கோலாட்சி முறைக்கு வழுவாகும் என்று; சிலர் செயலால் விலக்கிவருவார் - சிலர் தமது செயல்களாலே தடுத்துவருவார்கள்; ஏ - று.

வி - ரை : கோ - அரசன் ; துவட்டரை அரசன் அரச நீதிப்படி தண்டிப்பான் ; அவ்விதம் கடைபெறவிடாது நீர் தண்டித்தல் செங்கோ லாட்சிக்கு இழுக்கு ஏற்படுத்தும் எனத் தடுத்தனர் என்றவாறு. அரச னது கட்டளைப்படியே கடைபெறவேண்டும் என்பதாம். செயலால் விலக்குதல் - கை முதலியவற்றால் தடுத்தல்.

115. அழியாத காசிபதி மகனாவி கொண்டவிவ
 ளரியாய காரி யசடி
 பழிபூணி யிங்ககவி னெளிதாய் விடாதுநமர்
 பலராவி யும்பருகு வாள்
 விழியா லெறிந்துமுயிர் கவர்வாண் முகத்திலெதிர்
 விழியாது நில்லு மெனவே
 மொழிவார் வதைத்திடுகை பொருளாக வற்பமன
 முசியா ளெனப் பகருவார்.

ப - ரை : அழியாத காசிபதி மகன் - (ஒருயிரையும்) கொல்லாத வனாகிய காசிராசன் மகனது ; ஆவிகொண்ட இவன் - உயிரைக்கொண்ட இவன் ; அரியாயகாரி - (ஒரு) அரியாயகாரி ; அசடி - கெட்டவன் ; பழிபூணி - பாதகமே பூண்டவன் (=செய்பவன்) ; இங்கு அகலின் - இவ்விடத்தில் நின்றும் (இவனைக் கொல்லாது) தப்பவிடின் ; எளிதாய் விடாது - இலகுவில் (கம்மை) விடாமல் ; நமர் பலர் ஆவியும் பருகு வான் - நம்மவர் பலரது உயிரையும் உண்பான் (=மாய்ப்பான்) ; விழி யால் எறிந்தும் உயிர் கவர்வான் - பார்வையினால் ஊறுசெய்தும் உயிர் கொள்வான் ; எதிர் விழியாது நில்லும் எனவே - (ஆகையால் இவன்) எதிரில் நில்லாது (மறைந்து) நில்லுங்கள் என்று ; மொழிவார் - (சிலர்) சொல்லுவார்கள் ; வதைத்திடுகை - (இவனை) கொல்லுதல் ; பொருளாக - நிச்சயமா (மென இவன் அறிந்தாளா) கவும் ; அற்பம் மனம் முசியான் - சிறிதும் மனம் மெலியான் ; எனப் பகருவார் - என்று (சிலர்) கூறுவார் ; எ - று.

வி - ரை : அரியாயகாரி, அசடி என்பவற்றில் 'இ' பெயர் விசுதி. 'பழிபூணி' என்பதில் 'இ' வினைமுதல் விசுதி. பருகுவான் - தண்ணீ ரைப்போல இலகுவாக உண்பான் ; விழி - பார்வை (ஆகுபெயர்) ; வதைத்திடுகை - தொழிற் பெயர். 'கை' விசுதி ; தான் இறக்கப்போவது நிச்சயம் என அறிந்தும் மனம் மெலிந்திலன் என்றவாறு. எறிந்தும் - 'உம்' எச்ச உம்மை.

116. தப்பாது மன்மகளை யுயிர்கொண்டு திரமுண்ட
 தறுகண் ணரக்கி நமர்தன்
 கைப்பாச முற்றுவர வலனோ விசும்பினிடை
 கரவா திருத்த விலனே

னப்பா லனைக்கறுளி யிவன்கொன்ற தோவலதி
யார்கொன் றதோ தெய்வமே
யிப்பாவி தன்றலையில் வைத்தா யுனக்குநடு
ளிலையோ வெனப் புகலுவார்.

ப - ரை: தப்பாது - தப்பியோடவிடாது; மன் மகளை உயிர்
கொண்டு உதிரம் உண்ட - அரசுகுமாரனைக் கொண்டு (அவனது) இரத்
தத்தைப் பருகிய; தறுகண் அரக்கி - அஞ்சாமையுடைய அரக்கியாயின்;
நமர்தம் கைப்பாசம் உற்றுரவல்லோ - நம்மவர்களது கைக் கயிற்றிற்
கட்டுண்டு வரக்கூடியவளாவனோ? (=வருவனோ?); விசும்பின்
இடை கரவாது இருத்தல் இலன் ஏன் - (இவன் அரக்கியாயின்) ஆகா
யத்தில் மறைதலிலளாய் (இவ்வாறு நாம் கட்டும்படி) இருத்தல் எதன்
பொருட்டு?; [ஆகையால் இவன் அரக்கியல்லன்]; அப் பாலனைக் கறு
விக் கொன்றது இவனோ - அந்தப் பாலனைக் கோபித்துக் கொன்றது
இவன்தானோ?; அல்லது கொன்றது யாரோ - அல்லது (அப்
பின்னையை) கொன்றது (வேறும்) யாரோனுமாயிருக்குமோ? (இவன்
கொன்றமை நிச்சயமில்லை); தெய்வமே -; இப் பாவிதன் தலையில்
வைத்தாய் - (இக் கொலைக் குற்றத்தை) இப் பாவியின் தலையில் சுமத்தி
விட்டாய்; உனக்கு நடு இலையோ - உனக்கு நடுவுநிலைமை இல்லையோ;
என புகலுவார் - என்று (சிலர்) கூறுவார்கள்; எ - று.

வி - ரை: 'வரவல்லோ' என்பதில் 'ஓ' எதிர்மறை வரான்
என்பது கருத்து. 'எவன்' என்னும் குறிப்புமுற்று 'என்' என்றாய்
(ஏன்) என நீண்டு 'இலன்' என்னும் குறிப்பு முற்றுப் பெயருடன்
இயைந்து 'இலன் ஆதல் ஏன்' என வந்தது. குறிப்பு முற்றுக்கு ஆக்கச்
சொல் விரித்தல் விதியாதலின் 'இலன்' என்பதை 'இலன் ஆதல்' என
விரிக்க; அரக்கியாயின் மறையா திருக்கவும் கட்டுண்ணவும் காரணமில்லை
யாதலின் இவன் அரக்கியல்லன். எனவே இவன் கொலைகாரி என்பது
துணிபன்று. ஆதலின் இவன் இறப்புக்கருதித் தெய்வத்தை நொந்தனர்
என்பதாம். நடு - நீதி; பாவி - இரங்கப்படத்தக்கவன்.

117. கொலைகாரி யைத்தெருவில் விலைகூறி விற்றபடு

கொலைகார துட்ட னிவனும்

புலையா வினைக்கொலைசெ யிவளாவி கொல்வதொரு

பொருளோ வெணக் கதறுவார்

விலைகூறி விற்றவனு யிவனாகில் விட்டிடுவன்

விடலி ரெனக் தொடருவார்

கலையா விறுக்குமட லுறவே பிணித்தகயி

றுடனே பிடித்து வருவார்.

ப - ரை: கொலைகாரியை - (இக்) கொலைபாதகியை; விலைகூறி - விலைபகர்ந்து; வற்ற படுகொலைகார துட்டன் இவனும் - வற்ற படுகொலைகார துட்டன் ஆகிய இவனும்; புலையாவினை கொலைசெய் - இழிந்த செயலாகிய கொலையைச் செய்த; இவன் ஆவி - இவளுயிரை; கொல்வது -; ஒரு பொருளோ - (இவனுக்கு) ஒரு பொருளாகுமோ?; என கதறுவார் - எனக் கதறி அழுவார் (சிலர்); விலைகூறி வற்றவனும் இவளுகில் - (இவனை) விலைபகர்ந்து வற்றவனும் இவனேயாகில்; விட்டிடுவன் - (இவனைக் கொல்லாது) விட்டுவிடுவான்; விடலீர் என தொடருவார் - (இவர்களை) விட்டுவிடாதீர்கள் என்று கூறித் தொடர்ந்து செல்வார் (சிலர்); கலையால் இறுக்கும் மடல் - சீலையினால் இறுக்கக் கட்டிய தோள் மடல்களை; உற பிணித்த கயிறு - மிகவும் (இறுக்க) கட்டிய கயிற்றை; உடனே பிடித்து வருவார் - (தாங்களும்) பிடித்து வருவார்கள் (சிலர்); எ - று.

வி - ரை: 'இவளும்' என்பதில் 'உம்' இழிவு சிறப்பு. புலையாவினை - புலையுவினை; 'ஆகு' என்னும் சொல் 'ஆ' எனவும் விற்குமாதலின் 'புலையாவினை' என வந்தது கொலை - தொழிற்பெயர். கொல்வது - காலங்காட்டிய தொழிற்பெயர். பொருளோ - ஒரு பெரிய காரியமாகுமோ? என்றபடி. விடு+அல்+சர்=விடலீர் - விடாதீர். எதிர்மறை முன்னிலைப் பன்மைமுற்று.

118. தனியாய பாவிசுறை யெவர்போ யுரைத்திடுவர்
தருமா லயப் புரவல
னனியாய மென்றுசிறி துணராதொர் பெண்பழியை
யவமே கொளக் கருதின
னினியா ரிரங்குபவ ரெனவே யலைந்துவயி
றெரியா வுலைந்து சுழல்வார்
கனிவாய் புலர்ந்துநிலை தளர்வார் கலங்கியுடல்
கரைவார் புலம்பி யழுவார்.

ப - ரை: தனியாயபாவி - (வேறு) உதவியற்றவனாகிய (இப்)பாவி யது; குறை - துன்பத்தை; எவர்போய் உரைத்திடுவர் - எவர்போய் [இவளது துணையானவர்க்கு] சொல்லுவார்கள்; தருமா ஆலயம் புரவலன் - தருமத்துக்கு இருப்பிடமான (நமது) அரசனே; அரியாயம் என்று சிறிதும் உணராது - (இக்) கொலைத்தீர்ப்பு அரியாயமானது என்பதைச் சிறிதும் உணராது; ஓர் பெண்பழியை - ஒரு பெண்ணைக் (கொன்ற) பழியை; அவமே கொள்கருதினன் - வீணாக அடையகின்றன்தான்; யார் இனி இரங்குபவர் - யார் இனி (இவளுக்காக) இரங்குபவர்கள்; என - என்று கூறி; அலைந்து - வருந்தி; வயிறு எரியா - வயிறு எரிந்து; உலைந்து சுழல்

வார் - உலைவடைந்து சுழல்வார்கள் (சிலர்); கனிவாய் புலர்ந்து நிலைதளர்
வார் - கொல்வைக் கணிபோன்ற வாயானது புலர தம்நிலை கெடுவார்
(சிலர்); உடல் கலங்கி கரைவார் - உடல் கலக்கமடைந்து அழுவார்
(சிலர்); புலம்பி அழுவார் - வாய்விட்டு அழுவார் (சிலர்); எ - று.

வி - ரை: எரியா - செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டு வினை எச்சம்.
கரைதல் - மனங்கரைந்து மனத்தள் புலம்பல்; புலம்பி அழுதல் - பிர
லாபித்து அழுதல். அரியாயம் எனற்பாலது எதுகை கோக்கி அரியாய
மாயிற்று. ௩+ரியாயம்.

119. வல்லோர்கள் வல்லபடி சொல்வார்கள் மன்னுமிறை
மருமானை ரிவள் கொன்றவா அ
றில்லாத போதிவளை வறிதே வதைத்தபழி
யார்பால தென்று பகர்வார்
கொல்லா துவன்சிறையில் வைத்தே விளங்கிவிவள்
கொலைதான் வதைத் திடுதலா
மல்லாது விட்டிடலு மறமாகு மென்னவவ
ரவரோ டுரைத் துழலுவார்.

ப - ரை: வல்லோர்கள் வல்லபடி சொல்வார்கள் - வல்லமைபுடை
யவர்கள் (தங்கள் வன்மையால்) வல்லமையாகத் (தம் காரியத்தைச் சாதித்
துச்) சொல்வார்கள்; மன்னும் இறை மருமானை - நிலைபேறுடையவளுகிய
(ருமது) அரசனது வழித்தோன்றலை (=புதல்வனை); இவள் கொன்றவாறு
இலாதபோது - இவள் கொன்றதில்லையாயின்; இவளை -; வறிதே -
வீணை; வதைத்த பழி யார்பாலது என்று பகர்வார் - கொன்ற பாவம்
யாரைச் சார்ந்தது என்று கூறுவார் (சிலர்); கொல்லாது - இவளைக்
கொலைசெய்யாது; வன்சிறையில் வைத்து விளங்கின் - வலிய சிறைக்
கூடத்தில் (சிறிது காலம்) வைத்து வழக்கை விளங்கினால்; இவள் கொலை
தான் - இவளால் (செய்யப்பட்ட) கொலைதான் (எனின்); வதைத்திடுதல்
ஆம் - (இவளை) கொல்லுதல் (தக்க) தாம்; அல்லாது - அல்லாதது எனில்
(=கொலைசெய்தான் அல்லள்ளனில்); விட்டிடலும் அறமாகும் - (இவளை)
விட்டுவிடுதல் தருமமாகும்; எண் - என்று; அவர் அவரோடு உரைத்து
உழலுவார் - ஒருவரோடு ஒருவர் சொல்லி வருந்துவார்கள் (சிலர்); எ-று.

வி - ரை: சாதித்தல்: உள்ளதை இல்லதாகவும் இல்லதை உள்ள
தாகவும் செய்தல். இவள் கொலை - இவளது கொலை; ரி.ம் வேற்றுமைத்
தொகை; அவர் அவரோடு உரைத்தல் என்பதற்குத் தம்முட்டாமே
கூறினர் என உரைத்தலுமாம். 'அல்லாதது' எனற்பாலது 'அல்லது'
எனத் தொகுக்கப்பட்டது (தொகுத்தல் விகாரம்). 'கொன்றவாறு'
என்பது உயிரளபெடை. கொலைதான், அல்லாது என்பவற்றுடன்
'எனின்' என்னும் சொல் சேர்த்துப் பொருள் கூறப்பட்டது.

120. பதியேது பாவியிவண் வரவேது வந்துபெறு
 பலனேது பாவ நிகழ்பெண்
 மதியேது வித்தனையும் விளைவித்த தேதென்று
 மறுகர மருண்டு விழுவார்
 விதியே யறக்கொடியை யெளியா டனைக்கறுவி
 விலைகூறி விற்றது மலாற்
 சதியே விளைத்தனையீ தறமோ வெனச்சிலர்க
 டளர்வார் முகத்தி லறைவார்.

ப - ரை: பாலி இவள் பதி ஏது - பாலியாகிய இவளது ஊர்
 ஏதுவோ; வரவு ஏது - (இவ்வீடம்) வந்தகாரணம் யாதோ; வந்து பெறு
 யலன் ஏது - வந்து பெற்ற பலன் (தான்) யாதோ; பாவம் நிகழ் -
 (இக் கொலைப்) பாவம் நிகழ்வதற்குக் காரணமான; பெண் மதி ஏது -
 பெண்புத்தி ஏதுவாயிருந்ததோ; இத்தனையும் விளைவித்தது ஏது என்று -
 இவ்வளவு தீமைகளையும் நடைபெறச் செய்தது (எப்பாவமோ) என்று;
 மறுகா - சுழன்று; மருண்டு விழுவார் - மயங்கி விழுவார் (சிலர்);
 விதியே - (ஓ) விதியே!; அற கொடியை - (ஈ) மிகவும் கொடியை;
 எளியாள் தனை கறுவி - எளியவளாகிய இவளைக் கோபித்து; விலைகூறி
 விற்றதுமலால் - விலைபகர்வித்து (அடிமையாக) விற்பித்ததம் அல்லாமல்;
 சதியே விளைத்தனை - (இறுதியில்) நாசத்தையும் விளைவித்தாய்; ஈது
 அறமோ - இது நீதியாகுமோ; என சிலர்கள் தளர்வார் - என்று சிலர்
 தளர்வாராய்; முகத்தில் அறைவார் - முகத்தில் அறைந்து துக்கிப்
 பார்கள்; எ - று.

வி - ரை: 'தளர்வார்' முற்றெச்சம்; இக் கொலைக் குற்றத்துள்
 சிக்குமாறு இவளைச் செலுத்திய பெண்புத்தி ஏதுவோ என்பார் 'பாவ
 நிகழ் பெண்மதி ஏது' என்றார். கூறி; விற்றது என்பன பிறவினைக
 ளாக்கிப் பொருளுரைக்கப்படல் வேண்டும். சிலர்கள் - சிலர்; 'கள்'
 வேண்டாவினது; செய்யுள் கோக்கி வந்த விரித்தல் வீகாரம்; சிலர்
 கண் தளர்வார் எனப் பிரிப்பாருமுளர். கண் - கண்ணீர்; எளியாள் -
 பாலி என்பன இரங்கப்படத் தக்கவள் என்ற பொருளன.

121. அங்கே யடித்தவடி யிங்கே யலைக்குமலை
 வல்லாம லெய்து கொலையும்
 பங்கே ருகத்தினது மலர்போல் விளங்குமுக
 மறியாத பாளை யனையா
 ளெங்கே பிறந்தனள்கொ லெங்கேவ ளர்ந்தனள்கொ
 லெங்கே யிருந்தனள் கொலோ
 விங்கே யிறந்தவிய வந்தா ளெனப்பலரு
 மிடைகின்ற வெவ்லை தனிவே.

ப - ரை: அங்கே அடிக்கும் அடி உம் - அங்கே அடித்த அடியும் ; இங்கே அலைக்கும் அலைவு உம் அல்லாமல் - இங்கே அலைகின்ற அலைவும் அல்லாமல் ; எய்து கொலை அறியாத - நடைபெற்ற (அரசு குமாரனது) கொலையை அறியாத ; பங்கேருகத்தின் நறுமலர்போல் விளங்கு முக பாவை அனையாள் - நாமரையினது வாசனை யிருந்த மலர்போல் விளங்குகின்ற முகத்தினையுடைய பாவையை ஒத்தவளாகிய இவள் (=சந்திரவதி) ; எங்கே பிறந்தனன்கொல் - எங்கே பிறந்தாளோ ; எங்கே வளர்ந்தனன்கொல் - எங்கே வளர்ந்தாளோ ; எங்கே இருந்தனன்கொல் - எங்கே இருந்தாளோ : இங்கே இறந்து அவிய வந்தான் - இங்கே இறந்தொழிய வந்தான் ; என - என்று ; பலரும் இடைகின்ற எல்லை தனிலே - பலரும் வருந்துகின்ற சமயத்தில் ; எ - று.

வி - ரை: 'கொல்' இடைச்சொல். இவள் அடி, அலைவுகளை, அறிவாளையன்றி அரசுகுமாரன் கொலையை அறிந்தவனல்லள் என்ற வாறு. தனக்கு நடைபெற விருக்கும் கொலையைப்பற்றியும் அறியாள் எனினுமாம். இப்பாட்டு அடுத்த பாவுடன் முடியும் (குளகம்). கொலையும் என்பதிலுள்ள 'உம்' பிரிக்கப்பட்டு 'அடி' உடனும் 'அலைவு' உடனும் இயைத்துப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது.

அரிச்சந்திரன் சந்திரவதியை வேட்டுநங்காக
மதிலின் புறத்தே கொண்டு செல்லுதல்

122. என்ன பாதகஞ் செய்தன மெனவிறை நகைத்துக்
கன்னி கைகளைக் கட்டிய கயிறுதான் பிடித்துத்
துன்னு மாமணித் தோரண வாயிலைக் கடந்து
பொன்னின் மாநகர்ப் புரிசையின் புறத்துவந்திழுத்தான்.

ப - ரை: என்ன பாதகம் செய்தனம் என இறை நகைத்து - (இத் துன்பங்களை அநுபவிக்க நாம்) என்ன பாவங்களை (முற் பிறப்பில்) செய்தோமோ என எண்ணி, அரசன் (= அரிச்சந்திரன்) புன்னகை செய்து ; கன்னி கைகளைக் கட்டிய கயிறு தான் பிடித்து - பெண் (= சந்திரவதி) ணின் கைகளைக் கட்டிய கயிற்றைத் தான் பிடித்துக்கொண்டு ; துன்னு மாமணித் தோரண வாயிலைக் கடந்து - நெருங்கிய பெரிய மணிகளால் ஆக்கப்பட்ட தோரணங்கள் பொருந்திய வாயிலைக் கடந்து ; பொன்னின் மாநகர் - பொன்மயமான பெரிய காசி நகரினது ; புரிசையின் புறத்து - மதிலின் புறத்தே ; வந்து இழுத்தான் - வந்து தங்கினான் ; எ - று.

வி - ரை: யிகப் பெரிய இடர் நேரும் காலத்து அறிவாளிகளுக்குப் புன்னகை தோன்றலு முண்டு. பொன்னின் - பொன்னை ஒத்த எனினுமாம். நகரின் புறத்தே கொலைத் தண்டனை சிசுமுமாதலின் 'புரிசையின் புறத்து' என்றார்.

வசிட்டன் இக் காட்சியைக்காண இந்நிரை அழைத்தல்

123. உற்ற நாளையில் வசிட்டனவ் வும்பர்கோன் றனக்குக்
கொற்ற வாநினக் கியான்புகல் கோதிலா னிடத்தே
யற்றை நாண்முதற் கௌசிக னமைக்குமு றனைத்து
மிற்றை நாள்விடுங் காண்பநீ யெழுகவென் றிசைத்தான்.

ப - ரை: உற்ற நாளையில் - (அவ்வாறு அரிச்சந்திரன் கொண்டு)
வந்த அச்சமயத்தில்; வசிட்டன் - வசிட்டமுனிவர்; அவ் உம்பர்கோன்
தனக்கு-அந்தத் தேவர்கட்கு அரசனாகிய இந்நிரைநோக்கி; கொற்றவா -
வெற்றியையுடைய அரசனே!; நினக்கு - உனக்கு; யான்புகல் - (மிக
வும் ஒழுக்கமுடையவனென்று) யான்சொன்ன; கோதிலான் இடத்தே -
குற்றமற்றவனாகிய அரிச்சந்திரனிடத்து; கௌசிகன் - (அரிச்சந்திரனைக்
கீழ் மகனென்று நின் சபையில் அன்று என்னை எதிர்த்துக் கூறிய)
கௌசிகமுனிவன்; அற்றை நாள்முதல் அமைக்கும் ஊறு அனைத்தும் -
அன்று தொடக்கம் (அவ் வரிச்சந்திரனுக்குப்) புரிந்துவரும் துன்பம்
யாவும்; இற்றை நாள்விடும் - இன்றுடன் நீங்கிவிடும்; காண்பம் -
(அதனை நாமும்) காண்போம்; நீ எழுக என்று இசைத்தான் - நீ வரு
வாயாக என்று கூறினார்; எ - று.

வி - ரை: 'உற்ற நாள்' என்பதில் 'நாள்' என்பது 'நாள்
மலர்' என்பதிற்போல காலையை உணர்த்திற்று. சமயத்தில் எனப்
பொருள் கூறினுமாம். அன்று+நாள்=அற்றைநாள்; அன்று - (அ)
பண்டறி சுட்டு; முன் நடந்தமையை ஞாபகப்படுத்திற்று. இன்று+
நாள்=இற்றைநாள் 'ஐ' சாரியை. காண்பம் - உளப்பாட்டுத் தன்மைப்
பன்மைமுற்று. விடும் - செய்யுமென்றும். விடுவான் எனவும் பொருள்
கூறலாம்.

அட்டிக்கீதப்பாலகநம் தும்புரு நாரநீ முதலியோநம் காண வருதல்

124. தாமும் வார்சடை மாமுனி யவ்வுரை சாற்றச்
சூழ மாதருந் தும்புரு நாரநர் தாமும்
வாமும் வச்சிர பாணியும் வசிட்டனும் யாரு
மேழு பாலருங் காணவந் தந்தரத் திருந்தார்.

ப - ரை: தாமும் வார்சடை மாமுனி - (கீழே) தாழ்த்து தொங்கு
கின்ற நீண்டசடையையுடைய மேன்மைபொருத்திய வசிட்டமுனிவர்;
அவ் உரை சாற்ற - அவ் வார்த்தையைச் சொல்லுதலும்; வாமும் வச்
சிரபாணியும் - (சகல போகங்களுடனும்) வாழுகின்ற வச்சிராயுதத்தைக்
கையிலே பொருத்திப்பவ (இந்திரனும்) னும்; சூழும் மாதரும் - (அவனை)
சூழ்ந்திருக்கும் (தெய்வ) மகளிரும்; தும்புரு நாரந்தாமும் - தும்புரு
நாரநர் என்னும் இருவரும்; வசிட்டனும் - வசிட்டமுனிவரும்; ஏழு

பாலரும் - (திக்குப்) பாலகர் எழுவரும்; யாரும் - (மற்றுமுள்ளோர்) யாவரும்; காண - (அந் நிகழ்ச்சியைக்) காண; அந்தரத்து வந்து இருந்தார் - ஆகாயத்து வந்திருந்தனர். எ - று.

வி - ரை : அட்டதிக்குப்பாலகருள் கீழ்த்திசைக் கிறைவனாகிய இந் திரனை முற்கூறியமையின் எழுபாலகரும் எனப் பிற்கூறினார். அவர் அக் கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் எனப்படுவர்.

கொள்கை அரிச்சந்திரனைப் பொய் கூறுமாறு புத்தி கூறுதல்
125. அந்த வேளையிற் கொள்கிகள் விரைந்துவந் தரசே யிந்த நோதக வெய்தலென் னெனக்குநீ முன்னர் தந்த நாடியான் தந்திலே னெனுமொழி சாற்றி யுந்த நாடுமிய் வுயிர்களும் பெறுகென வுரைத்தான்.

ப - ரை : அந்த வேளையில் - அந்தச் சமயத்து; கொள்கிகள் விரைந்து வந்து - கொள்கிகமுனி விரைவாக (அரிச்சந்திரனும் சந்திரவதியும் நிற்குமிடத்திற்கு) வந்து; அரசே - அரசனே!; நீ இந்த நோதகவு எய்தல் என் - நீ இந்தத் துன்பங்களை அறுப்பிப்பது எதற்காக? (= அறுபலிக்க வேண்டியதில்லை); எனக்கு முன்னர் தந்த நாடு - எனக்கு (நீ) முன்னர் தந்த நாட்டை; யான் தந்திலேன் எனும் மொழி சாற்றி - யான் உனக்குத் தந்திலேன் என்கிற (ஒரு பொய்) வார்த்தை கூறி; உம் தம் நாடும் - உங்களுடைய (கோசல) நாட்டையும்; இ உயிர்களும் பெறுக என உரைத்தான் - இந்த (இறந்த, இறக்கவிருக்கின்ற) உயிர்களையும் (மீளவும்) பெறுவாயாக என்று கூறினான். எ - று.

வி - ரை : எய்தல் என் - இத் துன்பங்களை அறுபலித்தல் என்ன பயன் கருதி என்றுரைத்தலுமாம். பொய் புகலுவையாயின் நின் துன்பங்களனைத்தும் அகலச் செய்வேன் என்றாரென்பது. சந்திரவதியை அரசன் கொல்லுமுன் கொள்கிகள் விரைந்து சென்றாரென்றவாறு. 'பெறுக என' எனற்பாலது 'பெறுகென' எனத் தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது. பெறுக - வியங்கோள்முற்று.

அரிச்சந்திரன் சந்திரவதி என்போர் கூறிய விடை

126. சேர நின்றவன் செப்பிய தாங்கவ ரன்றி யாருங் கேட்டிலர் வசிட்டனு மமரரு மறிந்தார் வீர வேந்தனு மங்கையு மவனடி வீழ்த்திங் கியாரை யிந்த வேழமைக் காட்செய்தி யென்றார்.

ப - ரை : சேர நின்று - (அரிச்சந்திரன் சந்திரவதி என்போரின) பக்கத்தில் நின்று; அவன் - அக் கொள்கிகமுனி; செப்பியது - கூறி

யவை (இவ் வார்த்தை) களை; ஆங்கு - அவ்விடத்தில்; அவர் அன்றி - (அரிச்சந்திரன் சந்திரவதியாகிய) அவ் விருவருமே யன்றி; யாரும் கேட்டிலர் - (வேறு) எவரேனும் கேட்டிலர்; [ஆயின்] வசிட்டனும் அமரரும் அறிந்தார் - வசிட்டமுனிவரும் தேவர்களும் (அதனை) அறிந்தார்கள்; வீர வேந்தனும் மங்கையும் - வீரத்தினைபுடைய வேந்த(னாகிய அரிச்சந்திர)னும் தேவியும்; அவன் அடி வீழ்ந்து - அ(க்கொள்கிக முனி)வரது பாதங்களில் வீழ்ந்து (வணங்கி); இங்கு - இவ்விடத்தில்; நீ -; இந்த ஏழமைக்கு - இந்த இனிதகைமைக்கு; யாரை ஆள் செய்தி - யாரை ஆளாக்குகிறீர்; என்றார் - என்று கேட்டார்கள். எ - று.

வி - ரை: பொய்யாமையாகிய வீரத்தினை புடைமையான் 'வீர வேந்தன்' என்று ரொனினுமாம். ஆள் செய்தி - ஆளாக்குகிறீர்; இந்த இழிசெயலைச் செய்யுமாறு நீர் யாரைக் கேட்கிறீர். எம்மைக் கேட்பது முறையா என்றவாறு. செய்தி - இகரவிதி; முன்னிலைமுற்று - நிகழ்காலங் காட்டிற்று.

127. சேய்மை யண்மையி லுயிர்க்கொரு துணையெனச் சிறந்த வாய்மை யாலகந் தூய்மையா மற்றிலை புறத்தைத் தூய்மை செய்வது நீரலாற் சொல்லின்வே றுளதோ நோய்மை செய்யினும் வாய்மையே நோன்பெனக் கருதி.

ப - ரை: புறத்தை தூய்மை செய்வது - புறத் தேகத்தைப் புனிதம் செய்வது; நீர் அலால் - நீரேயன்றி; சொலின் வேறு உளதோ - சொல்லத்தக்க வேறேதேனும் உண்டோ [அதுபோல]; சேய்மை அண்மையில் - பரலோகத்திலும் இவ் வுலகத்திலும்; உயிர்க்கு ஒரு துணை என சிறந்த - உயிர்களுக்கு ஒப்பற்ற துணையாகிச் சிறந்த; வாய்மையால் - சத்தியத்தினால்; அகம் தூய்மையாம் - உள்ளம் தூய்மையடையும்; மற்று இலை - (அவ்வாறு புனிதம் செய்வது) வேறெதுவு மில்லை; [ஆதலால்] நோய்மை செய்யினும் - துன்பம் தரினும்; வாய்மையே நோன்பெனக் கருதி - சத்தியமே (நமக்கு) வீரதமென எண்ணி. எ - று.

வி - ரை: சேய்மை, அண்மை என்பன சேய்மையான (எய்துவதான) மோட்சத்தையும் அண்மை (எய்தியுள்ள) இவ்வுலக வாழ்வையும் கருதின. (ஆகுபெயர்கள்). "புறந்தூய்மை நீரானமையும் அகந்தூய்மை வாய்மையாற் காணப்படும்" "பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற செய்யாமை செய்யாமை கன்று" என்னும் குறட்பாக்களின் கருத்துப் புலப்பட சின்றது இப்பாடல். இது குளகம். 'என்றார்' என 130-ம் செய்யுளில் முடியும். 'உளதோ' என்பதில் 'ஓ' எதிர்மறை.

128. புலைய னும்விரும் பாதனிப் புன்புலால் யாக்கை நிலையெ னுமருண் டெயிரினு நெடிதுறச் சிறந்தே தலைமை சேர்தரு சத்தியம் பிறழ்வது தரியேய் கலையு ணர்ந்தநீ யெமக்கிது கழறுவ தழகோ.

ப - ரை : புலையனும் விரும்பாத - பறையனும் விரும்பாத ; இப் புன்புலால் யாக்கை - இந்த இழிந்த புலால் நாற்றத்தினையுடைய உடம்பை ; நிலை என மருண்டு - நிலையானது என மயங்கி (உணர்ந்து) ; உயிரினும் நெடிது உற சிறந்து - உயிரைக்காட்டிலும் மிகுதி உடைய தாய்ச் சிறப்படைந்து ; தலைமைசேர்தரு சத்தியம் - முதன்மை பொருந்தியதாகிய சத்தியத்தை ; பிறழ்வது - தவறுதற்கு ; தரியோம் - (மணம்) பொருந்தோம் ; கலை உணர்ந்தீ - (எல்லாக்) கலைகளையும் உணர்ந்தீர் ; எமக்கு இது கழறுவது அழகோ - எமக்கு இவ்விதம் கூறுவது (உமக்கு) முறையாகுமோ ; எ - று.

வி - ரை : 'சேய்மை அண்மையில் உயிர்க்கு உறுதிபயத்தலின் உயிரினும் சிறந்த என்றார் : யாக்கையின் பொருட்டு உயிர்க்கு உறுதி தரும் உண்மையை விடோம்' என்றவாறு. 'அழகோ' - 'ஆ' எதிர்மறை. 'புலையனும்' 'உம்', இழிவுசிறப்பு. தரி + ஆ + எம் = தரியோம். உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை முற்று. 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை கெட்டது.

129. இம்மை யம்மைவீ டெனமறை புலங்கொள வியம்பும்
மும்மை யுந்தரு முறையுடைத் தெனுநிலை முரணி
யெம்மை யாழ்வயிற் றடக்கிலீ டுமிழ்கலா லெரிவாய்
வெம்மை கூர்நர குய்க்கினு மெய்ம்மையை விடோமால்.

ப - ரை : மெய்ம்மை - சத்தியமானது ; இம்மை அம்மை வீடு - இம்மை (யின்பம்) மறுமை (யின்பம்) மோட்சம் ; என மறைபுலம் கொள இயம்பும் - என்று வேதங்கள் அறிவுடனியையக்கூறும் ; மும்மையும் தரும் - மும்மையின்பங்களையும் தருதலாகிய ; முறை உடைத்து - தன்மையினை உடையது ; எனும் நிலை முரணி - என்று சொல்லப்படுகின்ற அவ் வியல்பு மாறுபட்டு ; எம்மை - எங்களை ; ஆழ்வயிற்று அடக்கி - (தனது) ஆழமான வயிற்றிலே அடக்கி ; மீட்டு உமிழ்கலா - மீட்டும் வெளியே உமிழாத ; எரிவாய் - அக்கினியாகிய வாயை உடைய ; நரகு உய்க்கினும் - நரகத்திலே செலுத்திவிடுமாயினும் ; விடேம் - (நாம் அந்த மெய்ம்மையைக்) கைவிடோம் ; எ - று.

வி - ரை : ஆல் - அசை. இம்மை அம்மை ஆகுபெயர்கள். இவ்வுலக யின்பம் மறுமை யின்பம் மோட்ச வின்பம் மூன்றுத் தாவல்லதாகிய மெய்ம்மை அவ் வியல்புமாதிக் கொடிய நரகே தருமாயினும் அதனை விடோம் என்றவாறு. உய்க்கினும் 'உம்' எதிர்மறை. 'உமிழ்கலா' ஈறு குறைந்த எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். உமிழ் + கு + அல் + ஆ எனப் பிரித்து 'கு'வும் 'ஆ'வும் சாரியைகளாகவும் 'அல்' எதிர்மறை இடைநிலையாகவும் கொள்ளலாம். உமிழ் + கில் + ஆ எனப் பிரித்து

‘இல்’ என்னும் ஆற்றல் இடைநிலை திரிந்தும்; எதிர்மறை ஆகாரம் பெற்றும் வந்தது எனலுமாம்.

கௌசிகமுனி மறைநல்

130. பதியி முந்தனம் பாலனை யிமுந்தனம் படைத்த
நிதியி முந்தன மினிநமக் குளதென நினைக்கும்
கதியி முக்கினும் கட்டுரை யிமுக்கிலோ மென்றார்
மதியி முந்துதன் வாயிமுந் தருந்தவன் மறைந்தான்.

ப - ரை : பதி இமுந்தனம் - (சத்தியத்தைக் காத்தற் பொருட்டு நமது) நாட்டை இமுந்தோம்; பாலனை இமுந்தோம் - புத்திரனை இமுந்தோம்; படைத்த நிதி இமுந்தனம் - பெற்ற செல்வ (மனைத்தையும்) யிமுந்தோம்; இனி நமக்கு உளது என நினைக்கும் - இனி நமக்கு உள்ளது என்று (நாம்) கருதுவதாய்; கதி இமுக்கினும் - மேலானகதி (=மோட்ச இன்பத்தை) யை இமுந்தாலும்; கட்டுரை இமுக்கிலோம் - சத்தியத்தை இமுக்கமாட்டோம்; என்றார் - என்று கூறினார்கள்; [அப்பொழுது] மதி இமுந்து - புத்தி கெட்டு; தன் வாய் இமுந்து அருந்தவன் - தனது சபத்தினையும் இமுந்தவராய் அரிய தவத்தினையுடைய விசுவாமித்திர முனி; மறைந்தான் - மறைந்தார்; எ - று.

வி - ரை : இந்திர சபையில் புத்திகெட்டு அரிச்சந்திரனைக் கொண்டு பொய் சொல்லுவப்பேன் என்று கூறிய சபத மொழி இன்றுடன் வழுவற்றாகவின் வாய் இமுந்த என்றார். வாய் - ஆகுபெயர். வார்த்தையைக் கருதினமையின். வாயிமுந்த வருந்தவன் என்பது வாயிமுந்தருந்தவன் என வந்தது. வாயிமுந்த என்பதற்கு யாதும் சொல்ல மாட்டாதவராகிய எனவும் பொருள் கூறலாம். கதி இமுக்கினும் ‘உம்’ எதிர்மறை.

விசுவாமித்திரரை இந்திரன் அழைத்தல்

131. மறைந்து போகலும் வாசவன் மாமுனி வீனைக்க
யறைந்த காரண மறிந்துபோ வெனவரு கழைத்தான்
நிறைந்த நாணமுங் குறைந்தபார் வைபுமுற நினைவு
குறைந் திருந்தனன் முகிலிடத் தவருடன் கூடி.

ப - ரை : மறைந்து போகலும் - (கௌசிகமுனி) மறைந்து செல்லுதலும்; வாசவன் - இந்திரன்; மாமுனிவீனைக்கய - பெரிய (தவசிரோட்டராய் கௌசிக) முனியைக் கூவி; அறைந்த காரணம் முழுவதும் - (நீர்) கூறிய (சபத வார்த்தைகளின்) முடிவு முழுவதையும்; அறிந்துபோம் என அருகு அழைத்தான் - அறிந்து செல்லும் என்று சொல்லித் தன் பக்கத்தே வருமாறு அழைத்தான்; நிறைந்த நாணமும் - அதிகரித்த நாணமும்; குறைந்த பார்வையும் - (அதனாற்) குனிந்த பார்வையும்; உற - பொருந்த; முகிலிடத்து - மேக மண்டலத்தே; அவருடன் கூடி - அவர்களுடன்

கூடி; நினைவு குறைந்திருந்தான் - (இறுமாப்பான்) நினைவு குன்ற (மணம்) சேர்ந்திருந்தார் (விசுவாமித்திரமுனி). ஏ - று.

வி - னை: அறைந்த காரணம் என்றது முன் தேவருலகில் நடந்த சபதங்களை உணர்த்தி நின்றது. கூய், கூடி செய்தென் எச்சங்கள்.

அரிச்சந்திரன் சந்திரவதியுடன் தேவதாசன் கிடந்த இடத்துக்கு
(=கடலைக்கு) வருதல்

132. வாசத் தார்புனை வாசவ னுடன்முனி வைகப்
பாசத் தாள்சரம் பிணித்ததோர் பாசங்கை பற்றிப்
பேசத் தான்பெரான் பிணஞ்சுடு கோலினுற் தள்ளி
நேசத் தார்மகன் கிடந்ததோர் நெடுநில முற்றான்.

ப - னை: முனி - (கௌசிக) முனி; வாசத்தார் புனை வாசவனுடன் வைக - (வாசனை பொருந்திய மந்தாரமலர்) மாலையை அணிந்த இந்திர னுடன் இருக்க; பாசத்தான் - (தன்மீது) அன்புடையான் (ஆகிய சந்திர வதியினது); சரம் பிணித்தது ஓர் - கைகளைக் கட்டியதாகிய ஒப்பற்ற; பாசம் கைபற்றி - கயிற்றைக் கையாற் பிடித்து; பேசத்தான் பெரான் - யாதொன்றும் பேசாதவளும்; பிணம் சுடு கோலினால் தள்ளி - பிணங் களைத் (தள்ளிச்) சுடுகின்ற கோலினால் (சந்திரவதியைத்) தள்ளிக் கொண்டு; நேசத்தார் மகன் - அன்பு மிகுந்தவர்களாய அவர்கள் புதல்வனாகிய தேவதாசன்; கிடந்ததோர் - (இறந்து) கிடந்ததாகிய ஒப் பற்ற; நெடுநிலம் உற்றான் நீண்ட நிலத்தை (=கடலையை) அடைந் தான். ஏ - று.

வி - னை: தேவதாசன் கிடந்தமையின் அதனை ஒப்பற்ற நிலம் என்றார்; அவனது புனிதத்தன்மை கருதி. பாசம் - அன்பு, கயிறு என்னும் இருபொருளில் வந்தது. 'பேசத்தான்': தான் - சாரியை.

சந்திரவதி அரிச்சந்திரனை வணங்கி, அறம் வழவேல் என
அரிச்சந்திரனுக்குக் கூறல்

133. வழக்கி னென்றுநீ வழிபடு தெய்வத்தை வணங்கிக்
கிழக்கு நோக்கியீண் டிருவெனக் கிளிமொழி மடந்தை
பழக்க மானவக் கணவனைப் பரவியென் னை
யிழக்க வஞ்சிநீ யறம்வழு வேலென வியம்பும்.

ப - னை: வழக்கின் - வழக்கமாக; என்றும் - தினமும்; நீ வழிபடும் தெய்வத்தை - நீ வணங்கும் தெய்வத்தை; வணங்கி - வணங்கி(க்கொண்டு); கிழக்கு நோக்கி - கிழக்குத் திசையை நோக்கி(க் கொண்டு); ஈண்டு இரு என - இவ்விடத்தே இருப்பாயாக - என்று (அரிச்சந்திரன்) கூற; கிளிமொழி மடந்தை - கிளியினது மொழி

போலும் மொழியினையுடைய பெண்(னாகிய சந்திரவதி); பழக்கமான அக் கணவனைப் பரவி - வழக்கமாக வழங்கி வந்த தனது கணவனை வணங்கிக்கொண்டு; என் ஆவி இழக்க அஞ்சி - என்னுயிரை இழத்தற்குப் பயந்து; - நீ - நீர்; அறம் வழுவேல் என இயம்பும் - தரும் நெறியினின்றும் வழுவாதீர் எனச் சொல்லுவாள் ஆயினான்; எ - று.

வி - ரை: குலமகட்டுத் தெய்வம் கொழுநன் ஆதலின் கணவனைப் பரவினான் என்றவாறு வழவு + ஆ + எல் = வழுவேல்; 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை. இயம்பும் - செய்யுமென் முற்று. " பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையில் செல்லாதாகும் செய்யுமென் முற்று" ஈண்டுப் பெண்பாலில் வந்தது. கிளிமொழி - உவமத்தொகை.

அரிச்சந்திரன் வாளை எடுத்தல்

134. பொருந்து நீத்தத்திற் புற்புத வாழ்வைநீ மெய்யென்றருந்த வத்தைபு மறத்தையு மெய்யையும் விடுத்து வருந்தன் மன்னவ வழிவழி சிறக்கென வாழ்த்தி யிருந்த பின்சுடர் வாட்படை வலக்கையி னெடுத்தான்.

ப - ரை: மன்னவ - அரசனே!; நீத்தத்தில் பொருந்தும் புற்புத வாழ்வை - நீரிலே தோன்றுகின்ற நீர்க்குயிழிபோன்ற (நிலையற்ற) வாழ்வை; நீ - நீர்; மெய் என்று - கிலையானது என்று கருதி; அரும் தவத்தையும் அறத்தையும் மெய்யையும் - அரிய தவத்தினையும் தருமத்தினையும் சத்தியத்தையும்; விட்டு வருந்தல் - (கை) விட்டு (பின்) வருந்தல்; வழி வழி சிறக்க - வம்சபரம்பரையாகச் சிறந்து வாழ்வீராக; என வாழ்த்தி இருந்தபின் - என்று வாழ்த்தி (சந்திரவதி கிழக்கு நோக்கி) இருந்த பின்னர்; சுடர் வாள் படை - ஒளி பொருந்திய வானாபுதத்தை; வலக்கையின் எடுத்தான் - (அரிச்சந்திரன்) வலக்கையின்கண் எடுத்தான். எ - று.

வி - ரை: சிறக்க, வருந்தல் - வியங்கோள் முற்றுக்கள். 'நீத்தத்தின்' என்பதில் 'இன்' ஓ - ம் வேற்றுமை உவம உருபு. வருந்து + ஆ + அல் = வருந்தல். 'ஆ' கெட்டது. உடலுக்கு மெய் என்னும் பெயர் உளதாயினும் அது மெய்யன்று என்று கூறினான். மன்னவ - அண்மை விளி.

அரிச்சந்திரன் வாளை வீசல்

135. உலகு யிர்க்கெலாம் பசுபதி யொருமுத லாயினலகில் சிருடை யவன்மொழி மறையெனி னதன்கணிலக நம்பல வற்றினும் வாய்மையீ டிலதேல் விலகு றுமலவ் வாய்மையை விரதமாக் கொளின்யான்.

ப - ரை: உலகு உயிர்க்கு எலாம் - (இந்த) உலகத்திற்கும் (இதன்கண் உள்ள) உயிர்கள் எல்லாவற்றிற்கும்; பசுபதி - பரம

சிவனே ; ஒரு முதல் ஆயின் - ஒப்பற்ற ((முழு)முதல் (கடவுள்) ஆனால் ; அலகுஇல் சீர்உடை மறை - அளவற்ற சிறப்பினைபுடைய வேதங்கள் ; அவன் மொழி எனில் - அவனது (திருவாய்) மொழியாகு மெனில் ; அதன்கண் இலகு அறம் பலவற்றினும் - அவ் வேதத்தின்கண் (சொல்லப்பட்டு) விளங்குகின்ற தருமங்கள் பலவற்றுள்ளும் ; வாய்மை ஈடு இலதேல் - சத்தியமே தனக்கு ஒப்ப (உயர்வு) அற்ற தருமமெனில் ; அவ்வாய்மையை - அச்சத்தியத்தினே , யான் - ; விலகுறாமல் விரதமாகக் கொளின் - தப்பாத விரதமாகக்கொண்டு ஒழுக்கினையுயின் ; எ - று.

வி - ரை : இப் பாட்டின்மூலம் உலக வாழ்வு முறையையும் உண்மையின் சிறப்பினையும் தெரியலாம். பசு - ஆன்மா - உயிர் ; பதி - தலைவன் ; பரமசிவனுக்குப் பசுபதி என்னும் பெயர் எய்திற்று ; உயிர்களுக்குத் தலைவராதலின். அலகு - அளவு ; பசுபதியின் மொழி மறை ; மறையில் தரும நெறிகளுள். அத் தருமங்களுள் வாய்மையே சிறந்தது என்பது. "பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற செய்யாமை செய்யாமை நன்று" என்பதும் நோக்கற்பாலது. கொளின் - செயின் என்னும் எச்சம்.

வாள் மாலையாகச் சந்திரவதியின்மீது வீழல்

136. நெறியி னன்னவென் றனைவிடா நெறியிவட் குளதே
விறுதி யின்மையைப் பெறுகளில் லெனினிவ விறுதி
பெறுக வென்றுவாள் வீசினன் பேதைதன் கழுத்தில்
மறும ணத்திடு மாலையாய் வீழ்ந்ததவ் வடிவாள்.

ப - ரை : அன்ன நெறியின் என்னை - அத்தகைய (சிறந்த) நெறியில் ஒழுக்கின்ற என்னை ; விடா - (மனத்தினின்றும் ஒருபொழுதும்) விட்டுக்காத ; நெறி - கற்பநெறி ; இவள்கு உளதேல் - இவளுக்கு (=சந்திரவதிக்கு) உளதாயின் ; இறுதி இன்மையைப் பெறுக - இறவா திருப்பாளாக ; இவ் எனில் - (அவ் வுயரியகுணம் இவளுக்கு இல்லையாயின்) ; இவள் இறுதிபெறுக - இறந்தொழிவாளாக ; என்று - என்றுகூறி ; வாள் வீசினன் - (அரிச்சங்கிரன்) வானே வீசினன் ; அவ் வடிவாள் - அக்கூரியவாள் ; பேதைதன் கழுத்தில் - அப் பெண்ணினது (=சந்திரவதியது) கழுத்தில் ; மறுமணத்து இடும் மாலையாய் வீழ்ந்தது - இரண்டாம் முறை இடப்படுகின்ற மணமாலையாக விழுந்தது ; எ - று.

வி - ரை : வடி - கூர்மை - உரிச்சொல் ; இரண்டாம் மணத்தில் இடும் மாலையாய் வீழ்ந்தது எனினுமாம். நிறை - கற்பு. 'அன்ன நெறியின்' என மாற்றுக.

முற்றும்.

சுன்னாகம் :-
திருமகள் அழுத்தகம்